Cornell University ILR School

Cornell University ILR School
DigitalCommons@ILR

Gerechtigkeit (Yiddish Justice)

International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU)

12-1955

Gerechtigkeit (Vol. 37, Iss. 12)

International Ladies Garment Workers Union (ILGWU)

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit

Thank you for downloading an article from DigitalCommons@ILR.

Support this valuable resource today!

This Article is brought to you for free and open access by the International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU) at DigitalCommons@ILR. It has been accepted for inclusion in Gerechtigkeit (Yiddish Justice) by an authorized administrator of DigitalCommons@ILR. For more information, please contact catherwood-dig@cornell.edu.

If you have a disability and are having trouble accessing information on this website or need materials in an alternate format, contact web-accessibility@cornell.edu for assistance.

Gerechtigkeit (Vol. 37, Iss. 12)

Keywords

International Ladies' Garment Workers' Union, ILGWU, Gerechtigkeit, labor unions, clothing workers, textile workers, garment workers, garment industry, New York, United States, Yiddish, Jewish

Comments

Justice was the official publication of the International Ladies' Garment Workers' Union ILGWU from 1919 to 1995. Editions of *Justice* were published in English, Italian, Spanish, and Yiddish. When compared side by side, the content of some of these different editions of *Justice* shows significant differences. *Gerechtigkeit* was the Yiddish-language edition of *Justice*.

This article is available at DigitalCommons@ILR: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit/843

JUSTICE *Jewish Edition*

גערעכטיקייט

Vol. XXXVII. No. 12. Jersey City, N. J. Dec., 1955

אינהאלט:

זייט
עדיטאריעלס — 2
ש. פארבער: אין לויף פון חודש — 4
י. באריקאוו: פארטיי־שטרייטיגקייטען אין קאנגרעס אין 1956 — 6
ה. בליט: ערב שארפע לייבאר־קאמפען אין ענגלאנד — 8
ה. לאסאווין: אויסגעווארצעלטע מענשען (דערציילונג) — 10
א. דיביצקי: דייווערסיפיקאציע — א נייער עטאפ ...ווירקע'ס עקאנאמיע — 12
...: דער קאמוניזם אין בראזיל — 14
...מאן: פונם אינטערנאציאנאלען ארבעטער ... — 16
... אין דער אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג — 18
...ן אינזער אינטערנעשאנעל — 20
... באשטראפט פאר איבפאלטירען בייעט־שאפ ...גראזיעס — 24
...מינקאף: אויפן דרעסמאכער פראנט — 25
...ידאר נאגלער: ביים רודער פון דער קלאוקמאכער יוניאן — 27
יוסף ברעסלאוו: מיט די קלאוק פרעסערס אין שאפ און אין דער יוניאן — 29
בערנארד שעהן: מאנטרעאלער אינטערנעשאנעל געווינט וויכטיגען סטרייק — 30
נאטיצען, בריוו, רעזאלוציעס.

New York Public Library
42nd St & 5th Ave
New York City

International Ladies' Garment Workers' Union — ILGWU

Price
10 Cents

פייערלעכער חנוכת הבית פון אינטערנעשאנעל קאאפ. הייזער

איבער פינף טויזענט מענשען, איינוואוינער פון דער ניו יארקער איסט סייד, מיטגלידער און בעאמטע פון אונזער יוניאן און פארשטייער פון דער אידישער און אלגעמיינער ארבעטער באוועגונג, האבען זיך באטייליגט אין דער פייערלעכער דערעפענונג פון די אינטערנעשאנעל קאאפעראטיווע הייזער, שבת ביינאג, דעם 22סטן אקטאבער.

די ריזיגע פארזאמלונג איז געווען א הערלעכע דעמאנסטראציע פאר דער באוועגונג פון קאאפעראטיווען הייזער־בוי און פאר די דערגרייכונגען פון אונזער אינטערנעשאנעל, וועלכע האט דעם קאאפעראטיווען בוי־פראיעקט פינאנסירט.

אינם צענטער צווישען די פיר נייע פערצנסטאקיגע געביידעס, וואס וועט שפעטער זיין דער סקווער־גארטען פונם „אינטערנעשאנעל ווילעדזש", איז אויפגעבויט געווארען א בינע און ארומגערינגעלט מיט אזוי פיל זיץ־פלעצער ווי דער שטח האט געקענט פארנעמען. אויף דער בינע זיינען געזעסען אויסגעזעצטע מיטגלידער פון א. פ. און ל. עקזעקוטיוו קאונסיל, וועלכע זיינען געקומען קיין ניו יארק צו דעם פערטעל־יערלעכען מיטינג פון דער צענטראלער יוניאן־קערפערשאפט, און די איינגעלאדענע געסט און פארטרעטער פון דער שטאט־רעגירונג און פון דער קאאפעראטיווער באוועגונג. און ארום דער בינע — די פיר 21 שטאקיגע געביידעס, וועלכע האבען ווי עדות אין שטאל און צעמענט אפגעקלונגען די איינדרוקספולע לויבווערטער פון די רעדנער.

די פייערלעכע דערעפענונגס־פארזאמלונג איז אנגעפירט געווארען פון פרעזידענט דובינסקי. א שטראלענדיגער פון פרייד מיט דער נייעסטער דערגרייכונג פון דער יוניאן האט דער פרעזידענט פון דער אינטערנעשאנעל אין זיין דערעפענונגס־רעדע אנגעוויזען אויף דעם היסטארישען באטייט פון די קאאפעראטיווע הייזער. „א סך פון אונז זיינען קינדער פון אימיגראנטען פון פארשיידענער רעליגיעזער אנגעהעריגקייט און נאציאנאלער אפשטאמונג. פאר וועמען די ,גאלדענע מדינה' איז געווען די מיזעראבלע טענעמענט־הייזער אויף דער איסט סייד. אונזערע ערשטע שפיל־פלעצער זיינען געווען אויף די גאסען פון די סלאמס. מיר קענען ניט פארגעסען דעם דלות, די קראנקהייט־מגפות, די היים־ארבעט שפעטער, די קינדער־ארבעטער אין אט דעם געגענט".

„אין אט די סלאמס האבען מענער און פרויען, וועלכע האבען געקעמפט געגען פארפאלגונג און אונטערדריקונג אין דער אלטער וועלט, זיך גענומען צו קעמפען געגען ארעמקייט אין זייער נייעם לאנד. זיי האבען פארבראכט זייער קאמפס־מוט און האבען געמאכט זייער אידעאליזם א קאנסטרוקטיווען כח אין דעם לעבען פון אמעריקע. די אינטערנעשאנעל פון פרויען קלאוק־ארבעטער איז מיט 55 יאר צוריק געגרינדעט געווארען דורך אט די מענער און פרויען, דא אויף דער איסט סייד".

פרעזידענט דובינסקי האט דאן דערקלערט דעם פארזאמעלטען עולם וואס דער דאזיגער בוי־פראיעקט באטייט פאר דער יוניאן און פאר די 1,668 משפחות, וועלכע וועלען וואוינען אין די נייע רחבות'דיגע דירות. „אין די דאזיגע וואוינונגען וועלען די איבער 16 הונדערט משפחות געניסען פון א בעסערן לעבען. זיי וועלען דירעקט געניסען פון די דערגרייכונגען פון א גאנצער ארמיי קלאוק־ארבעטער און זייערע פיאנערן־פירער, וועלכע האבען געלייגט דעם פונדאמענט פאר אט די געביידעס. זיי, די פיאנערן, האבען געבראכט קרבנות ניט טראכטענדיג, אז זיי וועלען געניסען פון זייער

באטראכטען די אינטערנעשאנעל קאאפעראטיווע הייזער

פון לינקס צו רעכטס: פארק קאמישאנער ראבערט מאזעס, פרעזידענט דוד דובינסקי און אברהם קאזין, דער אינזשיניר פון קאאפעראטיווען הייזער־בוי, וואס האט דירעקטירט די אונטערנעמונג.

ארבעט. זיי האבען ניט געוואוסט וואס עס מיינט א 35 שעה'איגע ארבעטס־וואך, העלטה ענד וועלפעיר בענעפיטס, יוניאן העלטה סענטערס אדער קאאפעראטיווע יוניאן־הייזער"...

„אט די פיר געביידעס זיינען די סאציאלע דיווידענדען פון אונזער בטחון אין דעם כח פון יוניאניזם. זיי זיינען די „פראפיטען" פון אונזערע גרויסע סטרייקס. זיי זיינען אנדענק־מאנומענטען פון די פאלקס־מענטשען וואס האבען אזוי שטארק געגלייבט אין פרייהייט".

דער רעדנער האט דאן מיט א ציטערדיגער שטים דערקלערט אז די פיר געביידעס וועלען טראגען די נעמען פון: בענדזשאמין שלעזינגער און מאריס זיגמאן, פארשטארבענע פרעזידענטען פון דער אינטערנעשאנעל; מאריס הילקוויט, „אונזער לערער און גייסטיגער פירער". איינע פון די געביידעס וועט טראגען דעם נאמען ערליך און אלטער. „וועלכע וועט זיין אן אייביגע דערמאנונג אז פרייע מענשען האבען ליב פרייהייט און זיינען גרייט עס צו פארטיידיגען דורך ברענגען א גרויסען פערזענלעכען קרבן".

אברהם קאזין, פרעזידענט פון דער „איסט ריווער האוזינג קארפאריישאן", אן אנערקענטער עקספערט אין קאאפעראטיווען הייזער־בוי, וועלכער איז פאראנטווארטלעך פאר דעם גאנצען בוי־פראיעקט, האט א, זיין רעדע אנגעוויזען אויף דער וויכטיגקייט פון קאאפעראטיווע הייזער צו מילדערען דעם דוחק אויף וואוינונגען פאר משפחות מיט מיטעלע הכנסות. „יוניאנס קענען און דארפען שפילען א וויכטיגע ראלע אין דעם דאזיגען וויכטיגען און קאנסטרוקטיווען געביט", האט א. קאזין געזאגט. נאך מער: עס איז זייער פליכט און אחריות צו העלפען דעם לוין־ארבעטער צו קריגען בעסערע דירות און ניט דארפען זיך פארלאזען אויף דער הילף פון מלוכה־אגענטורען... „יוניאנס מיט גרויסע פינאנץ־רעזערוון האבען א וואונדערבארע געלעגענהייט עס צו דערגרייכען אויף צוויי אופנים: דורך ספאנסארען נייע בוי־פראיעקטען און דורך אינוועסטירען פאנדען אין קאאפעראטיווע הייזער מארטגעדזשעס אויף א געהעריגען פראצענט".

דזשארדזש מיני, פרעזידענט פון דער א. פ. און ל., האט אין זיין קורצער רעדע צווישען אנדערעס געזאגט: „ווי א געבוירענער אין ניו יארק, בין איך גליקלעך צו זען די טראנספארמאציע פון דער איסט סייד. איך געדענק די איסט סייד. כאטש דא זיינען אויסגעוואקסען מענשען מיט גרויסע אידעאלען, איז די איסט סייד אויך געווען דער פלאץ פון גרויס ארעמקייט, קראנקהייטען און די שוידערלעכע שוויץ־שעפער". דער פרעזידענט פון דער א. פ. און ל. האט דאן געשילדערט די קאמפען וואס די טרייד יוניאן באוועגונג האט געדארפט פירען צו קריגען איר איצטיגע אלגעמיין געזעלשאפטלעכע אנערקענונג. ער האט געלויבט דעם אייפער פון דער אינטערנעשאנאל און פרעזידענט דובינסקי „פארן גרויסען בייטראג צו דער אמעריקאנער און אינטערנאציאנאלער ארבעטער באוועגונג". צום סוף האט פרעזידענט מיני באמערקט: „די ארבעטער באוועגונג דארף און וועט זיך ווידמען אט דעם נייעם געביט" פון קאאפעראטיווען הייזער־בוי.

אנדערע רעדנער ביי דער פייערונג זיינען געווען: מרס. עלענאר רוזוועלט, סענאטאר הערבערט לעהמאן און אירווינג אייוועס, פארק־קאמישאנער ראבערט מאזעס, מעיאר ראבערט וואגנער, אלבערט ה. קאול, אדמיניסטראטאר פון דער הייזער פינאנץ־אגענטור, מאנהעטען בארא־פרעזידענט הולאן דזשעק און דזשערי וואורהיז, דירעקטאר פון דער „קאאפעראטיווער ליגע" אין אמעריקע.

פאר דער פייערונג האט מען געוויזען די געסט די נייע איינגעריכטעטע וואוינונגען אין וועלכע די שכנים־קאאפעראטארס וועלען זיך אנהויבען אריינציען היינטיגען חודש.

גערעכטיגקייט

GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication:
591 Summit Ave., Jersey City, N. J.

General Office:
1710 Broadway, New York 19, N. Y.
Tel. COlumbus 5-7000

DAVID DUBINSKY, President and General Secretary-Treasurer
SIMON A. FARBER, Editor
S. WEISS, Managing Editor

Subscription price paid in advance $1.00 per year

Vol. XXXVII. No. 12 200 — December, 1955

Entered as Second Class Matter Feb. 3rd, 1948 at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3rd, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917 authorized on January 25th, 1919.

אויפן שוועל פון אַ היסטאָרישער דערגרייכונג

די טרייד יוניאָן באַוועגונג אין די פאַראייניגטע שטאַטען שטייט אויפן שוועל פון אַ היסטאָרישער דערגרייכונג. דעם פינפטען דעצעמבער וועלען די אַמעריקען פעדערײשאָן אָװ לייבאָר און דער קאָנגרעס אָװ אינדאָסטריעל אָרגאַניזיישאָנס זיך פאַראייניגען אין איין פעדעראַציע, און וועלכער עס וועלען זיין אַנגעשלאָסען כמעט אַלע יוניאָנס, מיט בלויז אַ פּאָר אויסנאַמען.

די אָפיציעלע פאַראייניגונג וועט זיין אַ היסטאָרישע געשעעניש איבער עטלעכע אורזאַכען.

ערשטענס, ווערט דורך דער פאַראייניגונג געבוירען אַ ריזיגע אַרבעטער־מאַכט פון איבער זעכצען מיליאָן מיטגלידער, צונויפגעבונדען אין איין קערפּערשאַפט. דאָס איז אַ מאַכט, וואָס די פרייע טרייד יוניאָן באַוועגונג האָט ביז איצט קיין מאָל ניט געהאַט. אַ מאַכט מיט וועלכער אינדוסטריע־אייגענטימער און פּאָליטישענס וועלען זיך מוזען רעכענען און וואָס איז בכוח צו עפענען פאַר די אַרבעטער נייע האָריזאָנטען פון מעגלעכקייטען און דערגרייכונגען.

צווייטענס, איז די פאַראייניגונג היסטאָריש, ווייל זי ברענגט דער אַמעריקאַנער טרייד יוניאָן באַוועגונג זייער גאַנצט צו רעאַליזירען איר אַלט־אַלטען טרוים, וואָס האָט באַלעבט און באַגייסטערט אירע בויער און פירער זינט די ערשטע שפּראָצונגען פון אַרבעטער־איניגקייט האָבען דורכגעבראָכען דעם שטייניגען באָדען פון באָסישען טעראָר און סאַנקציעס פון געזעץ — דעם חלום פון האָבען אין גרויסע יוניאָן פאַר אַלע וואָס אַרבעטען פאַר געהאַלט. אָט דער חלום האָט דורות־לאַנג געדינט ווי אַ טרייסט און דערמוטיגונג פאַר די קרבנות פון הונגער און ליידען נאָך פאַרלאָרענע סטרייקס און אויסגעלאַשענע האָפענונגען. אומגעדולד האָט צייטענווייז געפירט צו שטרייטיגקייטען אין די יוניאָנס איבער דער פראַגע פון איניגקייט וואָס האָט נאָך מער צעשפּליטערט די אַרבעטער־רייען אַנשטאָט נענטער ברענגען די פאַראייניגונג. איצט איז די איניגקייט כמעט רעאַליזירט.

די דריטע און וויכטיגסטע באַדייטונג פון דער פאַראייניגונג איז איר צוזאַמענברענגען אין איין ליניע די באַלדיגע, פּראַקטישע אויפגאַבען פון דער טרייד יוניאָן באַוועגונג מיט דער ראַליע, וואָס די געשיכטע האָט איר איינגעטיילט צו שפּילען אין דעם איבערבוי פון דער געזעלשאַפט אויף ברייטערע, סאָציאַלע יסודות. ביז איצט איז די טרייד יוניאָן באַוועגונג אין אַמעריקע מיטגעגאַנגען און זיך צוגעפּאַסט צו די געענדערטע עקאָנאָמישע און סאָציאַלע באַדינגונגען בלויז דורך אינערלעכע שטרייטיגקייטען און שפּאַלטונגען. ווען די אינדוסטריעלע, עקאָנאָמישע אָדער פּאָליטישע באַדינגונגען האָבען זיך געביטען, האָט אַ טייל פון די טרייד יוניאָניסטען, וואָס האָבען דאָס איינגעזען, פאַרלאַנגט, אַז די באַוועגונג זאָל זיך באַלד צופּאַסען און זיי האָבען ניט געהאַט קיין געדולד צו וואַרטען. די מערהייט ווידער האָט זיך געהאַלטען שטאָל און אייזען אַן די אַלטע פאָרמען און טראַדיציעס און באַטראַכט זייערע געגנער ווי צעשטערער. די ערשטע האָבען געהאַלטען זייערע אויגען אויף דער צוקונפט און די לעצטע האָבען זייערע בליקען צוגעשמידט צו דער פאַרגאַנגענהייט. קיינער פון זיי האָט ניט געזען די געגענוואַרט וואו זייערע שפּאַלטונגען האָבען שיעור חרוב געמאַכט די יוניאָנס. איצט איז עס צום ערשטען מאָל ווען די פירער פון ביידע צדדים זעען קלאָר די גאַנצע פּאַנאָראַמע און זיי אַרבעטען צוזאַמען אַנשטאָט פּלאָנטערען זיך איינער דעם צווייטען אונטער די פיס. דער רעזולטאַט איז פאַראייניגונג אַנשטאָט צעשפּליטערונג.

אַז די וואָרטזאָגער פון דער טרייד יוניאָן באַוועגונג זעען איצט פאַר זיך סיי די באַלדיגע אויפגאַבען אירע און סיי די ווייטערדיגע צילען, וואָס די געשיכטע האָט אויף דער באַוועגונג אַרויפגעלייגט, קען מען זען ניט נאָר פון דעם געדולד מיט וועלכען די פאַרהאַנדלונגען זיינען געפירט געוואָרען און פון דער פאַרשטענדעניש און טאָלעראַנץ, וואָס עס האָבען אַרויסגעוויזען ביידע צדדים און ספּעציעל פּרעזידענט מיני פון דער פעדערײשאָן, נאָר אויך פון די דערקלערונגען וואָס זיי האָבען געמאַכט וועגען די באַלדיגע אויפגאַבעס און שפּעטערדיגע דערוואַרטונגען פון דער פאַראייניגטער פעדעראַציע. ווי די באַלדיגע אויפגאַבע באַטראַכטען זיי דאָס אָרגאַניזירען די מיליאָנען ניט־אָרגאַניזירטע אַרבעטער אין לאַנד. פּרעזידענט מיני ווייזט אָן אַז איצט זיינען דאָ אין צפון־אַמעריקע אָרגאַניזירט בלויז אַ פערטעל פון אַלע לוין־אַרבעטער. דריי־פערטעל פון זיי זיינען נאָך אַלץ ניט אָרגאַניזירט. ביז איצט זיינען צו די נאָרמאַלע שוועריגקייטען פון אַריבערגעווינען נייע רעקרוטען צום יוניאָן געדאַנק און דעם ווידערשטאַנד פון די באָסעס נאָך צוגעקומען די שטערונגען פון קאָנקורענץ צווישען יוניאָנס און די פינאַנציעלע לאַסט פון נוצלאָזע דופּליקאַציעס. איצט, מיט פאַראייניגטע כוחות, ווערט עס מעגלעך דורכצופירען. ווי די נייע האָריזאָנטען וואָס ווייזען זיך פאַר דער צוקונפט באַטראַכטען די פירער די פאַרגרעסערטע כוחות פון דער אַרבעטער באַוועגונג צו באַאיינפלוסען דעם עקאָנאָמישען און פּאָליטישען לעבען. ווי פּרעזידענט דזשאָרדזש מיני האָט געזאָגט אין איינער פון זיינע רעדעס איבער די אויסזיכטען פאַר דער צוקונפט.

„ווי אַ רעזולטאַט פון דער פאַראייניגונג" — האָט מיני געזאָגט — „וועלען די אַרבעטער זיין אין אַ פיל בעסערער לאַגע צו באַגעגענען דעם עקאָנאָמישען פּאַרמעסט פון דער צוקונפט. זיי וועלען באַזיצען מער מאַכט ביים פאַרהאַנדלען מיט די אַרבעטס־געבער; זיי וועלען זיין בכוח צו אָרגאַניזירען די מיליאָנען ניט־אָרגאַניזירטע אַרבעטער און העכערען זייער הכנסה. די אַרבעטער באַוועגונג וועט אַזוי אַרום העכערען דעם לעבענס־סטאַנדאַרד פון די ברייטע מאַסען פון אונזער באַפעלקערונג. ווען אינדוסטריע און אַגריקולטור נויטיגען זיך אין אויסגעברייטערטען מאַרקייף פאַר זייער פאַרגרעסערטער פּראָדוקציע".

אויך אויפן פּאָליטישען געביט האַלטען די יוניאָן־פירער זייער אויג גלייכצייטיג אויף דער געגענוואַרט און דער צוקונפט. אין דער זעלביגער רעדע האָט מיני געזאָגט: „דער אַרבעטער־קאַמף האָט זיך איבערגעטראָגען (פון די פאַבריקען) אין די געזעצגעבערישע זאַלען פון קאָנגרעס און די שטאַט־לעגיסלאַטורען. אויף די פראָנטען האָבען מיר די לעצטע יאָרען געליטען מפּלות. צו ערשט מיט דעם דורכפירען דעם טעפט־האַרטלי געזעץ און אַנדערע שטערערישע פעדעראַלע געזעצען און שפּעטער דורך אַנגעמען אין אַכצען סטייט־לעגיסלאַטורען די פאַלש אַנגערופענע „רעכט אויף אַרבעט געזעצען". די באַטייליגונג פון די אַרבעטער אין פּאָליטישע אונטערנעמונגען וועט גענוצט ווערען ניט נאָר צו באַשיצען אונזער באַוועגונג געגען געזעצען וואָס זיינען אויסגעאַרבעט אונז צו פאַרניכטען, נאָר אויך אויפצוהייבען נאָך העכער דעם אַמעריקאַנער לעבענס־סטאַנדאַרד".

די וויכטיגקייט פון דער פאַראייניגונג פון די אַמעריקאַנער יוניאָנס אין איין פעדעראַציע זעען אין ניט בלויז די אָרגאַניזירטע אַרבעטער און די פּראָגרעסיווע טיילען פון דער באַפעלקערונג, נאָר אויך די שונאים פון דער אַרבעטער באַוועגונג. די פּאָליטישענס וועלכע פלעגען אַמאָל שמייכלען צו די יוניאָנס לפּנים און לאַכען פון זיי צווישען זיך, האָבען זיך דערשראָקען פאַר די אויפוואַכענדיגע אַרבעטער־כוחות, וואָס די פאַראייניגונג ברענגט צוזאַמען. סענאַטאָר באַרי גאָלדוואָטער, פון אַריזאָנאַ, טשערמאַן פון דעם רעפּובליקאַנישען סענאַטאָרען קאָמיטעט, האָט מיט שרעק אויף די

ליפּען גערעדט וועגען דער פאַראייניגונג פון דער טרייד יוניאָן באַוועגונג און אירע פּלענער צו ווערען פּאָליטיש טעטיג און געזוכט צו באַשמוצען די אַרבעטער באַוועגונג, אַז זי באַניצט געוואַלד־טאַטען און קאָרופּציע צו דערגרייכען אייגענע מענטשען צו פּאָליטישע אַמטען. די רעאַקציאָנערע פּאָליטישענס ווייסען גאַנץ נאַטירלעך אַז דאָס איז אַ ליגנערישער בלבול. זיי זוכען עס אָבער צו פאַרשפּרייטען, ווייל זיי האָבען זיך דערשראָקען פאַר די אויפוואַכענדיגע כוחות פון דער טרייד יוניאָן באַוועגונג.

יאָ, דער פינפטער דעצעמבער, דער טאָג פון דער אָפיציעלער פאַראייניגונג פון די צוויי טיילען פון דער אַמעריקאַנער טרייד יוניאָן באַוועגונג אין איין פעדעראַציע, וועט פאַרבלייבען אַ היסטאָרישער דאַטום אין דער געשיכטע. פאַר אונזער אינטערנעשאָנעל איז עס אַ באַזונדערס פריידיגע געשעעניש. אונזער יוניאָן האָט פיל בייגעטראָגען סיי צו דער פאַראייניגונג און סיי צו דעם גרויסען פאָרשריט פון דער טרייד יוניאָן באַוועגונג, וואָס האָט אָט די פרידלעכע פאַראייניגונג פון די כוחות מעגלעך געמאַכט. פּרעזידענט דובינסקי איז געווען צווישען די באַשאַפער פון דער „קאָמיטע אָן אינדאַסטריעל אָרגאַניזיישאָנס" צו ברענגען טרייד יוניאָניזם צו די אַרבעטער אין די מאַסען־פּראָדוקציע אינדוסטריעס און ער איז געווען צווישען די טיכטיגסטע אַרבעטער פאַר ווידער פאַראייניגונג, ווען די שפּאַלטונג איז פאַרגעקומען געגען זיין ווילען און זיין ראַט.

מיט פריידיגען באַגריסט אונזער אינטערנעשאָנעל די פאַראייניגטע טרייד יוניאָן פעדעראַציע אין אַמעריקע אין נאָמען פון אירע הונדערטער טויזענטער מיטגלידער.

●

פרייער האַנדעל מוז אויסשליסען סוועט־שאָפּ אַרבעט

די אַנטשיידונג פון אימפּאָרטיאַציען טשערמאַן אין דער נעקווער־אינדוסטריע, אַז אונזער אינטערנעשאָנעל איז באַרעכטיגט צו פאַרגיטיגונג פון געוויסע מאַנופעקטשורערס וואָס האָבען אימפּאָרטירט ביליגע בלוזעס פון יאַפּאַן, האָט אַרויסגערופען גרויס אייפער אין אינדוסטריעלע און רעגירונגס־קרייזען. אַנהענגער פון פאַרצאַמען דעם וועג פאַר אויסלענדישע פּראָדוקטען פּרובירען אייסניצען די שטעלונג פון דער אינטערנעשאָנעל געגען דעם אימפּאָרט פון סוועט־שאָפּ סחורות ווי אַ באַווייז, אַז אויך די פּראָגרעסיווע יוניאָנס זיינען פאַר הויכע שוץ־טאַריפען: העענדלער אין קאָמערציאַנטען, ווידער, וואָס מאַכען דינקא זייער געשוואָלענע פּראָפיטען פון אימפּאָרטירען סחורה וואָס ווערט פּראָדוצירט אונטער שקלאַפען־באַדינגונגען, סטראַשען מיט עקאָנאָמישען חורבן, פּאָליטישער איזאָלאַציע און קאָמוניסטישען נצחון, אויב מען וועט שטערען דעם אַריינפיר פון סוועט־שאָפּ פּראָדוקציע קיין אַמעריקע.

גראָד האָט עס פּאַסירט אַז די אַנטשיידונג פון דעם אומפּאַרטייאישען טשערמאַן געגען די יוניאָן־מאַנופעקטשורערס, וואָס האָבען אַריינגעפירט די ביליגע בלוזעס פון יאַפּאַן, איז פאַרעפענטלעכט געוואָרען אין אַ צייט ווען אין וואַשינגטאָן ווערען אָפּגעהאַלטען פאַרהערען פאַר רעגירונגס־קאָמיסיעס וועגען דער נויטיגקייט צו העכערען אָדער פאַרקלענערען דעם אָפּצאָל אויף געוויסע אימפּאָרטירטע סחורות. אַזוינע פאַרהערען ווערען אָפּגעהאַלטען אין איינקלאַנג מיטן געזעץ און מיט די אינטערנאַציאָנאַלע אָפּמאַכען מיט פריינטלעכע לענדער. די שטעלונג פון דער אינטערנעשאָנעל גיט צו דערלאָזען אַז אַרבעטסגעבער, וואָס האָבען יוניאָן־קאָנטראַקטען, זאָלען אימפּאָרטירען באַקליידונגס־אַרטיקלען פּראָדוצירט אונטער סוועט־שאָפּ באַדינגונגען אין אויסלאַנד, האָט געגעבען אַ געלעגענהייט די אַנהענגער פון הויכע טאַריפען עס אויסניצען פאַר זייער פּראָפּאַגאַנדע.

די טאַקטיק איז אַ גאַנץ אַלטע. זעלבסטזיכטיגע סוחרים האָבען אַלע מאָל געזוכט צו פאַרדעקען זייער וואונש אַרונטערצורייסען די אַרבעטס־סטאַנדאַרדס ביי זיך אין לאַנד דורך דער קאָנקורענץ פון שקלאַפען־אַרבעט, מיט אַ מאַסקע פון פרייען האַנדעל צווישען פעלקער: זייערע קאָלעגען, ווידער, וואָס האָבען געזוכט זיך צו באַפרייען פון דער קאָנקורענץ פון פרעמדע אינדוסטריאַליסטען כדי צו קענען הייסען הייכע פרייזען האָבען באַהאַלטען זייער אמת'ען מאָטיוו אונטער אַ לאָזונג פון באַשיצען היימישע אינדוסטריע און שאַפען אַרבעט פאַר די אייגענע מאַסען. כדי דער ברייטער עולם זאָל ניט דערזען וואָס די מענטשען זוכען באמת צו דערגרייכען, האָבען זיי צוזאַמענגעמישט אַלע סאָרטען סחורות

אין אַלע באַדינגונגען אָן אונטערשייד. דאָס מאָל טוען זיי דאָס זעלביגע.

אונזער שטעלונג, ווי די שטעלונג פון דער אַרבעטער באַוועגונג בכלל, איז אַ גאַנץ אַנדערע. מיר זיינען פאַר פרייען האַנדעל צווישען לענדער, ווייל דאָס מאַכט מעגלעך אַ העכערען לעבענס־סטאַנדאַרד פאַר די פעלקער. פרייער האַנדעל, אָן שטערונגען פון שוץ־טאַריפען מאַכט מעגלעך אַ גרעסערע פּראָדוקציע און אַ העכערען פאַרברויך דורך אַ גרעסערען אויסטויש פון סחורה. גלייכצייטיג דערמוטיגט עס יושר'דיגע קאָנקורענץ דורך בעסערע פּראָדוקציע־מעטאָדען און קלענערען פּראָפיט. פרייער האַנדעל ברענגט אויך אַ דערנענטערונג צווישען די פעלקער, אַ מער פריינטלעכע אַטמאָספערע און פאַרשטאַרקט אינטערנאַציאָנאַלע קאָאָפּעראַציע פאַר אַלעמענס נוצען.

כדי אָבער פרייער האַנדעל זאָל זיין אימשטאַנד צו ברענגען אָט די אַלע פאַרבעסערונגען מוז דער אינטערנאַציאָנאַלער האַנדעל אַנגעפירט ווערען מיט סחורות, וואָס ווערען פּראָדוצירט פון פרייע אַרבעטער, אונטער מענשלעכע באַדינגונגען. שקלאַפען־אַרבעט, סוועט־שאָפּ סחורות און קולי־פּראָדוקציע העכערט נישט דעם לעבענס־סטאַנדאַרד פון די פעלקער, נאָר, פאַרקערט, עס האַקט אונטער דעם לעבענס־סטאַנדאַרד אויך פון די פעלקער, וועמען עס איז געלונגען אויסצוקעמפן אַ העכערן לעבנס־סטאַנדאַרד דורך יאָרן פון מי און קרבנות. אַנשטאָט פאַרגרעסערן פּראָדוקציע און פאַרברויך, ברענגט עס אַרבעטסלאָזיגקייט און נויט אין דעם לאַנד וואו די אַרטיקלען ווערען אימפּאָרטירט און ברענגען בלויז שווערע פּראַצע און אוממענשלעכע יאָגעניש פאַר די וואָס נעמען אָנטייל זייער אַרבעט. אַנשטאָט פריינטשאַפט ברענגט עס שנאה; אַנשטאָט קאָאָפּעראַציע — האַלז־שניידענדע קאָנקורענץ.

סוועט־שאָפּ פּראָדוקציע איז ניט קיין היילמיטעל פאַר פעלקער, וואָס ליידען פון אינדוסטריעלער צוריקגעשטאַנענקייט, נאָר אַן אַנשטעקנדיגע קראַנקהייט, וואָס פאַרסמ'ט דעם בלוט־שטראָם פון צווישען פעלקערלעכען לעבען. ווי יעדע אַנשטעקענדיגע חלאת מוז מען עס פאַרהאַלטען אין קאַראַנטין, צו פאַרהיטען זי פון פאַרשפּרייטען זיך... אָט דאָס איז די שטעלונג פון אונזער אינטערנעשאָנעל. דאָס איז די שטעלונג פון דער אַמעריקאַנער אַרבעטער באַוועגונג.

אַז אָט די שטעלונג איז אַ ריכטיגע און אַ גערעכטע באַווייזען די ביז איצטיגע רעזולטאַטען פון דעם טאַריף אין אַזוינע אינדוסטריעס ווי ביליגע טעקסטיל און קליידער שטאָפען און ענלעכע אַרטיקלען. דער אימפּאָרט פון ביליגע בלוזעס פון יאַפּאַן איז מער ווי פאַרדרייפאַכט געוואָרען אין משך פון איין יאָר, פון 887 טויזענט טוצען אין 1954 צו דריי מיליאָן אין היינטיגען יאָר. דער גרעסערער טייל פון די געפּלאָגטע דיסטריקטען, וואָס ליידען פון אויסערגעוויינלעכער אַרבעטסלאָזיגקייט, זיינען אין געגענטען וואו די מערסטע אַרבעטער זיינען באַשעפטיגט אין די סאָרטען טריידס וואָס ליידען פון דער קאָנקורענץ פון די צוריקגעשטאַנענע סטייטס ביי אונז אין לאַנד און דעם אימפּאָרט פון לענדער מיט אַזוינע נידעריגע אַרבעטס־סטאַנדאַרדס, ווי די טעקסטיל און נאָדעל אַרבעטער אין יאַפּאַן. אַזוי לאַנג ווי די יאַפּאַנעזישע נאָדעל־אַרבעטער וועלען שקלאַפען אומבאַגרענעצטע שעה'ען פאַר פינף דאָלאַר אַ וואָך, ווי דאָס איז דער פאַל מיט די בלאָוז־אַרבעטער, וועט פרייער אַריינפיר פון זייער פּראָדוקציע אין אַמעריקע זיכער אַרויסוואַרפען טויזענטער אַמעריקאַנער ווייסט און בלאָוז מאַכער פון דער אַרבעט. און וועט ניט העלפען די יאַפּאַנעזישע מאַסען פאַרבעסערען זייער לעבען. עס וואָלט געווען פאַלש און לעכערלעך פאַר אונזערע יוניאָנס צו באַקעמפען דעם פאַרזוך פון אַרבעטס־געבער צו געבען אַרבעט אין ניט־יוניאָן שעפּער ביי אונז אין לאַנד און זיך צוקוקען גלייכגילטיג ווי די אַרבעט ווערט אימפּאָרטירט פון אויסלאַנד, וואו די אַרטיקלען ווערען פּראָדוצירט אונטער באַדינגונגען פיל, פיל ערגערע ווי אין די ערגסטע סקעב־שעפּער אין אַמעריקע.

ווי פּרעזידענט דובינסקי האָט אָנגעוויזען זיינען די יוניאָנס אַליין ליידער ניט בכוח צו קאָנטראָלירען דעם אימפּאָרט פון סוועט־שאָפּ פּראָדוצירטע סחורה ביי אונז אין לאַנד. די אַרבעט מוז געטאָן ווערען פון דער רעגירונג וועלכע באַשטימט די באַדינגונגען פאַרן טאַריף אין די אָפּמאַכען מיט די לענדער. און דער מיטעל איז אַ פּשוט'ער, ווי פּרעזידענט מיני פון דער פעדערײשאָן האָט עס אָנגעוויזען: אַ גאַראַנטיע פאַר מינימאַל־מענשלעכע אַרבעטס־סטאַנדאַרדס דאַרף זיין איינע פון די באַדינגונגען פאַר געבען אַ לאַנד קאָנצעסיעס פאַר קלענערע טאַריפען אויף אירע סחורות.

אין לויף פון חודש

פון ש. פארבער

דער דורכפאל פון דער זשענעווער קאנפערענץ פון אויסלאנד־מיניסטארן. — עס איז גרינגער צונויפפירן א וואנט מיט א וואנט ווי מזרח מיט מערב. — ציגע־בונדענקייט דורך קייטן און דורך א שטריק פון זאמד. — דער אונטערשייד צווישן מלחמות ביי זיך אין דער היים און רעוואלוציעס ביי יענעם.

די קאנפערענץ פון אויסלאנד־מיניסטארן פון „די גרויסע פיר" איז שוין געשלאסן; די פארטרעטער פון די מלוכות זיינען זיך שוין פאנאנדערגעפארן יעדער אין זיין הויפט־שטאט. און אוועקגעפארן זיינען זיי מיט דעם, מיט וואס זיי זיינען געקומען — מיט גארנישט, אדער צו זיין פונקטלעך, מיט אביסעל ווייניגער ווי גארנישט. ניט נאר האט קיינער פון די מיניסטארן ניט געקראגן וואס עס איז פון זיינע קאלעגן, נאר ער האט נאך פארלארן דארט די איינציגע זאך וואס ער האט אהין מיטגעבראכט — די האפענונג אפצונארן די קאלעגן זיינע און געווינען עטוואס ממשות'דיגעס פאר זיין אייגן לאנד אדער לכל הפחות מאכן גלויבן די באפעלקערונג אין לאנד, אז ער האט עפעס פאר זיי געוואונען.

די רעזולטאטן האבן קיינעם ניט איבערראשט, ווייל בלויז אן אומקורירבארער אפטימיסט אדער א שאינו יודע לשאול האט געקענט דערווארטן פאזיטיווע דערגרייכונגען פון אט די פארהאנדלונגען. אמת, אז דיפלאמאטן קענען צוזאמענברענגען א וואנט מיט א וואנט, אבער זיי קענען ניט צוזאמענברענגען מזרח און מערב. ווי עס האט שוין לאנג דער פאעט געזאגט: „מזרח איז מזרח און מערב איז מערב און די צוויי קענען זיך קיין מאל ניט צוזאמענקומען".

אויך די פירער פון די פיר רעגירונגען האבן געוואוסט אז עס איז כמעט אוממעגלעך צו געפינען א לייזונג, וואס זאל צופרידנשטעלן ביידע צדדים, אי די מערב־מלוכות, אי די סאוועטישע דיקטאטור מיט אירע וואסאלן. דערפאר האט מען חדשים לאנג מאנעוורירט און זיך געדונגען איבער א סאג־ארדענונג פאר דער קאנפערענץ און דעם סדר, אין וועלכן די פונקטן זאלן אויפגענומען און פארהאנדלט ווערן.

א גרינטלעכע באטראכטונג פון דעם דיפלאמאטישן שפיל אין זשענעווע ווייזט, אז עס איז פון אנהייב אן געווען פאר'משפט צו א דורכפאל. פיר פונקטן זיינען געשטאנען אויפן סאג־ארדענונג: א) די פאראייניגונג פון דייטשלאנד, ב) די זיכערקייט פון אייראפע, ג) אנטוואפענונג און ד) דערנענטערונג צווישן די מזרח־ און מערב־לענדער. נאך א לאנגער דינגעניש צווישן די סאוועטישע פארטרעטער און די פארשטייער פון די פאראייניגטע מערב־מלוכות האט מען די ערשטע צוויי פונקטן פאראייניגט. דאס הייסט, אז די פאראייניגונג פון דייטשלאנד און די זיכערקייט פון אייראפע זאלן דיסקוטירט ווערן צוזאמען. זיינען שוין, הייסט עס, פון די פיר פונקטן געווארן דריי. אבער אזוי גיך ווי מען האט אנגעהויבן רעדן וועגן דעם צווילינג־פונקט: דייטשע פאראייניגונג און אייראפעאישע זיכערקייט איז קלאר געווארן, אז די צוזאמענשמעלצונג האט גאר ניט געהאלפן. די פירער פון סאוועטן־פארבאנד האבן גע'טענה'ט אז דער עיקר איז די זיכערקייט פון אייראפע, וואס עס מיינט פאר זיי די פארזיכערונג אז פון זייער דאמינירנדיגער פאזיציע וועט גאר ניט געמינערט ווערן. פאר דעם איז נויטיג, אז דייטשלאנד, אויב זי זאל ווען עס איז יא פאראייניגט ווערן, זאל מוזן זיין א געבונדענע אונטערן סאוועטישן קנאפל.

די פארטרעטער פון מערב־אייראפע און אמעריקע, ווידער, זיינען באשטאנען, אז אן א פאראייניגטער און פרייער דייטשלאנד קען אייראפע ניט זיין זיכער. זיי האבן געפאדערט אז דייטשלאנד'ס פאראייניגונג זאל דורכגעפירט ווערן פון פארטרעטער וואס די דייטשן אליין וועלן אויסקלייבן דורך פרייע, דעמאקראטישע וואלן איבערן גאנצן לאנד אונטערן אויפזיכט פון די פיר גרויס־מאכטן. די רעגירונג, וואס אזא פארלאמענט וועט איינשטעלן, זאל האבן די סאוועריינע רעכט צו שליסן אפמאכן און באשטימען זיינע אייגענע פאליטיק. כדי אבער צו פארזיכערן די מזרח־לענדער געגען א נייער דייטשער אגרעסיע, זיינען זיי גרייט צו פארפליכטן זיך דורך אן אפיציעלן אפמאך צו העלפן זיי אין פאל דייטשלאנד גרייפט זיי אן. דעם אנבאט האט מאלאטאוו צוריקגעוויזן, ווייל דאס וואלט געמיינט שאפן א באלאנס פון כוחות אין אייראפע, וואס די סאוועטן־מאכט וויל ניט דערלאזן.

ענלעכעס איז געשען ווען מען האט גענומען פארהאנדלען די אנדערע צוויי פונקטן. מאלאטאוו'ס אנטוואפענונג מיינט פארבאטן אטאמישע וואפן, אין וועלכע זיין מלוכה איז אביסעל הינטערשטעליג און אויסגלייכן די ארמייען אויף אן אופן, אז דער סאוועטן־פארבאנד זאל ווייטער האבן די איבערוויגנדע כוחות אין א פארמעסט מיט די אנדערע מלוכות. דערצו נאך וויל מאלאטאוו אז מען זאל געטרויען די סאוועטישע דיקטאטארן אויפן ווארט אן געהעריגער אויפפאסונג. פאר די אייראפעאיש־אמעריקאנישע פארטרעטער, ווידער, וועלכע האבן שוין געהאט גענוג דערפארונג מיט דעם באטייט פון א סאוועטישן צוזאג, איז א שטרענגע אינספעקציע די ערשטע באדינגונג פאר אנטוואפענונג.

האט מען זיך אויף דעם צווייטן פונקט שוין אויך ניט געקענט איינגיגן. וואס אנבאלאנגט דעם לעצטן פונקט, צו ברענגען א דערנענטערונג צווישן די מזרח־ און מערב־לענדער, פארטייטשן עס די סאוועטן אז מען זאל ארונטערנעמען אלע שטערונגען און שוועריגקייטן פאר זיי צו קויפן אין אנדערע לענדער סטראטעגישע מאטעריאלן און מאשינען און זיי לאזן צישטערן געווער ווען עס דיינט זיך זיי. זיי האבן אויך ניט אויסצוזעצן, אויב מען וועט לאזן די איינוואוינער פון די אנדערע לענדער קריגן די קאמוניסטישע צייטונגען, זשורנאלן און פראפאגאנדע־ליטעראטור. אבער אז זיי זאלן אריינלאזן צו זיך אין לאנד שריפטן פון אנדערע לענדער — דאס ניט. אזא פארלאנג מיינט זיך אריינמישן אין זייערע אינערלעכע אנגעלעגנהייטן.

* * *

איבעריג צו זאגן אז די אמעריקאנער, ענגלענדער און פראנצויזן האבן מיט אזא „דערנענטערונג" ניט געקענט איינשטימען. פון די פארהאנדלונגען איז דעריבער גאר ניט געווארן און דער „גייסט פון זשענעווע" האט פארלארן די ווייסע פארב פון א מלאך השלום און אנגענומען די צעשיאמענע פיזיאנאמיע פון א געשפענסט...

למען האמת דארף מען אבער צוגעבן, אז די שולד איז ניטא אין גאנצן מצד די באלשעוויקעס. א גרויסע טייל פון די אחריות פאר דער געפערלעכער אינטערנאציאנאלער לאגע דארף צוגעשריבן ווערן צו א פאטאלן טעות פון די דעמאקראטישע מלוכות אין זייערע אינטערנאציאנאלע פאליטיק. דער טעות זייערער באשטייט אין דעם, וואס זיי דענקען אז אן אינדוסטריעל אנטוויקלט לאנד קען ווייטער באלעבאטעווען איבער צוריקגעשטאנענע פעלקער ווי אין די קאלאניאלע צייטן און עס באהאלטן אונטער א צודעק פון פרייהייט און זעלבסט־באשטימונג. זיי האבן דעריבער פרובירט מיט אלע כוחות צו צאמען דעם אויפגעוואכטן נאציאנאליזם פון די קאלאניאלע פעלקער, פון איין זייט, מיט צוואנג־מיטלען, און פון דער צווייטער זייט, מיט הנחות, כדי אנצוהאלטן זייער איבערהערשאפט. זיי זיינען אויך געצוואונגען געווארן צו פארטיידיגן זייערע טעריטאריעס פון אלע קאנקורענטן, איינגעשלאסן זייערע פאליטישע און מיליטערישע שותפים.

ווי א פועל יוצא פון אט דעם טעות איז יעדע פון אט די מלוכות פארוויקלט געווארן אין א דריי־ווינקלדיגן געפעכט, וואו א דערפאלג אין איין זייט האט געמוזט ברענגען א דורכפאל אין דער צווייטער זייט. ווען עס איז איינער פון די מלוכות געלונגען אריבערצוגעווינען די באפעלקערונג פון א טעריטאריע, סיי אין איינער פון אירע אייגענע געוועזענע קאלאניעס, ווי פראנקרייך אין אלזשיר אדער ענגלאנד אין צענטראל־אפריקע, און סיי אין א טעריטאריע פון איינעם פון אירע פארבונדענע שותפים, ווי ענגלאנד אין סיריע, די פאראייניגטע שטאטן אין איראן און סאודי־אראביע, האבן זיך באלד פארגרעסערט די אינטריגעס פון אירע שותפים אין דער אפענער אנגריף פון אירע שונאים צו צעשטערן דעם פרידן אין פארשארפן דעם אנטאגאניזם. אין פארקערט, ווען עס איז געלונגען איינער ארייננצודרינגען אין א פרעמדער טעריטאריע האט די געקריוודעטע מלוכה געזוכט זיך נוקם צו זיין דורך אונטערשטעלן איר א פיסל אין דעם שוואכסטן פונקט פון איר אייגענער איינפלוס־ספערע. אט די קאנקורענץ און שנאה צווישן די שותפים העלפט זייער שטארק ארויס די געגנערישע, די דיקטאטארישע מלוכות אין זייערע אגרעסיעס און גיט זיי קוראזש פאר ווייטערדיגע אנגריף אן מורא.

אט די קנאה־שנאה צווישן די מערב־מלוכות צוליב קאנקורענץ, דערלאזט ניט אז זיי זאלן שאפן צווישן זיך אמת'ע איינגקייט און האלט זיי צעריסן און אפגעזונדערט. אין צוגאב צו די עקאנאמישע און פאליטישע אנטאגאניזמען וואס טיילן זיי פאנאנדער, קומט נאך לעצטנס צו אויך די אידעאלאגישע געגנערשאפט צווישן זיי. אין דעם אזוי גערופענעם „דעמאקראטישן לאגער" האט מען שוין אריינגענומען פאר גלייכבארעכטיגטע שותפים צו אמעריקע, ענגלאנד און פראנקרייך אזעלכע „דעמאקראטיעס" ווי יוגאסלאוויע, די פאשיסטישע שפאניע, איראק, און מען זוכט נאך אריינצוקריגן די פעאדאלע אראבישע מלוכות און יעדע אנדערע מלוכה, וואס מען רעדט זיך איין, אז זי וועט העלפן די דעמאקראטישע לענדער אין פאל פון א מלחמה. אט די פארשיידנקייט העלפט נאטירלעך צו פארשארפן די אומאיינגקייט. דער רעזולטאט איז זייער ענלעך אויף דער לאגע ביי די אידן אין צייט פון חורבן, ווי דער תלמוד גיט עס איבער אזוי בילדלעך אין דעם ענטפער פון א אינגעל. ווען מען האט אים געבעטן צוזאמענגייען א צעבראכענעם שטויסעל וואס עס האט אלעגאריש געמיינט צוריק איינבויען די אידישע זעלבסטשטענדיגקייט. דער אינגעל דערציילט זיך דארט — האט דעם פרעגער דערלאנגט א הייפן זאמד און געזאגט: „דריי מיר צוזאמען דערפון פעדים וועל איך דיר דערמיט איינבייען דעם שטויסעל". יא, ווען מענטשן האלטן זיך אזוי פעסט צוזאמען ווי פעדים פון זאמד, קען מען דערמיט גאר ניט גאנץ מאכן...

* * *

די הערשער פון סאוועטן־פארבאנד ווייסן גאנץ גוט די אנטאגאניזמען, די קאנקורענץ וואס גייט אפט איבער אין א ביטערער שנאה אין די אנטקעגנגעזעצטע אינטערעסן פון די מלוכות אין דעמאקראטישן לאגער און זיי ניצן עס גאנץ געשיקט אויס. די סאוועטישע וואסאלן זיינען צו איר צוגעבונדן ניט מיט פעדים פון זאמד, נאר מיט אייזערנע קייטן. די סאוועטישע סאטעליטן ווערן רעגירט פון אירע אגענטן וואס דינען אין די הויפט־שטעט פון די קאלאניעס ווי אמאליגע פרא־קאנסולן פלעגן דינען דער רוימישער אימפעריע. די איינציגע קאנקורענץ צווישן זיי איז ווער עס וועט בעסער געפעלן די מאסקווער הערשער און זיך דערדינגען א העכערן טשין. די דיקטאטארן דארפן זיך אויך ניט רעכענען מיטן דעת הקהל אדער עפנטלעכער מיינונג. די צענזור פאסט שוין אויף אז עס זאל ניט זיין קיין צווייטע מיינונג. זיי ניצן דעריבער די סתירה'דיגע אינטערעסן פון די געגנער ווי קלינעם צו שפאלטן זייערע רייען און אויסניצן זיי איינע געגן די אנדערע. מוז מען צוגעבן, אז זיי טוען עס לעצטנס גאנץ דערפאלגרייך.

אט זיינען לעצטנס ביישפילן: ווי א טייל פון די קאמוניסטישע אנגריפן אין קארעע, אינדאכינע, פארמאזא און מאלאיע, האבן די מיטגלידער פון אטלאנטישן פארבאנד אפגעמאכט ניט צו פארקויפן סטראטעגישע מאטעריאלן צו די קאמוניסטיש־באהערשטע לענדער. ענגלאנד אבער מיט אירע עקספארטירער איז נויטיג צו קענען אימפארטירן רוי־שטאפן און שפייז, און וועלכע די כינעזער באצאלן אויף סטראטעגישע מאטעריאלן מיט גוטע פרייזן און אנצוהענדיגע באדינגונגען. ענגלאנד ווערט פארלאקט און נעמט עס אן. דער רעזולטאט איז: א טייל פון די פארבאטענע סחורות ווערט אריינגעשמוגלט פון אמעריקע'ס שותף און א טייל ווערט פארקויפט אין קאמוניסטישן כינא לאיבער — אונטער אמעריקע'ס פראטעסטן. דאס רופט ארויס שנאה און ברייט צווישן דריי שותפים פון די קאמוניסטישע געגנער.

דאס זעלביגע פאסירט אין קליין־אזיע און אין מערב־אפריקע. שלאגט זיך פראנקרייך אין אלזשיר, גיסט ריסלאנד אייל אויפן פייער פון ביידע זייטן; דאס זעלביגע אין מאראקא; אין סכסוך צווישן ענגלאנד און מצרים איבערן סודאן ווינען קאמוניסטן געגן קאלאניאליזם: זיינען עגיפטן צו באהערשן דעם סודאן און ענגלאנד אין געגען. איז דער „זעלבסט־באשטימונג פון פעלקער" לאזונג ווי געוואונשן פאר די קאמוניסטן. דערפאר אבער ווען ביי די גרענעצן פון ישראל און מצרים גייען ווידער אויף מלחמה־פינקען און עס ווייזן זיך די ערשטע בלוטיגע קרבנות אויף די טרוקענע מדבר־זאמדן, שיקט דער סאוועטן־פארבאנד ווייניג טשעכישע אגענטן און פארקויפט די מצרים געוואלטיגע מציאות אין מאדערנע כלי זין, גרויסע ראנגען, געפאנצערטע טאנקען, אונטערוואסער־שיפן און דזשעט־עראפלאנען. דער שכל איז א פשוט'ער. די סאוועטן־מאכט האט ניט וואס מורא צו האבן פאר א פייער אין יענעם ווינקל פון דער ערד. ווי ס'פלעגט זאגן א פויערישער שפריכווארט: „איך האב פאר א שרפה קיין מורא ניט, מיין הייז איז ביים ברעג דארף". א שריפה אין ישראל קען אפשר געבן די באלשעוויקעס א געלעגנהייט ארייצושטעלן א פוס ביים ברעג פון מיטעללענדישן ים, צווישן קאנסטאנטינאפאל און דעם סועץ־קאנאל, כלומרשט צו לעשן דעם פייער. און אויב אפילו דאס זאל ניט געלינגען, וועט עס ווייניגסטנס פארניכטן אדער אפשוואכן די באריקאדע וואס זייערע געגנער פרובירן דארט אויפבויען.

און נאך א פארטייל האבן די סאוועטן איבער די דעמאקראטישע ערייעס. די סאוועטן שארן די מלחמה־פייערן מיט פרעמדע הענט. זיי שיקן בלויז קאמאנדירן, טעכניקער און אינטענדאנטשע געווער, וואס ניין ברויז צום איבערשמעלצן. די ביסעלע אייגענע מענטשן וואס זיי מוזן שיקן מאסקירן זיי אין פרעמדע אוניפארמען צו קענען באהאלטן זייער באטייליקונג. זיי פירן אן זייערע מלחמות ניט ווי אינטערנאציאנאלע קאנפליקטן, נאר ווי רעוואלוציעס און בירגער־קריג. די דעמאקראטישע לענדער ווידער פירן אן זייערע קאמפן אפן ווי אינטערנאציאנאלע צוזאמענשטויסן. זיי מוזן דעריבער טראגן די פולע פאראנטווארטלעכקייט און אפהיטן די אינטערנאציאנאלע אפמאכן וועגן רעגולאציעס. ביי די באלשעוויקעס זיינען די מפלות ניט זייערע, נאר פון די ארעמע טייוואלים, אין וועמעס נאמען מבלומערט די מלחמה ווערט געפירט. אין פאל אבער פון דערפאלג, איז דער נצחון זייערער. דער צווייטער צד מוז אויף זיך נעמען סיי די נצחונות און סיי די דורכפאלן. דאס איז אי שווערער אי קאסטבארער.

* * *

און דאס איז אייגנטלעך דער גרעסטער און קאסטבארסטער טעות פון די דעמאקראטישע לענדער. איבער דעם וואס זיי ווילן אנהאלטן די קאלאניאלע ארדענונג אונטער א נייער מאסקע גיבן זיי אויף די וויכטיגסטע פעסטונג זייערע, די מאראלישע באזע פון פרייהייט און קאמף געגן טיראניי. דאס גיט די דיקטאטארס די מעגלעכקייט צו מאסקירן זיך ווי די משיחים און באפרייער פון די ארעמע מאסן און אונטערדריקטע פעלקער. די דעמאקראטישע לענדער ווערן געצוואונגען דורך דעם צו פירן בלויז א פארטיידיגונגס־קאמף אויף זייערע אייגענע טעריטאריעס און לאזן די סאוועטישע לענדער פריי פון קאמף און מאראליש די גערעכטע. דאס צווינגט אונז אויך ניט זיין איבערקלייבעריש אין שותפים, ווייל אין א מלחמה גילט דער כלל אז „דער שונא פון מיין שונא איז מיין פריינד".

גאנץ אנדערש וואלט אבער געווען די לאגע ווען די מערב־לענדער וואלטן, איין מאל פאר אלע מאל, איינגעזען, אז דער אימפעריאליזם איז טויט און קאלאניאליזם קען זיך מער ניט באצאלן. זיי וואלטן דעמאלט געקענט אויפריכטיג ארבעטן פאר דער באפרייאונג און דערהויבונג פון די אינדוסטריעל צוריקגעשטאנענע פעלקער און פארשפארן דעם וועג פאר קאמוניסטישע אינטריגעס. דאס וואלט די פרייע לענדער אויך געגעבן די מאראלע באזע צו פירן א דערפאלגרייכן קאמף געגן דער קאמוניסטישער טיראניי, ניט דורך אינטערנאציאנאלע מיליטערישע אפעראציעס, נאר דורך דערמוטיגן און העלפן מיט געווער און מיטלען די פרייהייטלעכע גרופעס וועלכע גייען אפ מיט בלוט אין די דיקטאטארישע לענדער, צו ארגאניזירן זיך און פטור ווערן פון זייערע תלינים. אז אונטערן אייזערנעם פארהאנג זיינען פאראן אין באדייטנדיגע צאלן מענטשן וואס ווילן זיך באפרייען און זיינען גרייט צו קעמפן און זיך מקריב זיין פאר דעם, מוז זיין קלאר פאר יעדערן וואס האט אמאל געלעבט אין איינער פון יענע לענדער.

יא, דער גייסט פון זשענעווע איז טויט. ער האט פאקטיש קיין מאל ניט געלעבט. עס איז געווען בלויז א פארבלענדעניש. עס לעבט נאך אבער אין רוסלאנד דער גייסט פון די רעוואלוציאנערן — פון די דעקאבריסטן אין צייט פון ניקאלאי דעם ערשטנ'ס הערשאפט ביז די סאציאליסטישע געפאנגענע אין די סאוועטישע שקלאפן־לאגערן אין ווייטן סיביר. אט דעם גייסט דארף מען דערמוטיגן און העלפן און מיר וועלן דעמאלט פטור ווערן פון טיראניי, דיקטאטור און מלחמות.

פּאַרטיי־שטריטיגקייטן אין קאָנגרעס אין 1956

פון י. באַרוכאָוו

די צווייטע סעסיע פון דעם 84סטן קאָנגרעס, וואָס דאַרף זיך עפענען קומענדיקן יאַנואַר, וועט אין איר גאַנצער געזעצגעבערישער טעטיקייט שטיין אונטערן צייכן פון די פּרעזידענט־וואַלן אין נאָוועמבער. ווי דער אויסוואַל פון די געזעץ־פּראָיעקטן, וואָס וועלן שטיין אויף דער טאָג־אָרדענונג פון דער סעסיע, אַזוי אויך די טאַקטישע אויפפירונג ביים באַהאַנדלען און אָפּשטימען די דאָזיקע פּראָיעקטן — זיינען שוין באַצייטנס כמעט ווי באַשטימט געוואָרן דורך די אָנפירונגס־קערפּערשאַפטן פון דער דעמאָקראַטישער פּאַרטיי אין סענאַט און רעפּרעזענטאַנטן־הויז. נאַטירלעך, קאָן מען אין פּאָליטיק ווייט ניט אַלץ פאָראויסזען; פראַגן פון אויסערן־פּאָליטיק, צום ביישפּיל, וואָס זיינען אָפּהענגיק פון אַזוי פיל אומקאָנטראָלירבאַרע קרעפטן, אַפילו פון מענשלעכע קאַפּריזן, און אונזער נערוועזער און אומרואיקער צייט, קאָנען פון היינט ביז נאָוועמבער, 1956, אַזוי ענדערן זייער תוך און אויסזען, אַז מען זאָל זיי גאָרניט דערקענען אַפילו. אויך אין דער אינערלעכער פּאָליטיק פון לאַנד קאָן זיך נאָך אַ סך ענדערן ביז די וואַלן. פונדעסטוועגן עקזיסטירן אַזוינע גרונטיקע פּראָבלעמען אין דעם לעבן פון לענדער, באַזונדערס אין דעם סאָציאַל־עקאָנאָמישן טייל, וואָס די פּאָליטיק אַקעגנאיבער זיי קאָן און דאַרף פון פאָראויס באַשטימט ווערן. און דאָס האָבן די דעמאָקראַטן (זיכער אויך די רעפּובליקאַנער פון זייער זייט) געטאָן. מיר ווילן דאָ אויסקלייבן עטלעכע פון אָט די גרונטיקע פּראָבלעמען און זען, אין וואָס דאָ וועט זיך האַנדלען אין די נאָענטע חדשים.

שטייערן, קאָנטראָל איבער פאַרפלייצונגען, ווידער אַמאָל — טי. ווי. עי.־אידעע

אַ סך וויכטיקע פּאָליטישע שטרייט־פראַגן וועט די אָנפירונג פון דער דעמאָקראַטישער פּאַרטיי אין קאָנגרעס זיך אוודאי מיען ניט אויפצוהייבן אין — אויב זיי וועלן דורך אַנדערע יאָ אויפגעהויבן ווערן — וועט זי זוכן ווי ווייט מעגלעך זיי אַרונטערצודריקן, פאַרשווייגן, באַזייטיקן, — כדי ניט צו צעקריגן זיך מיטן „סאָלידן דרום”, וועמען די דעמאָקראַטישע פירער האָפן איינצוהאַלטן מיט זיך צו די נאָוועמבער־וואַלן. אַזוינע פראַגן ווי: דאָס אָפּשאַפן דעם טעפט־האַרטלי געזעץ; אַנווענדן פעדעראַלע סאַנקציעס געגן ראַסן־דיסקרימינאַציע אויף דער „סאַוט”, ענדערן דעם מעקעראַן־אימיגראַציע־געזעץ א. אז. וו. — זאָגן, וואָס דער ליבעראַלער פליגל פון דער דעמאָקראַטישער פּאַרטיי רייסט זיך שוין לאַנג געגן זיי. — אַזוינע פראַגן וועלן מסתמא ניט אָנזען די ליכטיגע שיין אויף דער קומענדיקער סעסיע פון קאָנגרעס. אָבער אויך אין יענע פּונקטן, וואָס קאָנען נאָך ווי עס איז צונויפשפּיליען דעם צפון מיטן דרום אין דער פּאַרטיי, איז נאָך דאָ זייער פיל פאַרוואָס צו קעמפן געגן די רעאַקציאָנערע איינפלוסרייכע גרופּן אין לאַנד.

איינער פון די פּונקטן וועט זיין ווידער אַמאָל דער פּראָיעקט צו קירצן די שטייערן, וואָס ווערן אַרויפגעלייגט אויף די פּלייצעס פון די ווייניק פאַרדינענדיקע שיכטן פון דער באַפעלקערונג. די דעמאָקראַטישע מערהייט פון קאָנגרעס — זאָגט מען — זאָל פאַרשלאָגן צו פאַרגרעסערן די מינימום פון שטייערן־פרייער הכנסה, פון 600 אויף 700 דאָלאַר. צי דאָס וועט זיין דער איינציקער פאָרגעשלאָגענער מיטל צו פאַרגרעסערן די שטייער־לאַסט פאַרן קליינעם מענטשעלע אָדער עס וועלן זיין אַנדערע פאַרשלאָגן אויך — איינס איז קלאָר, ווי עס זאָל ניט זיין: אין דער פראַגע פון שטייערן־ענדערונגען וועלן די דעמאָקראַטן האָבן אַ ברייט און דאַנקבאַר פעלד צו קעמפן מיט דערפאָלג געגן די רעפּובליקאַנער, וואָס זייער אַדמיניסטראַציע האָט אין פּרינציפּ אָוועקגעשטעלט איר גאַנצע פינאַנס־פּאָליטיק אויף אַ רעאַקציאָנערער פאַרטיילונג פון דער שטייערן־לאַסט (העלפן די רייכע און באַלאַסטן די אָרעמע). די דעמאָקראַטן זאָלן נאָר האָבן גענוג קאַמפּס־לוסט און באמת, מיטן האַרצן, וועלן ענדערן די שטייערן־פּאָליטיק לטובת יענע מיליאָנען, וואָס געפינען זיך אונטערן פּראָספּעריטעט־מינימום, און זייער דערפאָלג וועט זיין געזיכערט, וויאַס־וואָס. נאָר אין דעם פּונקט וועלן די רעפּובליקאַנער ציטערן צו גיין אָפן געגן פאָלק אין אַ וואַל־יאָר.

אויף דעם צעטל פון געזעץ־פּראָיעקטן, וואָס די דעמאָקראַטן קלייבן זיך אַריינצוטראָגן אויף דער קומענדיקער קאָנגרעס־סעסיע, געפינט זיך אויך אַ פּלאַן פון אַ פעדעראַלן קאָנטראָל איבער פאַרפלייצונגען, וואָס קאָן אָפּקאָסטן דער רעגירונג אַזוי פיל ווי דריי ביליאָן דאָלאַר. די דעטאַלן פונם פּלאַן זיינען אונדז נאָך ניט באַקאַנט. באַהאַוונטע פּאָליטישע קאָרעספּאָנדענטן אין וואַשינגטאָן רופן אָן דעם פּלאַן — אַ סיסטעם פון פעדעראַלער קאָנסטרוקטיווער הילף פאַר די געליטענע פון די פאַרפלייצונגען. פון דער הילף זאָל פריער פון אַלץ געניסן די באַפעלקערונג פון די צפון־מזרחדיקע שטאַטן, וואָס זיינען אַזוי גרויזאַם געטראָפן געוואָרן פון די הוראַגאַנען אין שטורעמס אין דעם לעצטן זומער און האַרבסט, און אַ טייל זאָל גיין פאַר געליטענע פון פאַרפלייצונגען אויך אין אַנדערע שטאַטן פון לאַנד.

ניט האָבן דעם פּלאַן פאַר זיך, קאָנען מיר, זעלבסט־פאַרשטענדלעך, ניט אַריינלאָזן זיך אין קיין שום חקירות וועגן דעם. מיר האַלטן, אָבער, פאַר נייטיק אויפמערקזאַם צו מאַכן, אַז די געשיכטע מיט די ספּאָראַדישע פאַרפלייצונגען אין לאַנד פאַרדינט גאָר אַן ערנסטע באַציאונג צו זיך. עס איז ניט נאָר אַ פראַגע פון העלפן די געליטענע פון די פאַרפלייצונגען, נאָר אויך אַ פראַגע פון פאַרהיטן דאָס לאַנד פון פאַרפלייצונגען בכלל. ביז אהער האָבן די פאַרפלייצונגען אויסגעזען, עלעהיי זיי וואָלטן געווען אומפאַרמיידלעכע נאַטור־קאַטאַסטראָפעס און די געזעלשאַפט, צוזאַמען מיטן שטאַט, קאָנען העכסטנס געבן נדבות פאַר די געליטענע, אָבער פאַרהיטן פון דעם אומגליק קאָן נאָר דער אייבערשטער אַליין. אַפילו אַזאַ ערנסטע און פאַראַנטוואָרטלעכע צייטונג ווי די „ניו יאָרק טיימז” האָט, שרייבנדיק וועגן די פאַרפלייצונגען, געזען נאָר אין־איינציגן פעלער, וואָס די אויטאָריטעט־אָרגאַנען דאַרפן זען צו פאַרריכטן, און דאָס זיינען פּינקטלעכערע וואָרענונגען דורך די וועטער־ביוראָס וועגן דעם אָנקום פון די פאַרפלייצונגען.

מיט יאָרן צוריק האָט מען פּינקט אַזוי געטראַכט וועגן די שרעקלעכע פאַרפלייצונגען, וואָס פלעגן פון צייט צו צייט זיך אויסשפּרייטן איבער די שטאַטן פון דעם טענעסי־טאָל און ברענגען חורבן און פאַרניכטונג דער באַפעלקערונג פון די נידעריקע פלאַכן, ביז וואַנען עס איז געקומען פּרעזידענט פראַנקלין ד. רוזוועלט מיט זיין „ניו דיל”, מיט די דאַמבעס פון דער טי. ווי. עי. („טענעסי וואַלי אָטאָריטי”): די פאַרפלייצונגען זיינען פאַרשוואונדן „פון דעם פּנים פון דער ערד” אין דעם טענעסי־טאָל און אַ לעבן פון שפע און צופרידנקייט איז אָנגעקומען אויפן אָרט פון פריערדיקן אומגליק און טויט.

אַזוי איז אויך איצט מיט די אומגליקן פון די פאַרפלייצונגען אין די צפון־מזרחדיקע שטאַטן (ניו יאָרק, ניו דזשערזי, קאָנעטיקוט, פּענסילווייניע און אַנדערע). אוודאי דאַרף מען אויפבויען אַ סיסטעם פון ברייטער קאָנסטרוקטיווער הילף פאַר די געליטענע פון די פאַרפלייצונגען און אוודאי דאַרף די הילף ניט זיין אַזוי, ווי ביי דער איצטיקער אַדמיניסטראַציע, וואָס האָט פון דעם אַסיגנירטן ביליאָן דאָלאַר אויף שטאַטס הלוואות איבער ניין הונדערט מיליאָן דאָלאַר אויסגעטיילט פאַר די קאַפּיטאַליסטישע אונטערנעמער אויף אָפּצובויען זייערע שאָדן־געליטענע פאַבריקן; אָבער דער עיקר דאַרף די ענערגיע אַוועקגעגעבן ווערן אויף פּרעווענטיווער הילף, ד. ה. אויף אויפצובויען ריזיקע סיסטעמען פון דאַמבעס, קאַנאַלן און שליוזן, וואָס זאָלן פאַרשפּאַרן דעם וועג פאַר די צעיושעטע וואַסערן פון די ציקלאָנען און הוראַגאַנען, נאָך איידער זיי דערגרייכן די באַפעלקערטע יבשה. אַזאַ אונטערנעמונג דורכצופירן איז, נאַטירלעך, אימשטאַנד בלויז דער שטאַט און זיין רעגירונג.

אין דאָ קומען מיר ווידער אַמאָל צו דער טי. ווי. עי.־אידעע, וואָס וועט אין דעם פּאָליטישן קאַמף פון קומענדיקן יאָר פאַרנעמען זייער אַן אָנגעזעענעם אָרט. מען וועט זיך ראַנגלען אַרום דער דאָזיקער ריין אַמעריקאַנער פאָרם פון פאַרגעזעלשאַפטלעכן די ווירטשאַפט און אַריינמישן זיך פון דער רעגירונג אין פּריוואַטע „ביזנעס” — ביים קאַמף אַרום דיקסאָן־יעיטס־פּאָנאַמע, אַרום די

דאַמבעס ביים טייך קאָלומביאַ, אַרום דער מיגראַציע פון די אינדוסטריע־אונטערנעמונגען פון צפון־מזרח צום דרום און דרום־מערב אין לאַנד, אַרום דער כראָנישער אַרבעטסלאָזיקייט אין די שטאַטן, פון וואַנען די אינדוסטריע אַנטלויפט, און — „צו לעצט אָבער ניט צום ווייניקסטן” — אַרום דער פראַגע פון שטאַטלעכער הילף פאַר דער פאַרמער־באַפעלקערונג.

ווער עס זאָל אויסניצן די פּראָדוצירקראַפט פון טייך קאָלומביאַ און ווי מען זאָל אָפּשאַפן די כראָנישע אַרבעטסלאָזיקייט אין איינציקע ראַיאָנען

איבער די ווייטע שטאַטן אויפן צפון־מערב, וואַשינגטאָן, מאָנטאַנאַ, אָרעגאָן און איידאַהאָ, פליסן די וואַסערן פון דעם טייך קאָלומביאַ מיט זיינע ביי־טייכן. דאָס איז דער גרעסטער קראַפט־פּראָדוצירנדיקער טייך אין די פאַראייניקטע שטאַטן. איז נאַטירלעך, אַז פאַרן רעכט צו בויען דאַמבעס און צאַמען די קראַפט פון די וואַסער־פאַלן צווישן די בערג כדי דאָס איבערצופירן אין עלעקטרישער ענערגיע גייט אָן אַ קאַמף צווישן די פּריוואַטע קראַפט־קאָמפּאַניעס און געזעלשאַפטלעכע אַסאָציאַציעס פאַר עלעקטרישער קראַפט. עס האַנדלט זיך דאָך וועגן מעגלעכע דרייסיק מיליאָן קילאָוואַט עלעקטריע, וואָס מען וועט מיט דער צייט קאָנען אַרויסקריגן פון דעם קאָלומביאַ וואַסער־באַסיין, — שוין גאָרניט קיין שפּילעכל.

לעצטנס איז אין יענעם ווינקל אויסגעבראָכן אַ שאַרפער קאָנפליקט איבער אַ דאַמבע, אָדער אַ ריי דאַמבעס, וואָס מען וויל בויען אינם טיפן (7,000 פוס די טיף) „טייוועל־שפּאַלט” צווישן די בערג („העלס קעניאָן”) אויף דער גרענעץ צווישן אָרעגאָן און איידאַהאָ, וואו עס פליסט דער שלאַנגען־טייך, וואָס פאַלט אַריין אין טייך קאָלומביאַ. אַזוי ווי עס איז שוין געוואָרן דער שטייגער פון אַלע פעדעראַלע מאַכט־אָרגאַנען אונטער דער רעפּובליקאַנישער אַדמיניסטראַציע, האָט אויך די פעדעראַלע קראַפט־קאָמיסיע (עף. פּי. סי.) אַוועקגעגעבן דאָס רעכט צו בויען דריי דאַמבעס אין „העלס קעניאָן” צו דער פּריוואַט־קאַפּיטאַליסטישער „איידאַהאָ פּאַוער קאָמפּאַני”. אַ גאַנצע גרופּע געזעלשאַפטלעכע קראַפט־פאַראייניקונגען מיט דער „נעשאַנעל העלס קעניאָן אַסאָסיאיישאָן” אין דער שפּיץ האָט אָבער אויפגעהויבן אַ קאַמף געגן דעם שריט פון דער עף. פּי. סי. און זי קלייבט זיך צו ברענגען די גאַנצע געשיכטע צו אַ פעדעראַלן אַפּעלאַציע־געריכט. איצט האָט זיך אַרום דעם ענין אויפגעהויבן אַזאַ סיגנעל, וואָס זיין עכא האָט זיך אַריבערגעקייקלט ווייט איבער די גרענעצן פון די פיר צפון־מערבדיקע שטאַטן. די דריי דאַמבעס אין „העלס קעניאָן” האָבן זיך פאַרוואַנדלט אין אַ סימבאָל פון אַ גרויסער שטרייט־פראַגע איבער דעם, ווער עס זאָל בכלל אַנטוויקלען דעם קאָלומביאַ־באַסיין, פּריוואַט־קאַפּיטאַליסטישע אונטערנעמונגען אָדער די פעדעראַלע רעגירונג. און די אַרגומענטאַציע פון די אָנהענגער פון שטאַטלעכער אַריינמישונג אין דעם ענין גייט אַזוי: קיין מאָל וועט פּריוואַטע איניציאַטיווע זיך ניט קאָנען קיין עצה געבן מיט אַזאַ ריזן־אונטערנעמונג; דער באַפעלקערונג וועט נאָר אַרויסקומען שאָדן, אויב פּריוואַטע פירמעס וועלן זיך נעמען דערצו. די זעלביגע אַרגומענטאַציע ווי אין דעם ענין טי. ווי. עי. ווערסוס דיקסאָן־יעיטס־קאָנטראַקט.

אויך די טיף־אָנגעווייטאָגטע פּראָבלעם פון כראָנישער אַרבעטסלאָזיקייט אין לאַנד וועט ליידן די גייסטער אויף דער ליניע — הפקר־דיקע פּריוואַטע קאַפּיטאַליסטישע איניציאַטיווע אָדער רעגירנדיקע אַריינמישונג פון דער פעדעראַלער רעגירונג. עס האַנדלט זיך אָט וועגן וואָס:

געוויינלעך רעכנט מען, אַז אין די פאַראייניקטע שטאַטן זיינען פאַראַן פון דריי ביז פיר אַרבעטסלאָזע אויף יעדע הונדערט אַרבעטנדיקע. עס זיינען אָבער פאַראַן 120 געגנטן, וואו די צאָל אַרבעטסלאָזע באַטרעפט זעקס און מער אויף יעדע הונדערט אַרבעטער און אין מאַנכע פון אָט די געגנטן דערגייט עס אַפילו ביז פופצן אויף הונדערט. די געגנטן, וואָס ליידן באַזונדערס שווער פון אַרבעטסלאָזיקייט, זיינען די שטאַטן פון ניו ענגלאַנד, אין דער טעקסטיל־אינדוסטריע, און אין פּענסילווייניע אין די קוילן־מינען. פון די ערשטע זיינען די טעקסטיל־פאַבריקאַנטן אַנטלאָפן צום דרום, וואו די אַרבעטס־קראַפט איז ביליקער און די מוניציפּאַליטעטן לאָקען אָן מיט שטייער־פּריווילעגיעס. און די צווייטע (אַזוינע קוילן־שטעט ווי ווילקעס באַר, סקראַנטאָן, העיזעלטאָן) איז די אַרבעטסלאָזיקייט אַן אויסזיכטלאָזע, ווייל נאַפט און גאַז האָבן אַרויסגעשטויסן קוילן פון הייצונג.

וואָס זאָל מען טאָן אויף אויסצוקורירן די דאָזיקע ווירטשאַפטלעכע קראַנקע געגנטן פון דער שרעקלעכער קראַנקהייט, וואָס הייסט „כראָנישע אַרבעטסלאָזיקייט”? די רעפּובליקאַנישע אַדמיניסטראַציע האָט גאָרנישט, אָדער כמעט גאָרנישט געטאָן. אין 1953 האָט פּרעזידענט אייזענהאַוער אויסגעגעבן 210 מיליאָן דאָלאַר פון דער רעגירונגס־קאַסע אויף געוויסע שטייער־פאַרלייכטערונגען פאַר די פאַבריקאַנטן פון די קראַנקע געגנטן. אָבער געהאָלפן האָט עס ניט; עס האָט געבראַכט באַשעפטיקונג פאַר צען טויזנט מאַן, דאַן ווען די אַלגעמיינע צאָל אַרבעטסלאָזע דערגרייכט דאָרט כמעט ביז 4 מיליאָן. אין 1954 האָט דער פּרעזידענט זייער העפלעך פאָרגעלייגט די מיליטערישע אָנפירער צו מאַכן זייערע באַשטעלונגען אין די ליידנדיקע געגנטן. אָבער יענע האָבן עס פּונקט אַזוי העפלעך ניט געטאָן; זיי גיבן זייערע באַשטעלונגען — זאָגן זיי — דאָרטן וואו די פאַבריקאַנטן מאַכן עס אויף ביליקערע פּרייזן. און דאָס איז אַלץ, וואָס די רעפּובליקאַנישע רעגירונג האָט געטאָן פאַר די „פאַראומגליקטע ראַיאָנען” (ווי מען רופט די געגנטן מיט כראָנישער אַרבעטסלאָזיקייט — אויף דעם פאַלשן אָפיציעלן לשון פון די רעגירונגס־מיטטיילונגען).

און עס איז אויך פאַרשטענדלעך, פאַרוואָס די רעפּובליקאַנישע רעגירונגס־מאַכט האָט גאָרניט געטאָן דערצו. די מיטלען מיט וועלכע מען וואָלט געקאָנט היילן פון דער כראָנישער קראַנקהייט, מוזן זיין פון אַזאַ מין און אַזאַ פאָרעם, וואָס גייט געגן די גרונט־פּרינציפּן פון דער רעפּובליקאַנישער ווירטשאַפטס־פּאָליטיק. דער שטאַט וואָלט דאַרפן ווערן אַ מין שותף אין די אינדוסטריעלע אונטערנעמונגען, וואָס ער וואָלט וועלן איינהאַלטן אָדער צוריק אויפלעבן אין די דאָזיקע ראַיאָנען; אַ מיט־שותף דורך סיסטעמאַטישע רעגירונגס־באַשטעלונגען, דורך ביליקן קרעדיט פון דעם רעזערוו־באַנק און אַמאָל אויך דורך באַדייטנדיקע געלט־סובסידיעס. דאָס מיינט, נאַטירלעך, אַז די רעגירונג וועט דאַן זיין געצוואונגען ניט נאָר צו האָבן השגחה איבער דער פּראָדוקציע, נאָר אויך זי צו רעגולירן. די רעגירונג קאָן דאַן גאָר קומען צום פּלאַן פון עפענען אין גאַנצן אייגענע אונטערנעמונגען אין די צענטערס פון כראָנישער אַרבעטסלאָזיקייט. קאָנען דערויף איינגיין רעפּובליקאַנער? — דאָס איז דאָך „קריפּינג סאָשעליזם”! — און וועלן דערויף די דעמאָקראַטן גיין, ווען זיי זאָלן צוריק אַריינקומען אין ווייסן הויז?

צו לעצט וועגן נאָך אַ שטרייט־פּונקט, וואָס וועט זיכער שפּילן די גרעסטע ראָלע אין דעם קומענדיקן וואַל־פאַרמעסט צווישן די ביידע פּאַרטייען: דאָס איז די פראַגע ווי אַזוי צו העלפן דער פאַרמער־באַפעלקערונג דורכצוגיין דורך דער שווערער צייט, אין וועלכער זי געפינט זיך איצט.

ווי צו „ראַטעווען דעם פאַרגעסענעם מאַן”

די שווערע לאַגע פון דער פאַרם־באַפעלקערונג האָט שוין הינטער זיך אַ היפּשע געשיכטע. דאָס אומאויפהערלעכע פאַלן פון די פּרייזן אויף לאַנדווירטשאַפטלעכע פּראָדוקטן ציט זיך נאָך פון די צוואַנציקער יאָרן אָן. די וויכטיקסטע סיבה פון דער דאָזיקער דערשיינונג שטעקט אין דעם וואוקס פון דער טעכניק און אין די דערגרייכונגען פון דער אַגריקולטור־וויסנשאַפט, וואָס האָבן געמאַכט גוואַלדיקן פאָרשריט אין משך פון די לעצטע דריי צענדליק יאָר דאָ אין לאַנד. אָט זיינען עטלעכע ציפערן, וואָס קאָנען דאָס בולט אילוסטרירן:

דער שטח פון אַקער־לאַנד איז אַן ערך דער זעלביקער היינט, ווי ער איז דאָ געווען אין 1920. אָבער די גרויס פון דער מענשלעכער אַרבעטס־קראַפט אויף די פאַרמס איז פאַר דער דאָזיקער צייט אַרונטערגעפאַלן פון קאַרגע עלף און אַ האַלב מיליאָן ביז קאַרגע זיבן און אַ האַלב מיליאָן. גלייכצייטיק האָט אַ דורכשניטלעכער פאַרם־אַרבעטער, וואָס האָט באַאַרבעט קאַרגע 32 אַקער־לאַנד אין 1920, באַאַרבעט קאַרגע 47 אַקער־לאַנד אין 1950 און מען רעכנט, אַז ער וועט באַאַרבעטן 56 אַקערס אין 1960. דאָס אַליין נעמט זיך דערפון, וואָס אין 1920 זיינען דאָ געווען בלויז 246 טויזנט טראַקטאָרס און אין 1953 4 און אַ האַלבן מיליאָן טראַקטאָרס. ביז 1920 פלעגט די דורכשניטלעכע גערעטעניש פון אַן אַקער־לאַנד זיך ווייניק וואָס ענדערן. אָבער זינט מען האָט פאַרבעסערט די לאַנד־קולטיווירונג און מען האָט גענומען ניצן פאַרשיידענע כעמישע באַמיסטיגונגען האָט די פּראָדוקטיוויטעט גענומען שטייגן. פון 1930 ביז 1953 איז די פּראָדוקטיוויטעט געשטיגן אויף איבער 60 פּראָצענט.

דער רעזולטאַט פון דעם אַלעמען איז געווען דאָס, וואָס די שפּייכלערס און סיילאָען

(שלוס אויף זייט 25)

ערב שאַרפע לויז־קאַמפּע אין ענגלאַנד

פון ל. בלום (לאָנדאָן)

צען מיט אַ יאָר צוריק האָט זיך ענגלאַנד געגריסט מיט דעם שלום צווישן אַרבעט און קאַפּיטאַל, וועלכער איז דאָרט איינגעשטעלט געוואָרן אין טאָג ווען ענגלאַנד האָט דערקלערט קריג צו היטלער־דייטשלאַנד אין סעפּטעמבער, 1939. און האָט אָנגעהאַלטן גאַנצע 9 יאָר נאָכן פאַרענדיגן דעם קריג. עס איז געווען מער ווי אַ שלום. עס איז געווען אַ צוזאַמענאַרבעט צום ערשט פאַר געווינען דעם קאַמף געגן אויסערלעכן שונא, און דערנאָך — פאַר צוריק אויפבויען דאָס לאַנד און איר ווירטשאַפט פון די מלחמה חורבות.

די דאָזיגע צוזאַמענאַרבעט אין עקאָנאָמישן לעבן האָט געקענט דערגרייכט ווערן נאָר דעמאָלט, ווען ביידע צדדים האָבן געהאַט אַ געמיינזאַמען ציל און זיי זיינען גרייט געווען מקריב צו זיין עטוואָס דערפאַר, וואָס זיי האָבן ביז דאַן געהאַלטן פאַר זייער נאַטירלעכע רעכט אום כדי דעם ציל צו דערגרייכן. די אונטערנעמער האָבן אָנערקענט, אַז זיי זיינען פאַראַנטוואָרטלעך פאַר דער פולער באַשעפטיגונג פון דער אַרבעטס־פעאיגער באַפעלקערונג אין לאַנד; זיי האָבן אָנערקענט דאָס רעכט פון די טרייד־יוניאָנס, וועלכע מוזן זיין גלייכבאַרעכטיגט אַרום דעם אונטערהאַנדלונגס־טיש, אַלס פאַרשטייער פון זייערע אַרבעטער. און ווען די לייבאָר פאַרטיי האָט, אין יוני 1945, געוואונען די מערהייט אין ענגלישן פאַרלאַמענט און רעגירט דאָס לאַנד פאַר אַ צייט פון איבער 6 יאָר, האָבן די באַזיצענדיגע קלאַסן אַרויסגעוויזן צו דער דאָזיגער רעגירונג אַ גרויסע לאָיאַלקייט. כאָטש פיל פון זיי האָבן דערפאַר טייער באַצאָלט און נאָך מער האָבן זיי זייער ניט ליב געהאַט אַ רעגירונג פון טרייד יוניאָניסטן און סאָציאַליסטן.

אָבער אויך דער צווייטער צד האָט פאַר דעם געצאָלט. די טרייד יוניאָנס האָבן פאַקטיש אָוועקגעלייגט אין אַרכיוו דאָס געווער פון סטרייק אַלס אַ מיטל פון צוואַנג" אין ווירטשאַפטלעכן לעבן. זיי האָבן אָנערקענט דעם פאַרהאַנדלונגס־זאַל כמעט ווי דעם איינציגן אָרט וואו די זיך ווידערשפּרעכנדיגע אינטערעסן אין דער אינדוסטריע און אין האַנדעל דאַרפן געליחט ווערן. זיי האָבן אין פאַרלויף פון קנאַפּע צוויי יאָר זיך פרייוויליג אָפּגעזאָגט פון פאָדערן לוין העכערונגען, באַזונדערס פאַר די בעסער פאַרדינענדיגע, איבער וואָס די אונטערנעמער האָבן איינגעשטימט צו פאַרפרירן זייערע פאַרדינסטן און דיווידענדן אויף דער דעמאָלטדיגער הייך. די טרייד יוניאָנס האָבן הונדערט פּראָצענט פּראַקטיצירט, וואָס זיי האָבן צום ערשטן מאָל פאַרשטאַנען נאָכן גענעראַל סטרייק אין יאָר 1926 — אַז זיי מוזן מיטאַרבעטן מיט יעדער פאַרלאַמענטאַרישער רעגירונג פון וואָס פאַר אַ פאַרטיי זי זאָל ניט באַשטיין. אַזוי לאַנג ווי די דאָזיגע צוזאַמענאַרבעט דינט די אינטערעסן פון גאַנצן לאַנד, פון וועלכען די אַרבעטער אין ענגלאַנד זיינען מער ווי אַ העלפט.

ביז לעצטנס האָט די דאָזיגע סטראַטעגיע, סיי פון די אונטערנעמער און סיי פון די אַרבעטער און זייערע טרייד יוניאָנס, געאַרבעט זייער גוט. ווען איר האָט אין ענגלאַנד געהאַט אַ סטרייק אין משך פון די יאָרן איז עס געווען אַ גאַנצע סענסאַציע. און די מערסטע סטרייקן זיינען געווען פון אַ ניט־אָפיציעלער נאַטור. דאָס הייסט געגן דעם ווילן פון די טרייד יוניאָנס, און האָבן זיך אין יעדן פאַל פאַרענדיגט צוליב דעם מיט אַ מפּלה פון די ניט־דיסציפּלינירטע עלעמענטן. אין פאַרלויף פון די לעצטע 15 יאָר איז אין גאַנצן לאַנד געווען איין איינציגער פאַל פון אַ לאָקאַוט (אין אַ גרויסער דרוקעריי אין סקאָטלאַנד), און האָט זיך פאַרענדיגט מיט אַ מפּלה פון די אונטערנעמער.

אָבער דאָס אַלץ איז מעגלעך געווען ווען ביי דער מאַכט זיינען געווען רעגירונגען, וועלכע האָבן באַוואוסטזיניג מיטגעהאָלפן שאַפן די נויטיגע פרידלעכע אַטמאָספער אין לאַנד. די לייבאָר רעגירונג האָט גוט פאַרשטאַנען, אַז אירע גרויסע סאָציאַלע רעפאָרמען קענען דורכגעפירט ווערן ניט צעשטערנדיג די דעמאָקראַטישע פרייהייטן אין לאַנד, אויב איר וועט געלונגען איבערצייגן די מינדערהייט, צו וועלכער 75 פּראָצענט פון די אונטערנעמער האָבן געהערט, אַז אַ סאָציאַליסטישער רעזשים וועט ברענגען מיט זיך בעסערע געזעלשאַפטלעכע באַציאונגען, און וועט ניט זיין קיין אוווערטיורע צו אַ בירגער־קריג.

עס איז אמת, אַז אויך די טשוירטשיל־רעגירונג, וועלכע איז געקומען צו דער מאַכט אין אָקטאָבער, 1951, האָט זיך באַמיט איינצוהאַלטן דעם צושטאַנד פון האַרמאָניע צווישן די פאַרשיידענע שיכטן פון דער באַפעלקערונג. פאַרשיידן זיינען דערפאַר געווען די סיבות. די נאָך מלחמה'דיגע קאָנסערוואַטיוון זיינען ניט די זעלביגע ווי די, וועלכע האָבן רעגירט ענגלאַנד צווישן ביידע וועלט־מלחמות. זיי האָבן פיל געלערנט פון די אומגליקלעכע צוואַנציגער און דרייסיגער יאָרן און האָבן פאַרשטאַנען, אַז דאָס ענגלאַנד וואָס זיי האָבן ליב, וועט ניט זיין אימשטאַנד נאָכאַמאָל איבערצולעבן די גייסטיגע דעפּרעסיע און עקאָנאָמישע שלימזל'דיגע באַלעבאַטישקייט פון יענע יאָרן; זיי האָבן אָנערקענט, אַז עס איז אפשר מעגלעך צו מאַכן איינעם אָדער צוויי טריט צוריק פון דעם אָרט, צו וועלכען די עטלי־רעגירונגען האָבן דערפירט דאָס לאַנד. אָבער זיי האָבן גוט געוואוסט, אַז אַ דריטער טריט אין דער זעלביגער ריכטונג וואָלט די מערהייט פון דער באַפעלקערונג באַטראַכט ווי אַ קאָנטער־רעוואָלוציע, וועלכע זי וואָלט ניט טאָלערירט.

עס איז מעגלעך, אַז צוריקגעהאַלטן דער טשוירטשיל־רעגירונג האָט אויך דאָס, וואָס כאָטש די קאָנסערוואַטיוון האָבן אין יאָר 1951 טאַקע באַקומען מיט 18 [illegible] מער אין פאַרלאַמענט ווי די לייבאָר פאַרטיי, האָבן זיי אָבער שטימען געהאַט [illegible] אַ פערטל מיליאָן ווייניגער ווי די סאָציאַליסטן.

די קאָנסערוואַטיווע מעדיצין

די וואַלן אין מאַי, 1955, האָבן אָבער, זעט אויס, געעפנט אַ נייעם קאַפּיטל אין די סאָציאַלע באַציאונגען אין ענגלאַנד. עס זעט אויס, אַז מיר שטייען ערב אַ פאַרשאַרפונג פון דער לאַגע. און אַז די טרייד יוניאָנס און זייערע 9 מיליאָן מיטגלידער וועלן מוזן זיך באַנוצן מיט שאַרפערע מיטלען אום צו פאַרטיידיגן זייערע אינטערעסן.

די פאַרלאַמענטס־וואַלן מיט 6 מאָנאַטן צוריק האָבן געבראַכט אַ נצחון צו די קאָנסערוואַטיוון. זיי האָבן איצט אַ מערהייט פון 59 דעפּוטאַטן, וואָס מאַכט זייער רעגירונג מער סטאַביל און זיכער, ווי דאָס איז געווען די טשוירטשיל רעגירונג צווישן די יאָרן 1951־1955. זיי האָבן טאַקע פאַרלוירן עטוואָס שטימען אין פאַרגלייך מיטן יאָר 1951, אָבער נאָך מער האָט פאַרלוירן די לייבאָר פאַרטיי. זייער פאַרלאַמענטאַרישע פּאָזיציע איז אַ גאַנץ פעסטע.

אָבער כדי צו געווינען די וואַלן זיינען זיי באַגאַנגען אַ טריט, פאַר וועלכן דאָס לאַנד מוז איצט צאָלן. ערב די וואַלן האָט זייער פינאַנץ־מיניסטער, באַטלער, אַריינגעטראָגן דעם געוויינלעכן יערלעכן בודזשעט. עס איז געווען אַ זייער אָפּטימיסטישער בודזשעט; ער האָט צוגעזאָגט דער באַפעלקערונג אַ ריזיגע צוקונפט, און האָט אין דער פאָרם פון שטייער־פאַרלייכטערונגען אַוועקגעגעבן צו געוויסע שיכטן פון דער באַפעלקערונג איבער 150 מיליאָן פונט.

די לייבאָר אָפּאָזיציע האָט דעם דאָזיגן פרילינג־בודזשעט באַצייכנט אַלס וואַל־דעמאַגאָגיע. שוין דאַן איז געווען זייער קלאָר, אַז דאָס לאַנד געפינט זיך אין אַ צושטאַנד פון אינפלאַציע, אַז עס האָט מער געלט אויף אינערלעכע אויסגאַבן, ווי עס קען זיך דערלויבן; און אַז דאָס קלענער מאַכן די שטייערן וועט נאָך פאַרערגערן די לאַגע. די קאָנסערוואַטיוון האָבן דערויף געענטפערט מיט חוזק. זיי האָבן אין פאַרלויף פון לאַנגע יאָרן באַשולדיגט די לייבאָר־פאַרטיי, אַז זי איז באַהערשט דורך פוריטאַנער, וועלכע פאַרגינען ניט דער באַפעלקערונג קיין גוטן שטיקל ביפסטייק, קיין לייכטזיניגן געלעכטער. סטעפאַרד קריפּס, עטלי און גייטסקעיל זיינען געמאָלן געוואָרן ווי האַלב־הייליגע און האַלב־פאַרריקטע אַסקעטן, וועלכע שטרעבן צו מאַכן פון די 50 מיליאָן ענגלענדער אַ פאָלק פון פּרושים. האָבן די קאָנסערוואַטיוון נאָך דעם אַפּריל־בודזשעט, וואָס איז געווען אַן אַריינפיר צו דעם וואַל־קאַמפּיין אין מאַי, פּרובירט אויסלאַכן אַלע וואָרענונגען, וועלכע זיינען געקומען פון דער זייט פון די סאָציאַליסטישע און אויך אומפּאַרטייאישע עקאָנאָמיסטן וועגן דער געפאַר פון אַ וואַקסנדיגער אינפלאַציע.

אָבער איניגע מאָנאַטן נאָך די געוואונענע וואַלן, האָט דער זעלביגער באַטלער געמוזט קומען צום פאַרלאַמענט מיט אַ ספּעציעלן בודזשעט, וועלכער דאַרף פאַרריכטן די פעלערן פון זיין אַפּריל־בודזשעט. און ער האָט ניט געהאַט קיין צופיל צייט פאַר זיין צוגאָב־בודזשעט. די לאַגע איז געוואָרן ערגער פון וואָך צו וואָך.

ענגלאַנד'ס ווירטשאַפט איז אַנדערש פון דער ווירטשאַפט פון יעדן אַנדערן גרויסן לאַנד אין דער וועלט. מיר לעבן פון דעם, וואָס מיר קויפן איין אין אויסלאַנד; און מיר קענען באַצאָלן דערפאַר נאָר, אויב מיר פאַרקויפן אונדזערע פּראָדוקטן אין אַנדערע לענדער. דעריבער איז דער פונט אַזאַ וויכטיגע אינטערנאַציאָנאַלע וואַלוטע. איר וויכטיגקייט איז נאָך גרעסער צוליב דעם, וואָס מיט איר באַנוצן זיך כמעט אַלע לענדער פון דער בריטישער קאָמאָנוועלט (חוץ קאַנאַדע), און אויך געוויסע לענדער וועלכע געהערן צו איר ניט. אָבער דער פונט וועט אָנגענומען ווערן אין אַנדערע לענדער אַזוי לאַנג ווי ער האָט אַ שטאַרקע דעקונג אין גאָלד און אין אַנדערע גוטע וואַלוטעס, וועלכע „די באַנק אָוו ענגלאַנד" אין דער לאָנדאָנער „סיטי" האַלט אין אירע קעלערן. ווי נאָר ענגלאַנד, אָדער די קאָמאָנוועלט־לענדער הייבן אָן אויסצוגעבן מער ווי זיי פאַרדינען, הייבט אָן אַרויסצופליסן דאָס גאָלד פון די פאַנצער־שענק אין דער „אָלד לעדי אָוו טרעדנידל" (אַזוי ווערט גערופן די באַנק אָוו ענגלאַנד) און דער פונט הייבט אָן צו פאַרלירן זיין ווערט. אויב דאָס גייט אָן פאַר אַ לענגערע צייט, קען עס דערפירן צום באַנקראָט פון פונט, און צום פולן צוזאַמענברוך פון גאַנצן עקאָנאָמישן לעבן פון ענגלאַנד און דער קאָמאָנוועלט — אַרום 550 מיליאָן מענטשן אין אַלע טיילן פון דער וועלט.

און אָט וואָס עס געשעט זינט דעם אָנהייב פון היינטיגן יאָר. דעם ערשטן יאַנואַר, 1955, האָבן די גאָלד־רעזערוון פון פונט אויסגעמאַכט 986 מיליאָן פונט. איצט מאַכן זיי אויס ניט מער ווי 821 מיליאָן פונט, אַ פאַרלוסט פון 17 פּראָצענט אין פאַרלויף פון 10 מאָנאַטן. עס ווערט אויסגערעכנט, אַז דער סטערלינג בלאָק מוז האָבן מינדעסטנס אַרום 700 מיליאָן פונט אין גאָלד אַלס רעזערוו צו קענען דערפילן זיין מיסיע אַלס אַן אינטערנאַציאָנאַלע וואַלוטע. ווי איר זעט, קומען מיר נאָענט צו צו דער געפאַר־ליניע.

די שוואַכקייט פון דער ענגלישער ווירטשאַפט באַשטייט ניט דערין, וואָס זי פּראָדוצירט ניט גענוג. ווען איר קוקט אַדורך די סטאַטיסטישע ציפערן וועגן דער באַשעפטיגונג, וועגן פּראָדוקציע, וועגן האַנדעל דאַן קענט איר קומען צום אויספיר, אַז ענגלאַנד האָט קיינמאָל ניט געהאַט קיין בעסערע צייט ווי איצט. מער ווי 23 מיליאָן מענטשן האָבן דזשאָבס. אין גאַנצן לאַנד זיינען פאַראַן נאָר 202 טויזנט אַרבעטסלאָזע. אָבער אין דער זעלביגער צייט זיינען אין די אַרבעטס־אַמטן פאַראַן 424 טויזנט אָנבאָטן פון דזשאָבס, פאַר וועלכע עס קענען ניט געפונען ווערן קיין אַרבעטער, ווי מען זאָגט אין ענגלאַנד האָבן מיר דאָ „איבערפול־באַשעפטיגונג". די פּראָדוקציע איז אין לעצטן יאָר געוואַקסן אויף 5 פּראָצענט. ענגלאַנד איז דער גרעסטער עקספּאָרטער פון אויטאָמאָבילן אין דער וועלט, און אירע אַנדערע אינזשינירינג פּראָדוקטן ווערן פאַרקויפט צו יעדן, וועמען עס קען נאָר צאָלן.

און דאָך האָבן מיר אַ קריזיס. מיר האָבן אַ דעפיציט מיט אַנדערע טיילן פון דער וועלט. מיר קויפן איין מער עסנוואַרג און מער רוי־שטאָפן ווי מיר קענען פאַר זיי באַצאָלן. עס איז ניט קיין סך, ניט מער ווי אַרום 100 מיליאָן דאָלאַר אַ מאָנאַט. אָבער דאָס איז גענוג מיר זאָלן גיין באַנקראָט.

און דאָ קומען מיר צום אָנהייב פון אַ שאַרפן קאָנפליקט, וועלכער האָט זיך אָנגעהויבן אין ענגלישן פּאָליטישן און אינדוסטריעלן לעבן. נאָר די רעגירונג קען באַשליסן דורך איר פינאַנץ־פּאָליטיק, ווער עס זאָל באַגרענעצט ווערן אין זיינע אויסגאַבן, פון וועמען דער מלוכה־אוצר זאָל אַרויסציען די סומע געלט, וועלכע פאַראורזאַכט די אינפלאַציע אין לאַנד.

דער צוגאָב־בודזשעט, וועלכן דער קאָנסערוואַטיווער פינאַנץ־קאַנצלער האָט פאָרגעלייגט דעם פאַרלאַמענט אין די לעצטע טעג פון אָקטאָבער, איז בפירוש אַ צוריקגאַנג פון דעם פּראָגרעסיוון קאָנסערוואַטיזם, וועלכן מיר האָבן געקענט זינט 1940, צו זיין רעאַקציאָנערע פאַרגאַנגענהייט. ווי עס זעט אויס, האָט די רעגירונג באַשלאָסן צוריקצונעמען פון דער באַפעלקערונג די 150 מיליאָן פונט, וועלכע אַ טייל פון איר האָט באַקומען ערב די וואַלן. זי גלייבט, אַז די קליינע דאָזע פון אָפּפירמיטלען וועט זיין גענוג געזונט צו מאַכן דעם עטוואָס אָפּגעשוואַכטן מאָגן פון דער ענגלישער ווירטשאַפט.

וואָלט זיכער די לייבאָריסטישע אָפּאָזיציע אין האַוז אָוו קאָמענס מסכים געווען מיט דער ביטערער פּיל, ווען ניט דער פאַקט, וואָס די רעגירונג האָט באַשלאָסן איבערצולאָזן די 150 מיליאָן, וועלכע זי האָט אַוועקגעגעבן אין אַפּריל צו די, וועלכע האָבן זיי באַקומען, און צונעמען 150 מיליאָן פון אַנדערע, אין אַלגעמיין ווייניגער פאַרמעגלעכע מענטשן.

אין אַפּריל איז די שטייער פאַרלייכטערונג באַשטאַנען אין געבן די העכערע גרופּן פון שטייער־צאָלער אַ הנחה אין דער הייך פון צוויי און אַ האַלבן פּראָצענט און די וועלכע צאָלן נידעריגערע שטייערן — אַ העלפט דערפון. אָבער אַ גאָר גרויסער טייל פון דער באַפעלקערונג איז דורך דער פינאַנץ פּאָליטיק פון דער לייבאָר רעגירונג בכלל באַפרייט געוואָרן פון יעדן דירעקטן שטייער.

היינט, אין דעם צוגאָב־בודזשעט, וועלכער דאַרף העלפן ענגלאַנד אַרויסצוקומען פון איר דעפיציט מיט אויסלאַנד, ווערן איבערגעלאָזן אַלע הנחות פאַר די שטייער־צאָלער אָבער נייע שטייערן ווערן אַרויפגעלייגט אויף כמעט יעדע זאַך, וועלכע מיר קויפן. און צום ערשטן מאָל זינט 1946 ווערט דאָ צוריק איינגעפירט אַ שטייער אויף אַלערליי קיך־ציידאַטען, אָן וועלכע אַ באַלעבאָסטע קען ניט עקזיסטירן אַפילו נאָר איין טאָג. און שטייערן זיינען זייער הויך — 33 פּראָצענט פון דעם ביז־איצטיגן פּרייז. און אויף דעם זעלביגן אופן זיינען געהעכערט געוואָרן מיט איין שטריך פון אַ ביוראָקראַטישער פעדער די פּרייזן פון ראַדיאָ און טעלעוויזיע מאַשינען. דאָס זיינען אַלץ זאַכן, וועלכע האָבן לאַנג צוריק אויפגעהערט צו זיין אַן ענין פון לוקסוס. עס לייגט אַרויף אַ נייע משא אויף די פּלייצעס פון יעדן, אומאָפּהענגיג וויפיל ער פאַרדינט. און עס לייגט אַרויף די זעלביגע לאַסטן אומגעקוקט אויף די כחות פון דער פּערזאָן, וואָס דאַרף זי טראָגן. דאָס געפיל, וועלכעס די לייבאָר רעגירונג האָט אַזוי שטאַרק איינגעשטעלט אין ענגלאַנד, אַז די רעגירונג מוז אירע לאַסטן פאַנאַנדערטיילן צווישן דער באַפעלקערונג לויט אַ געפיל פון סאָציאַלן יושר, איז טיף פאַרוואונדעט געוואָרן דורך דער לעצטער האַנדלונג פון דער קאָנסערוואַטיווער רעגירונג.

דאָס אַליין וואָלט געווען גענוג צו צעשטערן די האַרמאָניע, וועלכע האָט נאָך אַלץ אָנגעהאַלטן צווישן די טרייד יוניאָנס און דער קאָנסערוואַטיווער רעגירונג, כאָטש פּאָליטיש געהערן זיי צו פאַרשיידענע לאַגערן. אָבער עפּעס מער ערנסטעס האָט זיך באַוויזן אויפן האָריזאָנט: ווי אַ קליינער וואָלקן, וועלכער האַלט אָבער אין וואַקסן און זעט אויס צו זיין אַ פאָראויסזאָגער פון אַ גרויסן שטורעם.

די רעגירונג האָט, צווישן אַנדערע, אָנגעזאָגט אַ שטרענגע פּאָליטיק פון באַגרענעצן קרעדיטן פאַר פאַרשיידענע נייע אונטערנעמונגען, פאַר בויען נייע הייזער און אַפילו פאַר דער פירונג פון אַלטע אונטערנעמונגען. דאָס ווערט געטאָן אין אַ צייט פון אַן אינפלאַציע, ווען מען וויל אַביסל פאַרקלענערן די צו־צעלאָזענע ווירטשאַפט. אַזאַ קרעדיט־איינצוימונג ענדיגט זיך געוויינלעך מיט דעם באַנקראָט פון די אונטערנעמונגען, וועלכע זיינען פינאַנציעל צו שוואַך איבערצוהאַלטן אַפילו אַ קליינע אינפלאַציע. פון אַזוינע באַנקראָטן לידן צוזאַמען מיט די אונטערנעמער, אויך די אָנגעשטעלטע און אַרבעטער פון אַזוינע פירמעס.

פאַר אַ צייט ווערט אין ענגלאַנד געפירט אַ קאַמפּאַניע מצד געוויסע איינפלוסרייכע קרייזן צו פאַרגרעסערן די צאָל אַרבעטסלאָזע אין לאַנד. זיי זאָגן, אַז אויב עס איז ניט פאַראַן קיין קליינע גרופּע פון אַרבעטסלאָזע קען די ווירטשאַפט זיך ניט באַוועגן גענוג שנעל; זי קען ניט גרינג זיך צופּאַסן צו די נייע פאָדערונגען פון דער געענדערטער טעכניק, און פון דער אויסלענדישער קאָנקורענץ. וואָס מען זאָגט ניט הויך אין די דאָזיגע קרייזן איז, אַז ווען אַלע אַרבעטן זיינען די אַרבעטער און די טרייד יוניאָנס אַזוי שטאַרק, אַז זיי דאַרפן גאָרניט דראָען מיט אַ סטרייק צו באַקומען כמעט אַלץ וואָס זיי ווילן. אין פאַרגלייך מיט אַ יאָר צוריק זיינען די פּרייזן אַרויפגעגאַנגען מיט 7 פּונקטן. אָבער די לוינען האָבן זיך געהויבן מיט 10 פּונקטן. אַ קליינע אַרבעטסלאָזיגקייט וואָלט זיכער געגעבן מער מאַכט צו די אונטערנעמער און געמאַכט די אַרבעטער מער נאָכגיביק. די טרייד יוניאָנס און די לייבאָר פאַרטיי האָבן אַ

אויסגעוואָרצעלטע מענשען ••

(דערציילונג)

פון ל. לאַסאָווין

אויפן סורעם האָט זיך צעקלונגען דער גלאָק.

דער גרויסער עולם האָט גענומען נידערן איבער דער ברייט פון באַרג אויף צעוואָרפענע און אויסגעטראָטענע סטעזשקעס און אַראָפּגעגאַנגען צו איין פּונקט. וואָס האָט פון אונטן אויסגעזען ווי א פילפאַרביג צעפּענטער פאָכער...

אויף יענער זייט טייך האָט די זון געהאַלטן אין פאַרגיין. באַרירט זוימען פון בלודנע וואָלקנדלעך, זיך געשפּיגעלט אין הונדערטער פּנים׳ער פון די גייער, וועלכע האָבן רגע׳ווייז דערמאָנט אין א פּראָצעסיע אויף איר וועג צו עפּעס א געהיימען גאָטעס־דינסט...

צווישן עולם זומער־געסט האָט זיך מאיר גילנער געפילט א פאַרבלאָנדזשעטער, א פרעמדער. דאָס קעמפּ־לעבן האָט אַנשטאָט באַרואיגן געוועקט ביי אים שווערע זכרונות. די ענגע ווענט פון ביידעל האָבן אים אין די נעכט געדריקט, געטריבן פון געלעגער. ער פלעגט זיך אָפּט אַוועקשלעפּן מיט די נאַכטיגע שטעגן איבער די בערג, געשפּאַנט לאַנג און נאָכאַנאַנד ביז אויסגעשעפּטקייט. אָדער זיך אַריינכאַפּן אין גימנאַסטיק־זאַל און ביי דעם דרויסנדיגן ליכט פון לאָמטערן זיך א לאָז טאָן. מעשה־באָקסער. אויף דער אַראָפּהענגענדיגער גומענער פּילקע מיט אזא כעס און רציחה, ווי ער וואָלט פאַר זיך געזען א געשפּענסט, א דם־שונא.

אין די פאַר וואָכן פון קעמפּ האָט זיך גילנער יעדן טאָג געקליבן אהיים. הגם דער פאַרמעגלעכער פעטער. וואָס האָט אים אַריבערגעבראַכט פון א לאַגער אין דייטשלאַנד. האָט שטאַרק געוואָלט ער זאָל דאָרט וואָס לענגער פאַרבלייבן און קומען צו די

גרויסען פאַרדאַכט. אַז די קרעדיט פּאָליטיק פון דער רעגירונג צילט אין ניט קיין קלענער מאָס צו ענדיגען די לאַגע. ווען עס זיינען פאַראַן אין לאַנד מער דזשאָבס ווי אַרבעטער. דאָס איז מער ניט קיין פראַגע פון א פּאָר שילינג. דאָס איז א פראַגע פון שטעלען אין געפאַר דעם גרויסען איינפלוס און כוח. וועלכע די מעכטיגע ענגלישע אַרבעטער באַוועגונג האָט פאַר זיך אויפגעבוים אין די לעצטע 15 יאָר.

עס האָבן שוין אַרויסגעשטעלט נייע ליין פאָדערונגען די 3 מיליאָן אינזשיניר־אַרבעטער. די 800 טויזנט קוילען־גרעבער. די 600 טויזענט באַן־אַרבעטער. און פיל אַנדערע. עס פילט זיך אין לאַנד. אַז דער לאַנגער שלום צווישן די טרייד יוניאָנס און די אונטערנעמער איז לעצטענס געבראָכען געוואָרען דורך דער קאָנסערוואַטיווער רעגירונג. די רעזולטאַטען וועלען וואַרשיינלעך זיין אַנדערע ווי די רעגירונג שטעלט זיך פאָר. אין ענגלאַנד ווילט מען יעדע פאָר יאָר א נייעם פּאַרלאַמענט.

כוחות. דער פליט האָט זיך באַציוגען מיט חשד צו מענשען, זיי אויסגעמידען. אָדער זיך גאָר גענומען בינדען צו דעם און צו יענעם אָן א פאַרוואָס. ניט איינמאָל האָט אים געדראָט אָן אויפגעהויבענע פויסט. נאָר דערזעענדיג פאַר זיך אָן אויסגעצערט מענשעל מיט קרום־קאַלמיקישע אויגעלעך, איז ביים פּאָטענציעלן שלעגער פאַרגאַנגען דער מינדסטער פאַרלאַנג עפּעס שלעכטס צו טאָן.

גילנערס איצטיגער קרבן איז געווען א שווייגענדיגער און צומאָל שעמעוודיגער יונג־געמאַן, א לאַגער־ברודער און א בן־עיר, מיט וועמען ער האָט אינגעלוויז געלערנט אין איין חדר. ער איז אים נאָכגעגאַנגען אין דער מאָדנער פּראָצעסיע באַרג־אַראָפּ, ווי דער תנ״כ׳ישער שעלטער נאָך דוד׳ן, געחוזק׳ט, איבערגעקרימט זיין נאָמען: גפני... גנב... גולם...

שלמה גפני האָט ניט געענטפערט. די בייזע ווערטער האָבן זיך איצט אַריינגעפּאַסט אין זיין געמיט־צושטאַנד. ער האָט געקוקט אויפן זון־אונטערגאַנג. נאָר געזען האָט ער פאַר זיך צעשען. ער האָט זיך ניט געקענט געפינען קיין באַהעלטעניש... ער האָט זי געזען אויף יעדן אָרט. אויף יעדן קער, אומעטום!...

— האָסט ביי מיר אָוועקגע׳גזל׳ט צעשען! — האָט זיך ביים „קאַלמיק" געבראָכען דאָס קול. — האָסט געמיינט ס׳איז דיר לית דין ולית דיין...

ביי גפני׳ן האָט זיך א צאַפּעל געטאָן דאָס האַרץ דערהערענדיג פּלוצים זיין פרוי׳ס נאָמען. ער האָט פאַרשטאַנען. אַז דער יונג יוויס פון זיין אומגליק. ער האָט פאַרלוירען געביסען די ליפּען און געשוויגען.

— האָסט פאַרגעסען, שלמה׳קע חכם — האָט יענער ניט אָפּגעלאָזען — דעם פּרק „על דאטיפת אטיפוך..." — א מענש איז ניט קיין חפץ... — האָט זיך דער חבר שוואַך פאַרענטפערט. ער האָט וויימוטיג געשמייכעלט צו זיך: אויב אַזוי, איז אויף וואָס און אויף וועמען האָט ער איצט פאַריבעל? שלמה גפני, ווי ס׳רוב פליטים, האָט נאָך יאָרען פון לידען, וואָגעל און עלענד, געבענקט נאָך אייגען ווינקעל, נאָך א נאָענטען מענשען. און צעשע. האָט ער געמיינט. וועט עס אים ווערען. דאָס פלירטעווען מיידעלווייז אין לאַגער אַפילו מיט אזא איינעם ווי גילנער, איז ביי די דאָמאָלסטיגע אומשטענדען אפשר געווען פאַרגעבלעך. אַז יענער ווידער זאָל דער מיידעל׳ס חנ׳דלעך אָננעמען ווי אים האָט זיך געוואָלט איז אַוודאי געווען ווי כדרך הטבע... אָבער גאַנץ אַנדערש האָט ער זיך פאַרגעשטעלט זייער צוזאַמענלעבען אין דעם נייעם לאַנד. שוין אין די ערשטע וואָכען האָט ער. צו זיין צער. באַמערקט אין צעשען אַן אומרואיגקייט. א הונגער. א זשעדנעקייט נאָך קליידער, נאָך וואוילטאָג. אויף וועלכע די קצבה׳שע געלטער פון „דזשאָינט" האָבן ניט געקלעקט. ער האָט דעמאָלט אין דעם קליינעם שטעטל אין דרום, וואו ער איז באַשטימט געוואָרען זיך צו באַזעצען, געקראָגען אַרבעט ביי זיין פאָטאָגראַפיע־פאַך, וואָס ער האָט זיך אויסגעלערנט אין לאַגער, און שפּעטער האָט ער געעפענט אַן אייגענע סטודיאָ. מ׳האָט זיך מיט דער צייט אַריינגעקליבן אין א באַקוועמערע דירה. צוגעקויפט מעבעל און מ׳האָט אַפילו זיך אויפגעשטעלט אין נאָענטן וואַלד א זומער־שטיבעל, ווי א סך פון די באַקאַנטע האָבן געטאָן. אַלץ האָט. דוכט זיך, געוויזען אויף רו, אויף שלווה, און דאָך איז עס צו דעם ניט געקומען. די יונגע פרוי מיט די ליכטיג־אויפגעריסענע אויגען, מיטן קליינעם, עטוואָס אָפענעם מויל, מיט איר מיידעליש־שלאַנקען גוף, האָט געמאַנט, האָט געפאָדערט, האָט. ווי א פּאַראַזיטישע פלאַנץ זיך געוויקעלט אַרום דעם לעבן און געזוכט אַנציאָגען פאַרשפּעטיגטע גענוסען...

* * *

ס׳איז געווען א הייסער, שטיקענדער זומער. די גפניס האָבן זיך נאָך סוף יוני אַריבערגעקליבן אין וואַלד. זייער שטיבעל איז געשטאַנען א ביסעל אין א זייט, פאַרלוירען צווישן הויכע, מאַכיגע ביימער און קוסטעס. בלויז אין אָוונט האָט דאָס ליכט פון קעראָסין־לאָמפּ דורכגעריסען די פינצטערניש, דערציילט פון א מענשלעכען ישוב.

גפני׳ן איז דאָרטען אַלץ ליב געווען — די לאָנקע, פאַרפלאָנטערטע סטעזשקעס, די כסדר׳דיגע געשרייען און צוויטשערען פון די פויגלען. די וואַלד־ליפּטס. האָט זיך אים געדוכט, היילט אים די אָפּגעשוואַכטע לונגען, די מאָגען־געשווירען, די ברויזען אויפן ריקען. וואָס דער איפּזער פון קאָנצענטראַציע־לאַגער, יאַהאַן לאַעב, האָט אים געלאָזען.

ער האָט אָפּט מיטגעבראַכט אַרבעט פון זיין שטעטלשער סטודיאָ. ס׳איז אים געווען אַנגענעם זיך צו עוסק׳ן אין שטיבעל אין דערביי הערען ווי צעשע פאַרעט זיך אין צווייטען חדר — ראַמט, קאָכט. ווי אירע שיכלעך קלאַפּען אויפן רויען, הילצערנעם דיל. זיין לענגלעך פּנים האָט דעמאָלט פאַרלוירען דעם אַשיקען קאָליר און די אויגען. גרויסע, טונקעלע, זיינען געוואָרען וואַרעמער, פריינטלעכער. אָבער אָפּט פלעגט די יונגע פרוי פּלוצים נעלם ווערען און צוריקקומען מיט שטונדען שפּעטער א מידע, אויסגעשעפּטע. אַפילו א בייזע. און אויף אַלע צודרינגלעכע פראַגען קוקען אַרויסדריפּעדיש אויפן מאַן און — שווייגען.

איינמאָל, נאָך אזא אַוועקגיין. האָט זי זיך אומגעקערט געגען אָוונט מיט א מאָדנעם באַגלייטער. נאָך איר האָט געשפּאַנט א יונגער טשעראַקי. פון דער נאָענטער „אינדיאַנער־רעזערוואַציע". ער האָט געטראָגען א הויכען האַנט־געפאַרבטען קרוג אויפן אַקסעל. משמעות. היימישע מלאכה. ער האָט געדולדיג געוואַרט ביי דער טיר ביז צעשע האָט אים אַרויסגעטראָגען דאָס געצאָלטס.

— וואָס זאָגסטו, שלמה, אויפן יונג? — האָט זי ניט געקענט איינהאַלטען איר באַ־

גייסטערונג — ווי פון קיפּער אויסגעגאָסען, ניט אמת?

— וואו האָסטו געפינען די מציאה? — האָט גפני קאַלט און צווידייטיג געפרעגט.

— אויב די מיינסט דעם קרוג. איז עס טאַקע א מציאה־גנב. נאָר אויב די חוזק׳סט פונם יינגל — האָבן זיך אין אירע אויגען א צינד געטאָן שדים׳לעך — איז ההוואי אויף דיר זיין כוח...

ס׳איז געווען אַן אומאָנגענעמער שמייעס פאַר גפני׳ן. ער האָט לאַנג נאָכגעקוקט דעם טשעראַקי און עפּעס אומהיימלעכעס האָט זיך געוועקט אין אים. צעשע האָט זיך מיטאַמאָל צעלאַכט:

— וואָס האָסטו זיך אזוי פאַרקוקט, שלמה׳קע? — זי איז צוגעקומען נאָענט צום מאַן און אַריינגערוקט ביידע הענט אין זיין שויבער — האָסט קיינמאָל ניט געזען א זייעריגען?"

— אין די, ווי איך פאַרשטיי, ועסט זיי אָפּט! — איז גפני׳ס פּנים געוואָרען גרויער.

— פאַרוואָס עפּעס אָפּט? — האָט זי ניט אויסגעהאַלטען זיין בליק און זיך א קער געטאָן צום קרוג — א יאָ, א קונציג שטיקעל אַרבעט, שלמה׳קע?

— יאָ, א קונציק שטיקעל אַרבעט. — האָט ער ווידער צווידייטיג געענטפערט און האָט א זיפץ געטאָן.

די יונגע פרוי האָט פאַרלוירען דאָס געדולד. זי האָט גענומען אומרואיג אומגיין איבערן צימער, און איז לסוף געבליבן שטיין ביי דער טיר.

— כ׳פיל מיך עפּעס ניט מיט אַלעמען — האָט זיך גפני פאַרענטפערט — דער שייגעץ האָט מיך דערמאָנט אינם היצעל פון לאַגער.

ער איז געזעסן בלאַס און האָט זיך קוים געהאַלטן אויף די פיס. ער האָט זיך פאַמעלעך אַראָפּגעלאָזט אויף א שטול און זיך פּלוצים צעוויינט. ער האָט אַוועקגעדרייט דעם קאָפּ, זיך געשעמט פאַרן ווייב און דאָך זיך ניט געקענט באַהערשען.

צעשע האָט אים געהאַלטען אַרומגענומען, אים געקושט, אים געווישט די טרערען: — נאַרישער מענש! ביסט גאָט־צו־דאַנקען אין אַמעריקע... דאַרפסט עס אַלעמאָל געדענקען...

אויף מאָרגען איז זי ניט אַרויס פון שטיבעל. זי איז לאַנג געלעגען אויף דער סאָפקע, געלייענט, געגענעצט, זיך געפּירט אומבאַקוועם. צווישן מיטאָג און אָוונט־ברויט אַריינגעטראָגען דעם מאַן א גלאָז מילך. שלמה האָט געקוקט אויף איר מיט חידוש און דאַנקבאַרקייט. זי האָט לאַנג אויף זיך ניט געלאָזט קוקען: זי האָט אַרויסגענומען פון אַלמער א קלייד. א צווייטס. אַנגעטאָן אויף א וויל. געשטאַנען פאַרן שפּיגעל, זיך געדרייט אהער־אַהין, עפּעס יאָ־און־ניט געווען צופרידען.

פּלוצים האָט זיך דערהערט אַן אומרואיג און איינגעשפּאַרט קלינגען פון גלאָקען. פון יענער זייט וואַלד האָבן זיך גענומען ווייזן צוערשט קלענערע און וואָס אַמאָל גרעסערע קנייעלן רויך. פון דערווייטענס האָט זיך דערטראָגען דאָס קרעכצען פון שווערע פייער־וועגן מיט דעם באַקאַנטן סירענע־אַלאַרם און געפּילדער.

גפני האָט שנעל געכאַפּט זיין פאָטאָגראַפיען־אַפּאַראַט מיט די נייטיגע מכשירים און איז אַרויס א זאָג געטאָן צו צעשען:

— ביי קליינטען ליגט א קראַנקער. איך וועל זיין צוריק מכתמא אין אָוונט.

ביי קליינטען איז געווען דער באַשטענדיגער פאָטאָגראַפער פונם „עקזאַמינער", די איינציגע צייטונג אין שטעטעל. ס׳איז געווען אָפּגעמאַכט צווישן די צוויי, אַז טאָמער מאַכט זיך דערווייל א שטיקעל אַרבעט, זאָל ער אים פאַרטרעטען. אָבער ווי איבעראַשט איז גפני געוואָרען, ווען אָנקומענדיג מיט זיין איינגעפאַרענעם אויטאָמאָביל אויפן אָרט, האָט ער דאָרטען געפינען זיין פריינט. יענער האָט אַפילו געוואָלט, אַז שלמה זאָל פאַרבלייבן. אָבער דער יונגערמאַן האָט זיך אָפּגעזאָגט.

— האָסט מער ניט די אינגלישע נייגעריגקייט! — האָט קליינטען צו אים געשריען אין טומל אַריין הויפּשלעך פאַרבאַסט פון דער געשעעניש!...

— מער ניט, ביי! פאַרגעס ניט — האָט דער פריינט געענטפערט אויף זיין שוואַכען ענגליש — ווען איך בין געווען צוועלף, בין איך [illegible] געווען א קליין אינגעל.

קליינטען האָט גוטמוטיג צוגענומען דעם שטאַך און זיך אָפּגעזעגנט מיטן פריינט.

פאָרענדיג אהיים, אין דעם אַלץ שטילווערנדיגען אָרט, האָט דער יונגערמאַן הרטה געהאַט אויף דעם נעכטיגען רוגז, אויף די פאַרדאַכטען און שטעכווערטלעך. ער האָט געזען צעשען אָט אים ווישענדיג די טרערען, אָט מיט דער גלאָז מילך אין האַנט. ער האָט ניט אויפגעהערט צו קלערען, אַז הגם היטלער ימ״ש איז מער ניטאָ און לעב אפשר אויך ניט, זיינען אָבער זייערע מעשים נאָך שטאַרק אַקטועל און ווירקזאַם. ניטאָ דאַכט זיך, א פליט. אויב ער איז אַפילו פיזיש אַרויס גאַנץ, וואָס זאָל ניט זיין קיין חילה, ווער ווייס צי אַפילו אַמעריקע וועט אזא איינעם אויסהיילען... אַזוינע געדאַנקען האָבן געדאַרפט רעכטפאַרטיגען צעשעס מאָדנעם אייפער, איר באַנעמונג, אירע קאַפּריזען.

א קירצען מהלך פאַרן שטיבעל וואו דער שטאָט־וועג ראַוט זיך אויס, האָט גפני. ווי אַלעמאָל. אָפּגעשטעלט זיין מאַשין און זיך פאַרנומען מיט די קרומע סטעזשקעס דורכן וואַלד. אַלץ איז אים דאָ געווען היימיש־ליב. אָט האָט זיך באַוויזען א באַקאַנטער קוסט, א צווייטער. דאָ האָט אַנטקעגען געשמייכעלט א פאַרביג בלימעל. פייגעלעך און פלאַטערלעך האָבן זיך ראַשיק אומגעטראָגען אין דער האַרבסט־טונקעלקייט. אַנגעוואָרפען א לייכטע מידקייט. א שלעפּעריגקייט. דער יונגערמאַן איז געגאַנגען מיטן גרינגען גאַנג פון א רודף שלום. פון איינעם. וואָס זוכט צו פאַרגעסען קריוודעס. ער האָט זיך דערמאָנט אין די ערשטע שפּאַצירען מיט צעשען טאַקע דאָ אויף די זעלביגע שטעגן. און אים האָט אַריינגענומען א וואַרעמקייט. ער האָט מיט ציטערדיגע פינגער באַרירט די קאָרע פון די ביימער. ווי ער וואָלט [illegible] איבערגעבן זיינע געפילען. און איז אַזוי פאַמעלעך און פאַרטראַכט אַריין אין פלאַנטער פון געוויקסען אַרום שטיבעל. פּלוצים האָט ער פאַרהאַלטען די טריט. פונם אָפענעם פענצטער איז געקומען אַן עקזאַלטירט שעפּטשען. א הייסער אָטעמען אין עפּעס אַזוינע באַקאַנטע קלאַנגען, וואָס האָבן גפני׳ן אויפגעטרייסעלט ביז דער טיפעניש... ער האָט נאָך באַוויזען א בליק צו טאָן אינעווייניק און צו באַמערקען אויפן געלעגער דעם קאָפּ פונם יונגען טשעראַקי לעבען צעשעס... ער האָט זיך אָפּגעריסען פון אָרט, און אָן אָטעם, א פאַרצווייפעלטער זיך געלאָזט ליפען וואוהין די אויגען האָבן אים געטראָגען...

* * *

אויפן אָוונטדיגען הימעל האָבן זיך געיאָגט די לעצטע שפּורען פון דער זון. דער גראַק אין טאָל האָט זיך איינגעשטילט. דער עולם־געסט האָט זיך אַריינגעלאָזען אין א גרויס. רחבות׳דיגען עס־זאַל און זיך באַזעצט ביי געדעקטע טישען און טישלעך. גילנער האָט געפינען אַן אָרט לעבען חבר. און זעענדיג גפני׳ן א בלאַסען, א הילפלאָזען. מיט טונקעלע פלעקען אונטער די אויגען, האָט אים פאַרקלעמט דאָס האַרץ:

— שלמה, נעם זיך אין די הענט אַריין — האָט ער זיך געבעטען גאַרניט לויט זיין שטייגער: „וסוף מטיפיך יטופון..." — האָט ער פאַרענדיגט דעם פריער אָנגעהויבענעם פּסוק.

— א סך וועט מיר דערפון גרינגער ווערען — האָט גפני געריידט מיט יאוש. מיטאַמאָל זיינען זיינע בליקען געבליבן הענגען אויף דער טיר. דאָרט איז געשטאַנען צעשע... זי האָט גלייך באַמערקט זיין טישעל. זי איז איילג צוגעקומען און זיך גענומען בייזערן:

— אַזוי טוט עס א געטרייער מאַן, הייבט זיך אויף אין פאָרט אַוועק אָן א „זיי געזונט"?

די געסט אַרום האָבן אומזיכער געשמייכעלט. ס׳איז שווער געווען צו טרעפען, צי זי מיינט עס ערנסט, צי אויף קאַטאָוועס. זי האָט אָבער ניט אָפּגעלאָזען:

— ווען ניט אָט דער, — האָט זי אָנגעוויזען אויף גילנער׳ן, — וואָלט איך אַפילו ניט געוואוסט וואו דיין געביין איז אַהינגעקומען...

נאָכן עסען האָבן זיך די געסט צעשאָטען איבער דער דערבייאיגער לאַנקע. צעשע האָט שנעל געשלאָסען קענטשאַפט. איר קול האָט זיך, ווי א שאַרף גלעקעל אומגעטראָגען אין דער האַלב־פינצטערניש און געוועקט נייגיר. יעדן עמעצער האָט זיך נאָכגעפרעגט ביי איר, צי זי איז פון די ניט־לאַנג אַריבערגעקומענע. א „רעפיודזשי" הייסט עס. און ווי ס׳געפעלט איר דאָס נייע לאַנד. האָט זי האַסטיג יעגעם איבערגעשלאָגען:

— „רעפיודזשי", מיי איי! מיר זיינען מער אַמעריקאַניש ווי א סך פון די אַלט־געזעסענע. מיר האָבן נאָך געוואוסט אין לאַגער וואָס אַמעריקע איז און וואָס זי קען געבען... — זי האָט שעלמיש א פינטעל געטאָן מיטן אייג — מיר האָבן אויך געוואוסט ווי אַזוי צו נעמען...

אין „אָפיס" האָט זיך גפני אויסגעשריבען און זיך געזעגנט מיטן חבר.

— וואוהין? — האָט גילנער אָנגעשטעלט אויף אים זיינע אומעטיגע. קאַלמיקישע בליקען.

דער יונגערמאַן האָט געהאַלטען אַראָפּגעלאָזען דעם קאָפּ און — געשוויגען...

דיווערסיפיקאַציע — אַ נייער עטאַפּ אין אַמעריקע'ס עקאָנאָמיע

פון פּראָפ. א. דוביצקי

אמעריקעס עקאָנאָמישע אַנטוויקלונג טראַנספאָרמירט זיך אין אונזער צייט מיט אַ דראַמאַטישער שנעלקייט. דער דינאַמישער טעמפּאָ פון איר וואוקס האָט שוין דערגרייכט אין איצטיגען מאָמענט דעם העכסטען שטאַפּעל. די נאַציאָנאַלע פּראָדוקציע דערנענטערט זיך היינטיגעס יאָר צו אַרום 400 ביליאָן דאָלאַר. דאָס איז מיט אַן ערך פערציג ביליאָן, אָדער אַרום 9 פּראָצענט העכער ווי פאַראַיאָרען.

און גראָד אין אַזאַ מאָמענט הערשט אַן אומרואיגקייט וועגען די אויסזיכטען אין דער נאָענטער צוקונפט; מענשען צווייפלען צי די פּראָספּעריטי קען אָנהאַלטען אומאונטערבראָכען און אויב עס איז פאַראַן אַ מעגלעכקייט אויסצומיידען דאָס אָנקומען פון אַן עקאָנאָמישען קריזיס.

איינע פון די אורזאַכען פאַר אַזאַ אומרואיגקייט איז דער פאַקט, וואָס זינט יאַנואַר, 1953, איז די נאַציאָנאַלע פּראָדוקציע געשטיגען אויף 6 פּראָצענט, אָבער די צאָל באַשעפטיגטע אַרבעטער האָט זיך פאַרגרעסערט בלויז אויף 2 פּראָצענט. אַזאַ דיספּראָפּאָרציע איז אַ רעזולטאַט פון דער שטענדיג וואַקסענדיגער אַרבעטס־פּראָדוקטיוויטעט.

פאַר דער צווייטער וועלט־מלחמה האָט די אַרבעטס־פּראָדוקטיוויטעט פון לאַנד יעדען יאָר זיך פאַרגרעסערט אויף איבער 2 פּראָצענט און פון אינדוסטריעלע אַרבעטער כמעט אויף 3 פּראָצענט. אין די לעצטע 2 יאָר האָט זיך די אַרבעטס פּראָדוקטיוויטעט פאַרגרעסערט אויף אַרום 5 פּראָצענט און די דאָזיגע פאַרגרעסערונג האַלט כסדר אין איין וואַקסען.

אָט זיינען אַ פּאָר ביישפּילען פון דער אומגעהויער פאַרגרעסערטער פּראָדוקטיוויטעט:

די „דזשענעראַל עלעקטריק קאָמפּאַני" האָט באַשעפטיגט 20 טויזענט אַרבעטער, אָדער 9 פּראָצענט ווייניגער אין דעצעמבער 1954, אין פאַרגלייך מיט דעצעמבער 1953; „יונייטעד סטייטס סטיל" האָט אין יאָר 1954 פאַרקלענערט די צאָל באַשעפטיגטע אַרבעטער מיט 33,418, אָדער מיט 11 פּראָצענט אין פאַרגלייך מיט 1953, און „דזשענעראַל מאָטאָרס" מיט 18 טויזענט אַרבעטער, אָדער מיט 9 פּראָצענט פון דער מאַנשאַפט.

אָט דער ראַשיגער וואוקס פון פּראָדוקטיוויטעט איז געווען איינע פון די אורזאַכען וואָס האָט אַרויסגערופען די פאָדערונג פאַר גאַראַנטירטע יערלעכע שכירות. וועלכע איניגע אייגענטימער פון די וויכטיגסטע אינדוסטריעס האָבען נאָכגעגעבען די יוניאָנס.

מען קען פאָראויסזען, אַז אַזאַ טענדענץ וועט זיך אַלץ ווייטער פאַרשפּרייטען און ביסלעכווייז אַרומנעמען אַ ריי אַנדערע אינדוסטריעס. אָבער שוין איצט האָט עס דערפירט צו געוויסע וויכטיגע אָרגאַניזאַציאָנעלע ענדערונגען אין אַ ריי אונטערנעמונגען. די דאָזיגע אָרגאַניזאַציאָנעלע ענדערונגען זיינען באַקאַנט אונטער דעם אַלגעמיינעם נאָמען: „דיווערסיפיקאַציע".

„דיווערסיפיקאַציע" מיינט מאַכען פאַרשידענאַרטיג, פאַנאַנדערטיילען דעם פאַרמעגען אויף גאַנץ פאַרשידענע אונטערנעמונגען. דער תוך באַשטייט אין דעם, וואָס אונטערנעמונגען טרעטען אַרויס פון זייערע אייגענע ספּעציעלע געביטען און הויבען אָן זיך אויסשפּרייטען, ניט נאָר אין די אינדוסטריעלע צווייגען, וואָס זיינען נאָענט אָדער פאַרבונדען מיט זייערע אייגענע ספּעציאַליטעטען, נאָר אין אַזוינע געביטען, וואָס האָבען אינגאַנצען ניט קיין שייכות מיט זייערע פריערדיגע אַקטיוויטעטען.

די טענדענץ צווישען אינדוסטריאַליסטען און קאָמערציאַנטען אויסצושפּרייטען זייערע אונטערנעמונגען און אַריינדרינגען אין נייע געביטען איז אייגענטלעך ניט ניי. דער אונטערשייד איז בלויז, וואָס פריער פלעגען זיי זוכען זיך אויסצושפּרייטען אין דער פּראָדוקציע פון סחורות וואָס האָבען אַ שייכות מיט דער אינדוסטריע אין וועלכע זיי האָבען אָפּערירט. זיי האָבען אויסגעברייטערט זייער טעטיגקייט אין דער זעלביגער ריכטונג ווי די אינדוסטריע האָט זיך פאַנאַנדערגעצווייגט אין דעם פּראָצעס פון איר וואוקס. לעצטענס אָבער פאַרשפּרייטען זיי זיך דווקא אויף גאַנץ אַנדערע געביטען וואָס האָבען ניט די מינדסטע פאַרוואַנדשאַפט מיט זייער אָריגינעלען אינדוסטריע צווייג פון זייער אונטערנעמונג.

אַזוי, צום ביישפּיל, איז דער כמעט איינציגער צווייג פון מעכאַנישער טראַנספּאָרטאַציע אויף דער יבשה, געווען די אייזענבאַן אין די זייער לאַנגזאַמע שיפען אויפן וואַסער. דורך דער צייט זיינען צוגעקומען די אויטאָבוסען און טראָקס, די דאַמף־שיפען און ליפט טראַנספּאָרט. ווען די אייזענבאַן קאָמפּאַניס האָבען געזוכט אָנצוהאַלטען זייער כמעט מאָנאָפּאָליסטישע פּאָזיציע אין דעם טראַנספּאָרט, האָבען זיי זיך אויסגעשפּרייט אין די אַנדערע צווייגען פון טראַנספּאָרטאַציע. אַזוי איז עס אויך געווען אין אַנדערע צווייגען. ווען שטאָל קאָמפּאַניס האָבען אָפּגעקויפט די גרובען פון אייזען ערץ אין קוילען אָדער ווען אויטאָ־טייער פאַבריקאַנטען האָבען אָפּגעקויפט גומי פּלאַנטאַציעס און ענלעכע. היינט אָבער גייט דער פּראָצעס פון פאַרשפּרייטונג אין אַ גאַנץ אַנדער ריכטונג. אַזוי, למשל, האָט די „דזשענעראַל טייער ענד ראַבער קאָמפּאַני" אָפּגעקויפט אַ 25 מיליאָניגע סטודיאָ צו פּראָדוצירען מאָווי־בילדער — אַן אונטערנעמונג וואָס האָט ניט קיין שייכות מיט גומי, טעקסטילס אָדער כעמישע שטאָפען וואָס ווערען גענוצט אין דער פּראָדוקציע פון אויטאָמאָביל טייערס. מען וואָלט געקענט אויסרעכענען אַ לאַנגען צעטעל פון אונטערנעמונגען, וואָס „שפּרייטען" זיך אויס אין נייע אינדוסטריעלע אָדער קאָמערציעלע צווייגען, וועלכע זיינען אין תוך אינגאַנצען פרעמד פון זייער אייגענער ספּעציאַליטעט און אונטערשיידען זיך אין אַלע הינזיכטען. אָבער דאָס וואָלט פאַר אונז געהאַט אַ קנאַפּען אינטערעס. פאַר אונז איז אויך ניט אינטערעסאַנט ווי אַזוי זיי שפּרייטען זיך אויס, וועלכע טעכנישע אָדער ביזנעס מעטאָדען זיי באַנוצען דערביי. צי אַ קאָמפּאַני הויבט אָן פּראָדוצירען נייע פּראָדוקטען, וואָס זיינען אַ נאַטירלעכע דערגענצונג צו די פּראָדוקטען, וואָס זי האָט פריער פּראָדוצירט, אויסנוצענדיג, למשל, די אייגענע רויע מאַטעריאַלען אָדער דעם אייגענעם טעכנישען פּראָצעס, אָדער דאָס איז אַ שפּרונג אין נייע פרעמדע — מען קען זאָגען — פיינטלעכע טעריטאָריעס, אַן אייגנאַרטיגער אַקט פון „אימפּעריאַליסטישער" עקספּאַנסיע. פאַר אונז איז בלויז וויכטיג די טענדענץ ווי אַן אילוסטראַציע פאַר דעם נייעם עטאַפּ, וואָס טראַנספאָרמירט די עקאָנאָמישע אַנטוויקלונג פון אַמעריקע.

אַזאַ טענדענץ איז דער אויסדרוק פון געוויסע טראַנספאָרמאַציעס אין דער אַמעריקאַנער עקאָנאָמישער אַנטוויקלונג און איז פאַרבונדען מיט אַ פאַרזוך זיך צו פאַרזיכערען קעגען עקאָנאָמישע קריזיסען. דער געדאַנק איז אַ פּשוט'ער: אויב איין געביט פון אַ געוויסער אונטערנעמונג זאָל אָנהויבען ליידען פון אַ צייטווייליגער דעפּרעסיע קאָן דאָס ווערען קאָמפּענסירט מיט גוטע ביזנעס פון אַ צווייטען געביט פון דער אייגענער אונטערנעמונג.

איניגע דענקען, אַז די טענדענץ צו דיווערסיפיקאַציע האָט אַ געוויסע שייכות צו דער פראַגע וועגען גאַראַנטירטע יערלעכע שכירות פאַר די אַרבעטער. עס הערשט אַ מיינונג, אַז דיווערסיפיקאַציע איז ביז אַ געוויסער מאָס אַן ענטפער אָדער אַ פאַרזוך צו פאַרקלענערן די מעגלעכע פאַרלוסטען, וואָס אַ געוויסע אונטערנעמונג קאָן ליידען, אויב און ווען עס זאָל אין דער דאָזיגער אינדוסטריע איינגעפירט ווערען די סיסטעם פון גאַראַנטירטע יערלעכע ווידזשעס און דערמיט פאַרקלענערן די פּראָפיטען פון דעם אונטערנעמער. אפשר איז מעגלעך, אַז אין געוויסע פאַלען איז דאָס אַריבערטראָגען אַ טייל פון די אינוועסטירטע קאַפּיטאַלען אַ פאַרזוך צו פאַרזיכערען זיך מיט אַ גאַראַנטיע קעגען פאַרלוסטען אין פאַל פון דער איינפירונג פון גאַראַנטירטע יערלעכע שכירות. מער ניט. עס איז גרינג אָפּצופרעגען אַזאַ באַהויפּטונג, אַז גאַראַנטירטע יערלעכע שכירות פאַר אַרבעטער קענען שטעלען אין געפאַר די פּראָפיטען פון די אונטערנעמער, ספּעציעל ביי דעם ריזיגען וואוקס פון פּראָפיטען. עס איז גענוג אָנצוווייזען, אַז די פּראָפיטען פון „דזשענעראַל מאָטאָרס" האָבען פאַראַיאָרען דערגרייכט העכער 200 מיליאָן דאָלאַר — אַ פאַרגרעסערונג אויף כמעט 35 פּראָצענט. און אַז די קאָמפּאַני האָט געהעכערט אירע דיווידענדען אויף 90 מיליאָן דאָלאַר, פאַרגרעסענדיג די דיווידענדען פון 4 ביז 5 דאָלאַר אַ שער. „דזשענעראַל עלעקטריק קאָמפּאַני" האָט פאַרגרעסערט אירע פּראָפיטען אויף 28 פּראָצענט, אויך „יונייטעד סטיל" האָט אַ

הייכען רעקאָרד פון פּראָפיטען און אויך אַ ריי אַנדערע אינדוסטריעלע גיגאַנטען.

מיט אַזוינע הויכע פּראָפיטען — און דער עיקר — מיט דעם אופן און מעטאָדען מיט וועלכע די יוניאָנס האָבען פאַרזיכטיג צוגעגרייט — באַזירט אויף סאָלידע און פאַרלעסלעכע אויספאָרשונגען — קען מען כמעט זיין זיכער, אַז גאַראַנטירטע יערלעכע שכירות וועלען זיכער ניט אויסשעפּען די הויכע פּראָפיטען פון די גרויסע און אַפילו פון די קלענערע אינדוסטריעלע אונטערנעמונגען.

דער אמת איז, אַז פאַר דער דיווערסיפיקאַציע פון אַ צאָל אינדוסטריעס זיינען געווען גענוג ערנסטע מאָטיוען. דער וויכטיגסטער מאָטיוו פאַר די אינדוסטריאַליסטען איז נאַטירלעך העכערע פּראָפיטען. אויב אָבער מען קען עס אויסנוצען פאַרבייגייענדיג צו באַזייטיגען די ביזוויליגע פּאָליטיק פון די יוניאָנס, געגען וועלכע מען איז נעבעך געצוואונגען אָנצונעמען אַזוינע שווערלעכע מיטלען ווי דיווערסיפיקאַציע, איז דאָך אוודאי גוט.

אין דעם זעלבען גייסט איז אַן אַנדער באַהויפּטונג וועגען דער ראָל פון דיווערסיפיקאַציע ווי אַ געגען־גיפט צו קאָנצענטראַציע פון קאַפּיטאַל אין מאָנאָפּאָליעס.

ס'טייטש — טענה'ן די אַפּאָלאָגעטען פון די קאָרפּאָראַציעס. ווי קען מען רעדען וועגען דעם, אַז מאָנאָפּאָליעס שאַפען אָפּ אָדער פאַרקלענערן אין אונזער צייט די ראָל פון פרייער קאָנקורענץ ווען — און דאָ ציטירען מיר אַ „טשיימבער אָוו קאָמערס" פּאַמפלעט — ווען „מיט דעם אָנקומען פון דיווערסיפיקאַציע האָט זיך געוואַלטיג פאַרגרעסערט די קאָנקורענץ אין אונזער עקאָנאָמיע. עס איז קיין שום ספק ניט, אַז אין אונזער עקאָנאָמיע הערשט היינט־צו־טאָג מער קאָנקורענץ ווי ווען עס איז פריער. אין די קאָנקורענץ האַלט אין איין שטייגען. דאָס איז אמת בנוגע איינצעלנע אונטערנעמונגען פון אַ געוויסער אינדוסטריע און אויך בנוגע די פאַרשיידענע אינדוסטריעס".

פון וואַנען נעמט זיך אַזאַ געוואַלדיגע קאָנקורענץ? פאַר דעם גיט מען אַ ביישפּיל פון בוי־מאַטעריאַלען: „פאַרשיידענע בוי־מאַטעריאַלען דינען פאַר דעם זעלביגען צוועק". הייסט עס, אַז קאָמפּאַניס וואָס פּראָדוצירען די פאַרשיידענע מאַטעריאַלען, מוזען קאָנקורירען צווישען זיך.

אין ערשטענס, פאַראייניגען זיך טאַקע צוליב דעם געוויסע קאָמפּאַניס, אום בדי אָפּצושאַפען אַזאַ קאָנקורענץ. דאָס איז דאָך טאַקע איינע פון די מאָטיוען פאַר דער אַזוי־גערופענער דיווערסיפיקאַציע. דערצו איז דער דאָזיגער אַרגומענט אַזאַ אַלטער, אַז עס איז פּשוט שטוינענד מען זאָל אים ווידער אויסגראָבען פון די אַלטע לאַנג־פאַרגעסענע אַרכיוועס.

אויף אָט דער קאָנקורענץ פלעגט מען אָנווייזען נאָך מיט יאָרען צוריק, ווי נאָר עס האָבען זיך באַוויזען דאָס, וואָס מען רופט „סאַבסטיטוטס" — די מעגלעכקייט צו פאַרבייטען איין רוי־מאַטעריאַל מיט אַ צווייטען. און וואָס האָט זיך פון דעם אַלעם אויסגעלאָזען? האָט דאָס געהאָלפען אָפּצושטעלען מאָנאָפּאָליסטישע טענדענצען? האָט עס אָפּגעשטעלט די קאָנצענטראַציע פון קאַפּיטאַל?

אָט זיינען אַ פּאָר ציפערען, וועלכע אילוסטרירען באַשיינפערלעך די געוואַלטיגע קאָנצענטראַציע פון אַמעריקאַנער קאַפּיטאַל, שוין מיט דער טאָפּלטער קאָנקורענץ.

לויט דעם „פעדעראַל רעזערוו באָרד", ווייזט זיך אַרויס, אַז נאָר 8 פּראָצענט פון אַלע אַמעריקאַנער פאַמיליעס באַזיצען אַקציעס פון ביזנעס קאָרפּאָראַציעס און אַז 4 מיליאָן פאַמיליעס — אָדער אַ זעכצענטעל פון אַלע אַמעריקאַנער משפּחות — באַזיצען גאַנצע 80 פּראָצענט אַקציעס פון אַלע קאָרפּאָראַציעס.

און וואָס גרעסער די קאָנצענטראַציע, אַלץ העכער דער פּראָצענט פון פּראָפיטען פון די גיגאַנטישע מאָנאָפּאָליס; וואָס מער קאַפּיטאַל אַ קאָרפּאָראַציע קאָנצענטרירט אין אירע הענט, אַלץ העכער איז דער פּראָצענט פון אירע פּראָפיטען אין פאַרגלייך מיט די אַנדערע דורכשניטלעכע און קלענערע קאָמפּאַניס.

צו געבען איין ביישפּיל: די פּראָפיטען פון די פיר גרעסטע קאָמפּאַניס אין דער אויטאָמאָביל אינדוסטריע, לויט אַן אויספאָרשונג פון דער „פעדעראַל טרייד קאָמישען", האָבען אין 1953 דערגרייכט אַזאַ הייך ווי 18.5 פּראָצענט — „דזשענעראַל מאָטאָרס" נאָענט צו 20 פּראָצענט — אין דער צייט ווען די פּראָפיטען פון אַלע אַנדערע 13 אויטאָמאָביל קאָמפּאַניס האָבען אין דעם זעלבען יאָר באַטראָפען דורכשניטלעך בלויז אַרום 2.8 פּראָצענט.

דערצו נאָך ווערט מיט אַ גרעסערער קאָנקורענץ פון קאַפּיטאַל אַלץ שנעלער דער טעמפּאָ פון קאָנצענטראַציע. דאָס קען געגליכען ווערען צו אַ שניי־באַל, וואָס קייקעלט זיך באַרג אַראָפּ. דער באַל ווערט אַלץ גרעסער, קייקעלט זיך אַלץ שנעלער אין דאָס פאַראורזאַכט זיין ווייטערדיגען וואוקס.

אונטער אַזוינע באַדינגונגען ווי קען מען רעדען וועגען קאָנקורענץ אין באַזונדערס וועגען פרייער קאָנקורענץ.

די מיטעלע און די קליינע לעבען ניט מער ווי מיט דעם חסד פון די גרויסע. דער פּראָצעס פון דיווערסיפיקאַציע קען די דאָזיגע טענדענץ ניט אָפּשאַפען. דיווערסיפיקאַציע וועט נאָך פאַרשטאַרקען די קאָנצענטראַציע פון דעם אינדוסטריעלען קאַפּיטאַל. דערפאַר איז די באַהויפּטונג, אַז צוליב דיווערסיפיקאַציע הערשט היינט־צו־טאָג מער קאָנקורענץ ווי ווען עס איז פריער, מילד גערעדט אַ היפּש ביסעל איבערגעטריבען.

ווי אַזוי דיווערסיפיקאַציע קען פּלאַנירען די אינדוסטריעלע אונטערנעמונג און וואָס בכלל דיווערסיפיקאַציע האָט צו טאָן מיט אמת'ער פּלאַנירונג, איז שווער צו פאַרשטיין. אויב אַ געוויסע קאָמפּאַני הויבט אָן פּראָדוצירען פּראָדוקטען וואָס זי האָט פריער ניט פּראָדוצירט, אין צוגאָב צו די קאָמפּאַניס, וואָס האָבען עס פריער געטאָן — קען דאָס אין געוויסע פאַלען נאָר אַרויסרופען אַן איבערפּראָדוקציע.

אינטערעסאַנט איז דער פאַקט, וואָס דיווערסיפיקאַציע ווערט באַטראַכט ווי אַ מיטעל צו רעגולירען און פּלאַנירען די אינדוסטריעלע אונטערנעמונגען. דערפאַר זאָגען מיר, אַז דיווערסיפיקאַציע איז אַ וויכטיגער עטאַפּ אין טראַנספאָרמירען די עקאָנאָמישע אַנטוויקלונג פון אַמעריקע. אָפּגעזען פון די רעזולטאַטען צו וועלכע דאָס וועט אַנטגילטיג פירען. מיר האָבען דאָ צו טאָן מיט אַ פאַרזוך מצד פּריוואַטע אונטערנעמער אָנצואווענדען געוויסע מעטאָדען צו פּלאַנירען די אינדוסטריעלע אַנטוויקלונג. דאָס מיינט, די אינדוסטריעלע פירער גיבען צו, אַז געוויסע פונדאַמענטאַלע טראַנספאָרמאַציעס — טראַנספאָרמאַציעס וואָס מוזען אָנרירען די כאָמע סטרוקטור פון דער איצטיגער עקאָנאָמישער סיסטעם — איז אַן אָביעקטיווע נויטווענדיגקייט. מער ניט זייער פּרינציפּיעל־טעאָרעטישער צוגאַנג צו דעם פּראָבלעם איז אַ פאַלשער. עס קומט אויס, לויט דעם, אַז דער איינציגער חסרון אין דער איצטיגער עקאָנאָמישער סיסטעם איז — דער ניט פּלאַנירטער כאַראַקטער פון דער פּראָדוקציע, און עס פאָדערט זיך ניט מער ווי אָנווענדען געוויסע מעטאָדען פון פּלאַנירען אום די סיסטעם זאָל קענען פונקציאָנירען אָן אונטערברעכונג. עקאָנאָמישע קריזיסען וועט דעמאָלט זיין מעגלעך אויסצומיידען.

מיט אַנדערע ווערטער — די עקאָנאָמישע סיסטעם ווי זי עקזיסטירט איצט, איז אַ רעזולטאַט פון דעם אומפּלאַנירטען כאַראַקטער פון דער פּראָדוקציע. אין דער אמת'ן איז דאָס גראָד פאַרקערט. דער אומפּלאַנירטער כאַראַקטער פון דער פּראָדוקציע איז אַ רעזולטאַט פון דער קאַפּיטאַליסטישער עקאָנאָמישער סיסטעם.

דיווערסיפיקאַציע קען אַזוי אַרום באַטראַכט ווערען ווי אַ נייער פאַרזוך פון קאַפּיטאַליסטישער פּלאַנירונג. מיר זאָגען — אַ נייער פאַרזוך צוליב דעם, וואָס שוין מיט אַן עדך איבער אַ האַלבען יאָרהונדערט צוריק, מיט דעם אַנטשטיין פון קאַרטעלען, סינדיקאַטען, טראַסטען און אַ ריי אַנדערע מאָנאָפּאָליסטישע פאַראייניגונגען — אונטער פאַרשיידענע פאָרמען — האָט די קאַפּיטאַליסטישע סיסטעם אָנגעהויבען דורכמאַכען וויכטיגע טראַנספאָרמאַציעס, וואָס קען באַצייכענט ווערען ווי אַ פּרואוו פון קאַפּיטאַליסטישער פּלאַנירונג.

מאָנאָפּאָליסטישע פאַראייניגונגען, ווי באַוואוסט, האָבען ניט איינגעשטעלט אַ פּלאַנירטע עקאָנאָמיע, נאָר פאַראורזאַכט שאַרפע סאָציאַלע עקאָנאָמישע און פּאָליטישע פּראָבלעמען — סיי נאַציאָנאַלע, סיי אינטערנאַציאָנאַלע.

דיווערסיפיקאַציע, האָבען מיר מורא, וועט ניט האָבען אַ בעסערען מזל.

די אַלגעמיינע אַנטוויקלונגס טענדענצען פון אונזער עפּאָכע, — אין דער ריכטונג פון אַ באמת פּלאַנירטער עקאָנאָמיע — איז גילטיג אויך פאַר אַמעריקע.

קויפט אייערע ביכער דורך דעם אינטערנעשאַנעל בילדונגס דעפּ.

דער בילדונגס דעפּאַרטמענט האָט אַ ספּעציעלען ביכער־איינקויף דינסט פאַר מיטגלידער פון דער יוניאָן, וועלכער העלפט אויסקלייבען די פּאַסענדע ביכער און קריגט זיי פאַר די מיטגלידער אויף רעדוצירטע פּרייזען.

פאַר ביכער ווענדעט זיך צו: פאַניאַ מ. קאָהן, עדיוקיישאַנעל דעפּאַרטמענט, אינטערנעשאַנעל געביידע, 1710 בראָדוויי, ניו יאָרק.

דער קאָמוניזם אין בראַזיל*)

פון אויגוסטין זובי

די קאָמוניסטישע באַוועגונג אין בראַזיל דאַרף גענומען ווערן ערנסט ווי אַ פּאָליטישער פאַקטאָר, וואָס שטעלט פאָר מיט זיך אַ דראָענדיגע געפאַר פאַר דער באַשטייענדיגער אָרדענונג און בכלל פאַר יעדער דעמאָקראַטיע. די קאָמוניסטישע באַוועגונג האָט אין די לעצטען צען יאָר עטלעכע מאָל געפּרואווט מיט געוואַלט צו פאַרכאַפּען די מאַכט אין דער מלוכה. זי האָט אַ זייער פּאָפּולערען פירער. און הגם די פּאַרטיי איז שוין זינט יאָרען געזעצלעך פאַרבאָטען, פירט זי אָן פונדעסטוועגען ווייטער איר אַרבעט אומגעזעצלעך. זי גיט אַרויס פאַרשיידענע פלוגבלעטער און בראָשורען, זי באַנוצט זיך מיט דער קאָמוניסטיש־פריינטלעכער טאָגצייטונג „אימפּרענסאַ פּאָפּולאַר" און זי האָט צאָלרייכע אַנהענגער צווישען די מלוכה־בעאַמטע, אינטעלעקטואַלען און צווישען די אַרבעטער און פויערים.

לויט אירע אייגענע באַריכטען ציילט די קאָמוניסטישע פּאַרטיי 130 טויזענט מיטגלידער. אירע געגנער שאַצען אַז זי האָט ניט מער ווי 60 טויזענט מיטגלידער. דאָס מעג זיך אפשר אויסזען אַ גאַנץ קליינע צאָל פאַר אַזאַ ריזיג לאַנד מיט 50 מיליאָן איינוואוינער. דאָס איז אָבער אַ באַדייטענדיגע מאַכט, ווען מען באַרעכנט אַז אָפענע און געהיימע אַנהענגער פון מאָסקווע פאַרנעמען וויכטיגע שליסעל־פּאָזיציעס אין שטאַטלעכע און שטאַטישע מלוכה־אַמטען.

דער קאָמוניזם אין בראַזיל ציט זיין יניקה פון דריי קוואַלן: פון דער אומצופרידענקייט ביי די אָרעמע באַפעלקערונגשיכטען, וועלכע שטייען פנים אל פנים מיט אַ דינעם אָבער זייער רייכען איבערשיכט; פון די תמיד אומרואיגע אַרמיי־אָפיצירען, וואָס זיינען געוואַלטיג באַאיינפלוסט פון דער גרויסער סאָוועטישער מיליטער־מאַכט און וועלכע זיינען אַלע מאָל גרייט דורך מיליטערישע אויפשטאַנדען זיך אַריינצומישען אין דער פּאָליטיק; און פון דעם אומצוטרוי צו די פאַראייניגטע שטאַטען, פון וועמען בראַזיל איז פינאַנציעל און עקאָנאָמיש אָפּהענגיג און וואָס ווערט, מצד געוויסע פּאָליטיש־פאַראינטערעסירטע באַפעלקערונג־גרופּעס, באַטראַכט ווי די טראַדיציאָנעל־אימפּעריאַליסטישע הערשאַפט. אָן די דאָזיגע דריי סיבות־קוואַלן וואָלט היינט ניט געווען קיין קאָמוניסטישע באַוועגונג אין בראַזיל.

די געשיכטע פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי אין בראַזיל איז ענג פאַרבונדען מיט די מיליטערישע אויפשטאַנדען געגען מלוכה־אַדמיניסטראַציעס און מיט די פּראָפּאַגאַנדע־אַקציעס געגען דעם „יענקי־אימפּעריאַליזם". דער אומבאַשטריטענער פירער פון דער פּאַרטיי איז דער אינזשינער און אָפיציר לואיס קאַרלאָס פּרעסטעס, געבוירען אין 1898, און אַ מענטש מיט בילדונג און קענטענישען, ענערגיע און אַמביציעס. פּרעסטעס האָט אָנגעהויבען זיין קאַריערע אַלס פּאַרטיי־פירער אין 1924. ער האָט דעמאָלט אַנטייל גענומען אין אַ מיליטערישען אויפשטאַנד געגען דער רעגירונג אין דרום'דיגען טייל פון לאַנד, אין וועלכען ער האָט אָנגעפירט מיט אַן אייזענבאַנער־באַטאַליאָן. דער אויפשטאַנד איז גיך אונטערדריקט געוואָרען דורך רעגירונגס־טרופּען. פּרעסטעס האָט זיך דאַן, צוזאַמען מיט זיין באַטאַליאָן, צו וועלכען עס זיינען צוגעשטאַנען נאָך טויזענטער אַנדערע סאָלדאַטען, צוריקגעצויגען אין די טראָפּישע וועלדער פונם אַמאַזאָנגעביט, וואו ער האָט זיך אומגעשטערט אויסבאַהאַלטען פון דער פאַרפאָלגונג פון די רעגירונגס־טרופּען. צוויי יאָר צייט האָט מען מער ניט געהערט פון די אַנטלאָפענע. אין 1925 האָט פּרעסטעס מיט זיינע טרופּען זיך ווידער באַוויזען אומבאַשעדיגט אין באָליוויע.

דער קאָמוניסטישער דיכטער אין טשילע, נערודאַ, האָט דעמאָלט פאַרפאַסט אַן עפּישע באַשרייבונג פון דער דאָזיגער ווילד־וואַלד אַוואַנטורע, און די קאָמוניסטען אין אַלע לענדער האָבען זינט דעמאָלט געריימט פּרעסטעס'ען אַלס גרויסען העלד. פּרעסטעס איז דאַן איינגעלאַדען געוואָרען קיין סאָוועטען־פאַרבאַנד, וואו ער האָט זיך אויפגעהאַלטען פינף יאָר. דאָרט האָט ער געלערענט ניט נאָר די טעאָריעס פון מאַרקס און לענין, נאָר איז אויך נאָענט באַקאַנט געוואָרען מיט דער סטאַליניסטישער מאַכט־פּאָליטיק.

די קאָמוניסטישע באַוועגונג אין בראַזיל האָט דערגרייכט איר הויך־פּונקט אין 1935. פּרעסטעס איז שוין דעמאָלט געווען צוריק אין לאַנד און האָט אָנגעפירט אַ נייעם בונט. די קאָמוניסטען איז דעמאָלט געלונגען צייטווייליג צו פאַרכאַפּען די מאַכט אין שטאַט ריאָ גראַנדע דאָ נאָרטע, וואו זיי האָבען פּראָקלאַמירט די „ערשטע פאָלקס־רעגירונג אין דרום־אַמעריקע". אויף עטלעכע געביידעס אין ריאָ דע זשאַנעיראָ, די הויפּט־שטאָט פון בראַזיל, איז אַרויפגעצויגען געוואָרען די סאָוועטישע פאָן. אויך די דאָזיגע באַוועגונג איז פון רעגירונגס־טרופּען אונטערדריקט געוואָרען. פּרעסטעס איז אין אַ פאַרשטאָט פון ריאָ דע זשאַנעיראָ אַרעסטירט געוואָרען. מען האָט אים פאַרשיקט אויפן אינזעל ראָסאַ, וואו מען האָט אים געהאַלטען געפאַנגען 7 יאָר צייט. אין משך פון דער דאָזיגער צייט איז די קאָמוניסטישע פּאַרטיי געבליבען אומגעזעצלעך און איר איינפלוס איז געזונקען. אָבער אין 1942 האָט די רעגירונג אַמנעסטירט אַלע קאָמוניסטישע אויפשטענדלער און פּרעסטעס איז ווידער אַרויס אויף דער פריי.

צווישען 1945 און 1947 האָט די קאָמוניסטישע פּאַרטיי ווידער אויפגעלעבט. דער פאַרבאָט געגען קאָמוניסטישע אָרגאַניזאַציעס איז אָפּגעשאַפט געוואָרען און די קאָמוניסטען האָבען פלינק אויסגענוצט די דאָזיגע געלעגענהייט אויסצושפּרייטען זייער איינפלוס. זיי האָבען אין יענער צייט באַהערשט דעם טרייד יוניאָן פאַרבאַנד. זיי האָבען געהאַט פאַרטרעטער אין פּאַרלאַמענט און האָבען געוואונען צאָלרייכע אַנהענגער צווישען די מלוכה־בעאַמטע און אינטעלעקטואַלען. אין קיין שום לאַנד אויפן נייעם קאָנטינענט איז די קאָמוניסטישע באַוועגונג ניט געווען אַזוי שטאַרק ווי אין בראַזיל. סטאַלין האָט אַפילו געהאָפט צו קענען שאַפען אין בראַזיל אַ סאַטעליטען־מלוכה פונם סאָוועטען־פאַרבאַנד.

אָבער דאָס רעדעל האָט זיך אַ דריי געטאָן. אין 1948 האָט זיך אָנגעהויבען אַ באַוועגונג געגען קאָמוניזם. די פּאַרטיי איז

*) פון דער רעדאַקציע: דער אַרטיקעל וועגען די קאָמוניסטישע כוחות אין בראַזיל איז איצט באַזונדערס אין צייט, ווייל דאָס גיט טיילווייז דעם הינטערגרונט צו דעם אויסגאַנג פון די לעצטע פּרעזידענטס־וואַלען אין יענער זיד־אַמעריקאַנער רעפּובליק וואָס איז אָפּגעהאַלטען געוואָרען דעם דריטען אָקטאָבער.

אין די וואַלען זיינען דערוויילט געוואָרען כוועלינאַ קוביטשעק אַלס פּרעזידענט און זשאַנגאָ גולאַרט אַלס וויצע־פּרעזידענט. זיי דאַרפען איבערנעמען די אַמטען אין יאַנואַר. אָבער לויט דער שטימונג צווישען די פּאָליטישענס פון די אַנדערע פּאַרטייען און די אַרמיי־פירער, איז גאַנץ מעגלעך אַז אַ רעוואָלוציע זאָל זיי ניט צולאָזען צו די אַמטען. די דערוויילטע זיינען נאָכפאָלגער פון דעם פריערדיגען פּרעזידענט, געטוליאָ וואַרגאַס, וועלכער איז געצוואונגען געוואָרען צו רעזיגנירען און האָט באַגאַנגען זעלבסטמאָרד דעם זעלביגען טאָג.

ווי אין די מייסטע אַנדערע לאַטיין־אַמעריקאַנישע לענדער, איז דער עצם קאַמף אין בראַזיל אַ קאַמף פאַר מאַכט צווישען אַמביציעזע מיליטער־פירער, געשטיצט פון נעוויסע קליקעס ציווילע בירגער וועלכע דערוואַרטען צו פּראָפיטירען ווען זייערע מענטשען וועלען דערוויילט ווערען. לעצטענס זיינען די פאַרשיידענע גרופּעס אָרגאַניזירט ווי פּאָליטישע פּאַרטייען מיט אַלערליי שיינע נעמען, וועלכע האָבען כלל ניט קיין שייכות צו זייערע פּראָגראַמען אָדער צו דעם גלויבען פון זייערע מיטגלידער און פירער. קוביטשעק און גולאַרד זיינען אויך געשטיצט געוואָרען פון דער אונטערערדישער קאָמוניסטישער פּאַרטיי. עס איז אַ סברא, אַז זיי האָבען עס געשאַפען די מערהייט פאַר זייער דערוויילונג.

כאָטש די אָפיציעל אָנגעגעבענע אורזאַך פאַר דער געגנערשאַפט צו קוביטשעק'ן און גולאַרד'ן איז ווייל דער נצחון אין די וואַלען איז דערגרייכט געוואָרען דורך ניט ערלעכע מעטאָדען, איז די אמת'ע סיבה פאַר גאָר אַ סך דעמאָקראַטישע עלעמענטען די שטיצע וואָס זיי האָבען געקראָגען פון די קאָמוניסטען און די באַגרינדעטע מורא אַז די קאָמוניסטען וועלען אויסאיבען אַ צו גרויסען איינפלוס אויף דער רעגירונג, אויב אָט די מענטשען זאָלען בלייבען אין מאַכט. אויגוסטין זובי'ס אַרטיקעל, געשריבען דריי מאָנאַטען פאַר די וואַלען, אין יולי, באַווייזט, אַז די פרייהייטליבע עלעמענטען אין בראַזיל האָבען גענוג גרונט מורא צו האָבען פאַר אַ שותפות צווישען אַ קאָמוניסטישער „פינפטע קאָלאָנע" און אַמביציעזע פּראָפעסיאָנעלע מיליטאַריסטען אין דער רעגירונג. גוואַטעמאַלאַ האָט באַוויזען, אַז אויך אַמעריקע איז ניט אימיון געגען קאָמוניסטישע סכנה־באַצילען.

אויפגעלייזט געוואָרען. די קאָמוניסטישע מאַנדאַטען אין פּאַרלאַמענט זיינען בטל געמאַכט געוואָרען און די קאָמוניסטישע פראָנט־אָרגאַניזאַציעס האָט מען פאַרבאָטען. פּרעסטעס איז אינגאַנצען פאַרשוואונדען פון דער עפענטלעכקייט און זיינע געגנער ווייסען ניט ביזן היינטיגען טאָג וואו ער האַלט זיך אויף. דער אַמעריקאַנער זשורנאַליסט סטענלי ראָס האָט נאָך אַ טור איבער דרום־אַמעריקע באַריכטעט, אַז פּרעסטעס האַלט זיך אויף אין קאָטשאַבאַמאַ, אַ שטאָט אין באָליוויע, וואו ער געוועלטיגט איבער אַן אַרמיי פון 15 טויזענט זעלנער און ער וואַרט אויף אַ באַפעל פון מאָסקווע אָנצוהייבען אַ נייעם דעראָבערונגס־מאַרש. די אַקציע פון זיינע קאַדרעס פון אויסלאַנד וועלען דאַן געשטיצט ווערען פון די קאָמוניסטישע פּאַרטיי־אַנהענגער אין לאַנד. עס איז שווער צו זאָגען צי די געפאַר פון אַזאַ אויפשטאַנד איז אַזוי נאָענט. אָבער אַז אַזאַ געפאַר איז פאַראַן, אין דעם קען ניט זיין קיין שום ספק.

די קאָמוניסטישע פּאַרטיי האָט שוין פאָרמולירט אַן אַקציע־פּראָגראַם פאַר דער קומענדיגער רעוואָלוציע. די הויפּט־פּונקטען פון אָט דעם פּראָגראַם זיינען: שטירצען די רעגירונג, אַוועקנעמען דעם באָדען פון גרויסע לאַנד־באַזיצער, באַגרענעצען גרויס־קאַפּיטאַל, איבערהויפּט אין אויסלענדישע אונטערנעמונגען, קאַמף געגען דעם „אימפּעריאַליזם פון די פאַראייניגטע שטאַטען" און פאַראייניגען אַלע פּאַטריאָטישע כוחות צו עטאַבלירען אַ „פאָלקס־דעמאָקראַטיע". דער פּראָגראַם פאַרלאַנגט ניט די נאַציאָנאַליזירונג פון באַנקען און פאַבריקען, אָדער די קאָלעקטיוויזאַציע פון לאַנד־אייגענטום, לויטן רוסישען מוסטער. ער שטעלט זיך בלויז דעם ציל צו געווינען ברייטע קרייזען פון דער באַפעלקערונג, און ניט בלויז פון אַרבעטער און פויערים, נאָר אויך פון די בעאַמטע, די היימישע אינדוסטריע־אונטערנעמער און געשעפטסלייט, פאַר די אַזוי גערופענע „פּאַטריאָטישע רעוואָלוציע". אַלס דער וויכטיגסטער פּונקט ווערט אַרויסגעשטעלט דער קאַמף קעגן „אויסלענדישען קאַפּיטאַליזם", וואָס מיינט נאַטירלעך, אין דער ערשטער ריי, די פאַראייניגטע שטאַטען. די קאָמוניסטען האָפען דורך אָט דעם פּראָגראַם צו קענען געווינען די מערהייט פונם בראַזיליאַנישען פאָלק און עס אויסנוצען פאַר זייערע צילען און צוועקען.

דער פאָדעם־קניפּ פון קאָמוניסטישער פאַרשווערונג איז אין די הענט פון קאַרלאָס פּרעסטעס. אין אים קען מען זען די פאַרקערפּערונג פונם צוקונפטיגען דיקטאַטאָר פון אַ בראַזיליאַנישער סאָוועט־רעפּובליק. אַז די לאַגע פונם אַרבעטער־קלאַס און פויערטום וועט זיך פאַרערגערען אונטער אַזאַ דיקטאַטור און דאָס גאַנצע פאָלק וועט באַרויבט ווערען פון זיין פרייהייט, קען מען לייכט פאָראויסזען. די קאָמוניסטען גלויבען, פאַרשטייט זיך, אַז זיי וועלען סוף כל סוף קענען זייער לאַנג־געוואַרטען ציל דערגרייכען. זיי האָפען אויף דעם וואָס זיי זיינען די שטאַרקסטע אָפּאָזיציע־פּאַרטיי. זיי שטיצען זיך אויף זייערע באַזונדערע קאַמף־אָפּטיילונגען אינעם דזשאַנגעל, אויף די פּאַרטיי־קאַדרעס אין די קאָסט־שטאַטען, באַזונדערס אין ריאָ דע זשאַנעיראָ און סאַן פּאַולאָ און זיי האָבען אַחוץ דעם די מאָראַלישע און מאַטעריעלע הילף פונם סאָוועטען־פאַרבאַנד.

ביז היינט זיינען אַלע פּרואוון פון די קאָמוניסטען צו שטירצען די רעגירונג געווען אַ דורכפאַל. היינט זיינען די מאַכט־מיטלען פון דער רעגירונג נאָך אַלץ גרעסער ווי פון די קאָמוניסטען. דאָס איז אויך אין דער קאָמוניסטישער הויפּט־קוואַרטיר גאַנץ גוט באַקאַנט. אָבער די קאָמוניסטישע דראָטען־ציער האָפען מיט דער צייט צו זיין שטאַרק גענוג צו קענען אָפען אַרויסטרעטען אין אַ פאַרמעסט מיט דער רעגירונג. צי עס וועט קומען אין דער נאָענטער צוקונפט צו אַ נייעם קאָמוניסטישען אויפשטאַנד אין בראַזיל איז אַ פראַגע אויף וועלכער די דערפאַרונגען פון דער פאַרגאַנגענהייט קענען ניט ענטפערען.

פּאַרטיי־שטרייטיגקייטן אין קאָנגרעס אין 1956

(שלוס פון זייט 7)

זיינען געוואָרען איבערגעפּאַקט מיט פּראָדוקטען און די פּרייזען אויף זיי האָבען גענומען פאַלען. עס מעג קלינגען ווי אַ פּאַראַדאָקס, אָבער אַזוי איז עס אין פּאַקטישען לעבען: מען נעמט אַראָפּ פון די פעלדער, גערטנער און סעדער מערער פּראָדוקטען, וויפיל מען קאָן פאַרניצען און עקספּאָרטירען. נאַטירלעך, מוז אין אַזאַ פאַל דער שטאַט קומען צו הילף דעם פאַרמער.

אין 1938 האָט דער דעמאָקראַטישער קאָנגרעס אָנגענומען דעם „אַגריקאַלטשורעל אַדזשאַסטמענט עקט", וואָס איז געווען געבויט אויף פאָלגענדיגען פּרינציפּ: די רעגירונג פאַרזיכערט דעם פאַרמער אַקעגען איבער דעם פאַלען פון די פּרייזען, וואָס קומט פון צו שפע'דיגער גערעטעניש; דערפאַר, אָבער, דאַרף דער פאַרמער איינשטימען מיט דעם קאָנטראָל פון דער רעגירונג איבער זיין באַאַרבעטען לאַנד מיטן ציל צו שניידען די גרויס פון זיין פּראָדוקציע. אין דער פּראַקטיק האָט דער געזעץ געאַרבעט אַזוי:

ווען דער פאַרמער האָט פאַרזייט זיינע תבואה, האָט ער געקאָנט קריגען פון דער רעגירונג אַ הלוואה אין דער גרייס פון אַן אָפּגעמאַכטען צוצאָל צום פּרייז פון אַ בושעל תבואה. דער צוצאָל האָט זיך געוואַקעלט צווישען 52 און 75 פּראָצענט פון פּאַריטעט. (פּאַריטעט מיינט אַ פּרייז, וואָס אַנטשפּרעכט צו דעם, וואָס דער פאַרמער מוז צאָלען פאַר סחורה, וואָס ער קויפט פאַר זיך און פאַרן פאַרם). ווען דער פאַרמער האָט אַראָפּגענומען די גערעטעניש פון פעלד, איז אויב דער מאַרק־פּרייז איז געשטאַנען העכער פון דעם צוצאָל־פּרייז, פלעגט ער פאַרקויפען די פּראָדוקטען און צוריקצאָלען די הלוואה. אויב, אָבער, דער מאַרק־פּרייז איז געווען נידעריגער, האָט ער געקאָנט אָפּגעבען די תבואה דער רעגירונג און אין גאַנצען ניט אויסצאָלען די הלוואה אָדער לאָזען עס ביי דער רעגירונג ליגען אויף אַ יאָר צייט — טאָמער וועט דער פּרייז שטייגען.

אין 1942, ווען די אַמעריקאַנער תבואה איז געגאַנגען פאַר די אַליאירטע פעלקער, האָט די רעגירונג אָפּגעשאַפט איר קאָנטראָל איבער דער גרייס פון דעם פאַרמער'ס באַאַרבעטען לאַנד און האָט איינגעפירט אַ פיקסירטע רעגירונגס־שטיצע אין דער גרייס פון 90 פּראָצענט פון פּאַריטעט. די רעגירונגס־שפּייכלערס זיינען געוואָרען אָפּגערייניגט פון אַלע תבואה־זאַפּאַסען. די דאָזיגע, אַזוי גערופענע, „שטייפע שטיצע" פון 90 פּראָצענט פון פּאַריטעט, האָט די דעמאָקראַטישע אַדמיניסטראַציע אָנגעהאַלטען אויך נאָכן קריג. אָבער אין 1948 האָט די רעפּובליקאַנישע מערהייט פון קאָנגרעס געצוואונגען פּרעזידענט טרומאַן אַרונטערצוגיין פון דעם שטייפען צוצאָל, אָנהויבענדיג פון 1950.

אין 1952 האָט גענעראַל אייזענהאַוער צוגעזאָגט בעת דער וואַל־קאַמפּאַניע צו האַלטען זיך ביים שטייפען צוצאָל ביז נאָך 1954. אָבער אין 1954 האָט ער, צוזאַמען מיט זיין לאַנדווירטשאַפטס־מיניסטער, עזרא בענסאָן, פאַרלאַנגט פון קאָנגרעס אַרונטערצוגיין פון שטייפען צוצאָל. דער קאָנגרעס האָט באַשטימט אַ וואַקלדיגען צוצאָל פון 82 און אַ האַלב ביז 90 פּראָצענט פאַר 1955 און פון 75 ביז 90 פּראָצענט פאַר 1956.

היינט צו טאָג איז די לאַגע פון דעם פאַרמער זייער אַ שלעכטע. זינט 1951 איז זיין ריינע הכנסה געפאַלען אויף 30 פּראָצענט. די פּרייזען אויף תבואה פאַלען, בעת די אויסגאַבען זיינען פון 1951 אָן געשטיגען אויף 15 פּראָצענט. די פאַרמערס פאַרלירען אַלץ מער זייער געדולד און אַ סך פון זיי בונטעווען זיך געגען דער אַגראַר־פּאָליטיק פון דער אַדמיניסטראַציע. אין פיל שטאַטען פון דער מידוועסט פאַרלאַנגען די פאַרמערס די דעמיסיע פון עזרא בענסאָן. די רעפּובליקאַנישע אַדמיניסטראַציע האָט ניט קיין קלאָרען פּלאַן ווי אַזוי אַרויסצופירען דעם פאַרמער פון זיין שווערען מצב. די דעמאָקראַטען לייגען פאָר דעם אַלטען בראַנען־פּלאַן, וואָס זעט אויס דער בעסטער פּלאַן אין די איצטיגע באַדינגונגען, אָבער די רעפּובליקאַנער ווילען אים ניט אָננעמען. דער פּלאַן לייגט פאָר צו לאָזען דעם פאַרמער פאַרקויפען גאָר זיינע פּראָדוקטען לויט די מאַרק־פּרייזען, ווי נידעריג זיי זאָלען ניט זיין, און צוצאָלען אים דעם אונטערשייד צווישען דעם מאַרק־פּרייז און אַ העכערען, פון פריער אָפּגערעדטען, פּרייז. דאָס וואָלט פריער פאַר אַלץ באַפרייט די פאַרמערס פון איבערפלוס אין לאַנדווירטשאַפטלעכע פּראָדוקטען. אָבער די רעפּובליקאַנער האָבען מורא פאַר דעם פּלאַן, ווייל ער וועט — זאָגען זיי — אַריבערטראָגען די דעה איבער די פאַרמס פון דעם פאַרמער צו דער רעגירונג. פאַר די רעפּובליקאַנער איז עס „קריפּינג סאָשעליזם", „פּאָליצײ־סיסטעם" א. אַז. וו. און גראָד אַ ברייטע און גרינטלעכע השגחה פון דעם שטאַט איבער דער אַגריקולטור איז איצט דאָס איינציגע, וואָס קאָן דעם פאַרמער אַרויספירען פון זיין שווערער סיטואַציע, אָדער „ראַטעווען דעם פאַרגעסענעם מאַן", ווי מען רופט אָן דעם פאַרמער איצט.

דאָס איז אַלץ אויף היינטיגס מאָל. מיר וועלען נאָך אַוודאי האָבען די געלעגענהייט מער ווי איין מאָל זיך צוריקצוקערען צו אָט די וויכטיגע פּראָבלעמען, וואָס וועלען זיכער פאַרנעמען אַן אָנגעזעענעם אָרט אין אונזער פּאָליטישען לעבען אין פאַרלויף פון די נאָענטע חדשים.

פון דר. יוסף קיסמאַן

די צווייטע קאָנפערענץ פון זשענעוו האָט באַגראָבען די דערגרייכונגען פון דער ערשטער זשענעווער קאָנפערענץ — פון יענער קאָנפערענץ אין וועלכער עס האָבען אָנטיילגענומען די העכסטע מלוכה־פאָרשטייער פון מזרח און מערב, און וואָס האָט אַרויסגערופען אַזויפיל האָפענונגען איבער דער ווייטער וועלט. די אויסלאַנד־מיניסטאָרען פון אַמעריקע, ענגלאַנד, פראַנקרייך און סאָוועט־רוסלאַנד האָבען דעם 16טען נאָוועמבער פאַרענדיגט די צווייטע זשענעווער קאָנפערענץ מיט דער פעסטשטעלונג, אַז זיי קאָנען זיך נישט אייניגען אין קיין איין פונקט: ביידע צדדים, די מערב־דעמאָקראַטיעס און סאָוועט־רוסלאַנד, זיינען געבליבען אויף זייערע געגענזעצלעכע שטאַנדפונקטען.

אַז עס האָט זיך אויסגעוועפט ביי דער סאָוועטישער רעגירונג דער „זשענעווער גייסט" פון שלום און קאָאָפעראַציע, האָט מען געקענט דערקענען נאָך פריער, פאַר דער צווייטער זשענעווער קאָנפערענץ. דער אָפמאַך פון דער קאָמוניסטישער רעגירונג פון טשעכאָסלאָוואַקיע מיט עגיפטען צו שיקען איר מלחמה־מאַטעריאַלען און זי צוצוגרייטען צו אַ נייעם אָנפאַל אויף ישראל, איז אַ גאַנץ קלאָרער באַווייז אַז מאָסקווע האָט זיך נישט אָפגעזאָגט פון אירע פּלענער פון וועלט־באַהערשונג.

וואָס וועט זיין ווייטער? צי וועט זיך אָנהויבען, מיט באַנייטען אימפעט, דער קאַלטער קריג און — וואוהין וועט ער פירען? אָדער — צי וועט מען זוכען נייע מיטלען און וועגען פון פאַרשטענדיגונג? וועגען דעם זיינען די מיינונגען אין דער פרעסע שטאַרק געטיילטע. מיר קענען זיך דאָ נישט אַריינלאָזען אין קיין וועלט־פּאָליטישע באַטראַכטונגען, נאָר איין מאָמענט ווילען מיר דאָ אונטערשטרייכען, וואָס האָט אַ גרויסע באַדייטונג ספּעציעל פאַר דער דעמאָקראַטישער אַרבעטערשאַפט.

צום ערשטען מאָל האָט סאָוועט־רוסלאַנד אַרויסגעוויזען, ווי שטאַרק זי שרעקט זיך פאַר אַ פרייען, ערלעכען אויסדרוק פון פאָלקס־ווילען אין אירע סאַטעליטען־לענדער. געוויזען האָט דאָס די סאָוועטישע רעגירונג אין דער פראַגע וועגען פאַראייניגונג פון דייטשלאַנד, וואָס איז געשטאַנען אין מיטעלפונקט פון דער קאָנפערענץ אין זשענעוו — ווי אַ טייל פון דער פראַגע וועגען זיכערהייט און סטאַביליטעט פון אייראָפּע. די מערב־דעמאָקראַטיעס שטייען אויפן שטאַנדפונקט, אַז מזרח־דייטשלאַנד, וואָס געפינט זיך אונטער סאָוועטישער אָקופּאַציע, דאַרף פאַראייניגט ווערען מיט דער מערב דייטשער רעפובליק, אויפן סמך פון פרייע וואַלען.

סאָוועט־רוסלאַנד איז געווען און איז געבליבען אַ געגנערין פון פאַראייניגונג.

ביז איצט האָט די סאָוועטישע רעגירונג באַגרינדעט איר געגנערשאַפט דערמיט, אַז מערב־דייטשלאַנד איז אָנגעשלאָסען אין נאַטאָ — דעם פאַרטיידיגונג־בונד פון די נאָרט־אַטלאַנטישע לענדער געגען סאָוועטישער אַגרעסיע. וואָלט אַלזאָ די פאַראייניגונג מיט מזרח־דייטשלאַנד געמיינט אַ מיליטערישע פאַרשטאַרקונג פון דעם אַנטי־סאָוועטישען צד.

אָבער אַז מען רעדט דערעדט מען זיך. דאָס טרעפט זיך אפילו צווישען דיפּלאָמאַטען. אויף דער איצטיגער קאָנפערענץ אין זשענעוו האָט דער סאָוועטישער אויסלאַנד־מיניסטער מאָלאָטאָוו אַליין זיך אָפגערוקט פון דעם פוילען תירוץ אַז „נאַטאָ" איז די הויפט־מניעה פאַר דער פאַראייניגונג פון דייטשלאַנד, און ער האָט נישט איבערגעלאָזט קיין שום צווייפעל, אַז דאָס איז דער פאַרלאַנג פון פרייע וואַלען, וואָס מאַכט פאַר סאָוועט־רוסלאַנד אוממעגלעך צוצושטימען צו פאַראייניגונג פון דייטשלאַנד.

פרייע וואַלען וואָלט געמיינט: אַ סוף צום קאָמוניסטישען רעזשים אין מזרח־דייטשלאַנד. פרייע וואַלען אין מזרח־דייטשלאַנד וואָלטען אויך אויפגעוועקט די אַנדערע פעלקער וואָס געפינען זיך אונטערן סאָוועטישען יאָך. אָט פאַרוואָס סאָוועט־רוסלאַנד קאָן נישט מסכים זיין.

די ברוטאַלע פעלקער־פאַרקנעכטונג האָט זיך אַן איבעריגען מאָל אַנטפלעקט אויף דער אינטערנאַציאָנאַלער טריבונע פון זשענעוו.

„אַ ריינִיגונג, ניט קיין שפאַלטונג" — אין דער טרייד יוניאָן באַוועגונג פון דייטשלאַנד

די אַרבעטער־פרעסע פון דייטשלאַנד קומט איצט אַרויס מיט דער שאַרפסטער שפּראַך געגען די „קריסטלעכע" געווערקשאַפטען, מיט וועלכע די אַרבעטער־שונאים ווילען שפאַלטען די איינהייטלעכע טרייד יוניאָן באַוועגונג פון דייטשלאַנד.

מיט דער שפאַלטערישער אַרבעט פון די קאַטוילישע פרומאַקעס וועט דערגרייכט ווערען נישט אַ שפאַלטונג פונם איינהייטלעכען געווערקשאַפט־בונד, נאָר אַ ריינִיגונגס־פראָצעס, פון וועלכען דער געווערקשאַפט־בונד וועט אַרויסקומען געשטאַרקט. ווייל ער וועט באַפרייט ווערען פון דעמאַגאָגען, וואָס האָבען נישט אין זינען די אינטערעסען פון די אַרבעטער און פאַרפאָלגען נאָר די הערשאַפטס־אינטערעסען פונם קאַטוילישען קלער.

אַזוי ענטפערט אויף דער גרינדונג פון די קריסטלעכע יוניאָנס דער דייטשער „פאָרווערטס", אָרגאַן פון דער דייטשער סאָציאַל־דעמאָקראַטישער פּאַרטיי, און דאָס איז דער שטאַנדפונקט פון אַלע סאָציאַליסטישע און טרייד יוניאָן צייטונגען אין דייטשלאַנד.

ביז נישט לאַנג צוריק האָט מען נאָך אַרויסגעוויזען אַ געוויסע צוריקהאַלטונג אין דער פּאָלעמיק געגען די קאַטוילישע שפאַלטערס. מ'האָט נישט געוואָלט פאַרשאַרפען די סיטואַציע. איצט איז אָבער די אָנפירונג פון געווערקשאַפט־בונד אַרויס פון יעדען רעזערוו. דער קאַטוילישער קלער, צוזאַמען מיט וויכטיגע טוער אין דער פּאַרטיי פון דעם קאַנצלער אַדענאַוער, האָט זיך פאַרבאַסטען צו צעברעכען די איינהייט פון דער דייטשער טרייד יוניאָן באַוועגונג. דער קריג איז דערקלערט און מ'דאַרף נישט לעגען קיין כבוד אויף די שפאַלטער.

עס זיינען געווען העכסט דראַמאַטישע מאָמענטען אין דעם אינערלעכען קאַמף וואָס האָט זיך איצט אָנגעהויבען אין דער דייטשער טרייד יוניאָן באַוועגונג. דעם 23טען אָקטאָבער האָט דער געווערקשאַפט־בונד אַראַנזשירט אַ גרויסע מאַניפעסטאַציע צום 10־יאָריגען יובל פון ווידער אויפשטעלען די פרייע טרייד יוניאָן באַוועגונג נאָך היטלער'ס מפּלה. אַרום 15 טויזענט אַרבעטער האָבען זיך באַטייליגט אין דער פייערונג, וועלכע האָט זיך פאַרוואַנדעלט אין אַ מעכטיגער מאַניפעסטאַציע געגען דער צערייסונג פון דער אַרבעטער באַוועגונג. פון דער פאַרזאַמלונג איז אַרויסגעגאַנגען דער לאָזונג: „קיין ווייטערדיגע פאַרהאַנדלונגען מיט דער חברה, וואָס וויל צעברעכען אונזער באַוועגונג".

די קריסטלעכע געווערקשאַפטען זיינען געגרינדעט געוואָרען אויף אַ קאָנפערענץ אין דער שטאָט עסען דעם 30טען אָקטאָבער. די שפאַלטער מאַכען גאָר נישט קיין סוד דערפון, אַז די צערייסונג פון די יוניאָנס איז נישט באַגרענעצט אויף דייטשלאַנד אַליין. דאָס איז אַן אויפטו פונם אינטערנאַציאָנאַל פון די קריסטלעכע טרייד יוניאָנס, וועלכער האָט די יוניאָן־שפאַלטערס פון דייטשלאַנד איבערגעשיקט אַ סומע פון 1 מיליאָן מאַרק פאַר שפאַלטונג־אַרבעט.

מיט דער ברכה פון דער קאַטוילישער קירך, מיטן געלט פון גרויסע קאַפּיטאַליסטען, נעמט זיך דער קאַטוילישער קלער צעברעכען די אַרבעטער באַוועגונג.

פאַראייניגטע סאָציאַליסטישע פּאַרטיי אין יאַפּאַן וועגן דער טרייד יוניאָן באַוועגונג

ענדלעך איז צושטאַנד געקומען די פאַראייניגונג פון די צוויי סאָציאַליסטישע פּאַרטייען אין יאַפּאַן, די לינקע און די רעכטע. זיי האָבען ביז איצט געפירט אַ זעלבסטשטענדיג לעבען, יעדע פאַר זיך. יאָרען־לאַנג האָבען זיי זיך באַקעמפט ביי וואַלען און ביי אַנדערע פּאָליטישע אַקציעס. הגם ביידע זיינען זיי געווען אָנגעשלאָסען — יעדע פאַר זיך באַזונדער — אין סאָציאַליסטישען אינטערנאַציאָנאַל און הגם אין דער אינערלעכער פּאָליטיק פון יאַפּאַן זיינען בעצם נישט געווען קיין פאַרשיידענקייטען צווישען זיי, אין פראָגראַם און טאַקטיק.

די גרעסטע געגענזאַצען צווישען זיי זיינען אַלע יאָרען געווען נאָר אויפן געביט פון דער אויסלאַנדס־פּאָליטיק: די לינקע סאָציאַליסטישע פּאַרטיי האָט געהאַט אָפענע פּראָ־סאָוועטישע סימפּאַטיעס און געפאָדערט אַ פּראָ־סאָוועטישע אָריענטאַציע פאַר דער אויסלאַנדס־פּאָליטיק פון יאַפּאַן, בשעת די רעכטע סאָציאַליסטישע פּאַרטיי איז געשטאַנען אויפן שטאַנדפונקט, אַז נאָר אין דער קאָאָפעראַציע מיט אַמעריקע און מיט דער וועלט־דעמאָקראַטיע בכלל קאָן יאַפּאַן (און אגב, גאַנץ אַזיע) זיך פאַרנעמען אויפן וועג פון דעמאָקראַטישען אויפבוי.

איצט, ווען ביידע פּאַרטייען האָבען זיך פאַראייניגט, פאַרנעמט די נייע פאַראייניגטע פּאַרטיי אַ פּאָזיציע פון „נייטראַליטעט" צווישען די ביידע גרויסע וועלט־בלאָקען. אויפן סמך פון די קנאַפע באַריכטען וואָס מיר האָבען ביז איצטער וועגען דער פאַראייניגונג איז שווער צו דערקענען, צי די רעכטע האָבען מער נאָכגעגעבען די לינקע, צי פאַרקערט. אַלענפאַלס איז דער רעזולטאַט צו וועלכען עס איז דערגאַנגען דער קאָמפּראָמיס צווישען ביידע צדדים, אַ מין „פּאַרעזיוו" שטעלונג, מיט וועלכער די סאָוועטישע פּאָליטיק וועט זיכער צופרידען זיין. וואָרים כלומרשטע „נייטראַליטעט" און פּאַסיוויטעט איז דער דערווייליגער ציל צו וועלכען עס שטרעבט סאָוועט־רוסלאַנד אין אַזיע און אין דער וועלט בכלל. עס וועט זיך ווייזען ערשט אין יאָרען פון פּראַקטיק, וועלכער פון די ביידע צדדים עס וועט שטאַרקער זיין.

די פאַראייניגטע פּאַרטיי שטעלט מיט זיך פאָר אַ שטאַרקען כוח אין פּאָליטישען לעבען פון לאַנד. ס'איז די שטאַרקסטע אָפּאָזיציע־פּאַרטיי אין פּאַרלאַמענט, מיט 155 אין אינטערען הויז און 69 מאַנדאַטען אין סענאַט.

גראַד איצטער האָבען זיך פאַראייניגט אויך די צוויי בירגערלעכע רעגירונגס־פּאַרטייען. זיי האָבען צוזאַמען אַ גרויסע מאַיאָריטעט אין אינטערען הויז: 298 פון די 467 מאַנדאַטען; אין סענאַט זיינען זיי אַ מינאָריטעט: 116 פון 250 מאַנדאַטען.

די פּלאַטפאָרמע פון דער פאַראייניגטער פּאַרטיי בנוגע די טרייד יוניאָנס

די פאַראייניגטע סאָציאַליסטישע פּאַרטיי האָט איר שטעלונג צו דער טרייד יוניאָן באַוועגונג אויסגעדריקט אין אַ פּלאַטפאָרמע, אין וועלכער עס ווערט געזאָגט צווישען אַנדערעס אָט וואָס:

1) די סאָציאַליסטישע פּאַרטיי שטיצט די פרייע דעמאָקראַטישע טרייד יוניאָן באַוועגונג; זי וועט ניט שטיצען קיין שום טרייד יוניאָן וואָס ווערט באַהערשט פון דער רעגירונג, פון אונטערנעמער, פון פּאָליטישע פּאַרטייען אָדער פון וועלכע עס איז ווייטיגע כחות;

2) פּאַרטיי און טרייד יוניאָנס זיינען זעלבשטענדיג אומאָפּהענגיגע און אויטאָנאָמע אָרגאַניזאַציעס. קיינער טאָר ניט שטרעבען צו באַהערשען דעם צווייטען;

3) די פּאַרטיי שטרעבט איינצופירען מיט פרידלעכע מיטלען די סאָציאַליסטישע געזעלשאַפט און שטיצט זיך דערביי אין גאַנצען אויף די טרייד יוניאָנס. די פּאַרטיי מוז צוליב דעם אָנהאַלטען וואַרעמע באַציאונגען און קאָאָפעראַציע מיט די טרייד יוניאָנס און שטיין מיט זיי אין דער פריינטשאַפטלעכסטער פאַרבינדונג;

4) די פּאַרטיי האָפט, אַז עס וועט דערגרייכט ווערען אַ פאַראייניגטער פראָנט פון די פרייע דעמאָקראַטישע טרייד יוניאָנס;

5) די פּאַרטיי דערוואַרט אַז די טרייד יוניאָנס פון יאַפּאַן וועלען גיין אויפן וועג פון דער אינטערנאַציאָנאַלער קאָנפעדעראַציע פון פרייע טרייד יוניאָנס, וואָס ווילען לעבען אין פריינטשאַפט מיט דער אַרבעטערשאַפט פון דער וועלט.

זיג פון דער סאָציאַל־דעמאָקראַטישער פּאַרטיי אין שווייץ

ביי די אַלגעמיינע פּאַרלאַמענט־וואַלען אין שווייץ וואָס זיינען פאָרגעקומען דעם 31טען אָקטאָבער, האָט די סאָציאַל־דעמאָקראַטישע פּאַרטיי געהאַט אַ גרויסען זיג. זי איז ביי די איצטיגע וואַלען ווידער אַרויסגעקומען ווי די שטאַרקסטע פּאָליטישע פּאַרטיי אין לאַנד — אַזוי ווי ביי די לעצטע וואַלען, אין יאָר 1951 — און האָט פאַרגרעסערט איר צאָל מאַנדאַטען פון 49 אויף 54.

די וואַל־ציפערען גיבען דריקען נאָך נישט אויס די גאַנצע באַדייטונג פון דער געשטאַרקטער פּאָזיציע פון דער סאָציאַל־דעמאָקראַטישער פּאַרטיי אין איצטיגען מאָמענט.

דער פעדעראַלער פּאַרלאַמענט אין שווייץ האָט אַ באַגרענעצטע מאַכט און עטלעכע מאַנדאַטען מער אָדער ווייניגער שפּילען נישט קיין איבעריג גרויסע ראָלע. די רעגירונגס־מאַכט אין שווייץ איז זייער אַ דע־צענטראַליזירטע. די 22 קאַנטאָנען (פּראָווינצען) האָבען די ברייטסטע אויטאָנאָמיע און באַזאָרגען פאַר זיך אַליין די וויכטיגסטע רעגירונגס־געשעפטען. אַ גרויסער פאַקטאָר אין דער פּאָליטישער געזעצגעבונג און אַדמיניסטראַציע איז אויך דער טראַדיציאָנעלער מנהג פון פאָלקס־אָפּשטימונג. פראַגען פון דער גרעסטער וויכטיגקייט ווערען יעדען מאָל אַנטשיידען דורך אַ דירעקטער אָפּשטימונג פון פאָלק און ניט דורכן פּאַרלאַמענט.

דערמיט דאַרף מען זיך אויך דערקלערען דעם פאַקט וואָס די פּאַרלאַמענט־וואַלען רופען נישט אַרויס קיין באַזונדערע אויפרודערונג אין דער באַפעלקערונג. די אויסלענדישע פּרעסע שענקט זיי אוודאי נישט קיין באַזונדערע אויפמערקזאַמקייט.

פאַר דער אַרבעטערשאַפט פון שווייץ מיינט אָבער זייער פיל דער אויסגאַנג פון די איצטיגע וואַלען. די קלאָרע פעסטשטעלונג פאַרן לאַנד און פאַר דער וועלט, אַז די סאָציאַל־דעמאָקראַטען זיינען ווידער די שטאַרקסטע פּאַרטיי, מיינט אַ שטאַרקונג פון די אַרבעטער־כוחות אין קאַמף פאַר אַ נאַציאָ[illegible] יאָב איז געוואָרען דער לאָזונג פון דער סאָציאַל־דעמאָקראַטישער פּאַרטיי און די יוניאָנס.

די שווייץ איז אַ קליין לאַנד, מיט אַ באַפעלקערונג פון קנאַפע 5 מיליאָן איינוואוינער. אַ דעמאָקראַטישע רעפובליק, אין וועלכער עס זיינען פאַראייניגט פיל געגענזאַצען. זי איז איינע פון די רייכסטע לענדער אין אייראָפּע, מיט אַ רייכער אינדוסטריע, מיט אַ פירענדיגער ראָלע אין אינטערנאַציאָנאַלען האַנדעל, מיט אַ געוואַלדיגער אינטערנאַציאָנאַלער רעפּוטאַציע, מיטן גרעסטען טוריסטען־פאַרקער, צוליב איר לאַנדשאַפטלעכער שיינקייט, מיט אַ בליענדיגער האָטעל־אינדוסטריע. די שווייצאַרישע באַפעלקערונג לעבט טאַקע אויף אַ הויכען סטאַנדאַרד, אָבער עס איז פאַראַן אויך פיל אָרעמקייט אין שווייץ. די שווייצאַרישע דעמאָקראַטיע איז איינע פון די פילקאָמענסטע אין אייראָפּע און איבער דער וועלט. אָבער פאַראַן שטאַרקע קאָנסערוואַטיווע כוחות אין לאַנד, וואָס שטעלען זיך אַנטקעגען דער פּראָגרעסיווער אַנטוויקלונג און שטרעבען צו אַ פאַרגליווערונג פון די לעבענס־פאָרמען פון דער „גוטער אַלטער צייט".

אָט די קאָנסערוואַטיווע כוחות זיינען גורם צו אַ פאַרשאַרפונג פון קלאַסען־קאַמף. אין שווייץ פילען זיך איצט שוין זייער שאַרף די קראַנקהייט־סימפּטאָמען פון „איבער־פּראָספּעריטי". די קאַפּיטאַליסטען מאַכען ריזיגע פּראָפיטען, אָבער די קויף־קראַפט פון אַרבעטער'ס שכירות האַלט אין פאַלען. די פּראָדוקציע איז געשטיגען אין משך פון לעצטען יאָר מיט אַרום 8 פּראָצענט, בשעת די אַרבעטס־פאַרדינסטען האָבען זיך פאַרגרעסערט בלויז מיט 3 פּראָצענט.

איינהאַלטען דעם לעבענס־סטאַנדאַרד פון דער אַרבעטערשאַפט, איז אונטער אַזעלכע באַדינגונגען זייער אַ שווערע אויפגאַבע. עס מיינט נישט גלאַט: איינהאַלטען דעם רעאַלען לוין פון די אַרבעטער, נאָר איינהאַלטען דעם טעמפּ צווישען שטענדיג וואַקסענדיגער פּראָדוקציע און אַרבעטס־לוין. דערצו פאָדערט זיך אַ גאַנצע ריי סאָציאַלע מאָס־מיטלען: העכערען די שטיצע פאַר אַרבעטסלאָזע, אַז עס זאָל באַזייטיגט ווערען פון אַרבעטס־מאַרק דער דרוק פון דער אַרבעטסלאָזער „רעזערוו־אַרמיי". העכערען די עלטער־פּענסיעס א. אַ. וו. מיט אַנדערע ווערטער: די שווייץ מוז זיך פאַרנעמען אויפן וועג פון סאָציאַלען שטאַט.

אין אַ מאָמענט ווען עס פאַרשאַרפט זיך דער קאַמף פון דער אַרבעטערשאַפט פאַר די דאָזיגע צילען, איז דער זיג פון דער סאָציאַל־דעמאָקראַטישער פּאַרטיי אַ שטאַרקונג און אויפמונטערונג פאַר אַלע טיילען פון דער אַרבעטער באַוועגונג, אַן אָנזאָג צו דער גאַנצער באַפעלקערונג, אַז די שטאַרקסטע פּאַרטיי אין לאַנד וועט גובר זיין די קאָנסערוואַטיווע און רעאַקציאָנערע עלעמענטען און דורכזעצען אירע סאָציאַלע פאָדערונגען.

לאָמיר נאָך צוגעבען, אַז די קאָמוניסטען, וואָס האָבען ביז איצט געהאַט 5 מאַנדאַטען אין פעדעראַלען פּאַרלאַמענט, האָבען פאַרלוירען איינעם און זיינען געבליבען מיט 4 מאַנדאַטען.

מאַרק סטאַר באַשטימט אין דער פאַרוואַלטונג פון קאַמיוניטי־קאָלעדזש

מאַרק סטאַר, דירעקטאָר פון אינטערנעשאַנעל בילדונגס־דעפּאַרטמענט, איז דורך גאַווערנאָר אַווערעל העריִמאַן באַשטימט געוואָרען אַלס מיטגליד אין דער פאַרוואַלטונג פון ניו יאָרקער קאַמיוניטי־קאָלעדזש פון פּלאַסטישער קונסט און וויסענשאַפט. סטאַר וועט פאַרנעמען דעם פּלאַץ פון פאַרשטאָרבענעם אינטערנעשאַנעל עקזעקוטיוו סעקרעטאַר פרעדריק פ. אָמהעי.

אין דער אמעריקאנער ארבעטער-באוועגונג

איבערזיכט פון ש. ווייס

די פאראייניגונג פון דער א. פ. אוו ל. (אמעריקען פעדערײשאן אוו לייבאר) מיטן סי. אי. א. (קאנגרעס פון אינדוסטריעלע ארגאניזאציעס), וואס וועט פארקומען ביי א געמיינזאמען צוזאמענפאר פון ביידע פעדעראציעס דעם 5טען פון היינטיגען חודש, איז א היסטארישע געשעעניש אין דער אמעריקאנער ארבעטער-באוועגונג. צום ערשטען מאל אין דער געשיכטע וועט די ארגאניזירטע ארבעטערשאפט אין אונזער לאנד רעדען מיט דער פאראייניגטער קאלעקטיווער שטים פון 15 מיליאן ארבעטער. אבער די פאראייניגטע ארגאניזאציע וועט האבען ניט ווייניג פראבלעמען אידער זי וועט ווי געהעריג אינטעגרירען די יוניאנס פון די צוויי באזונדערע פעדעראציעס און אנהויבען פונקציאנירען ווי א פאראייניגטע קערפערשאפט אויפן ארגאניזאציאנעלען און פאליטישען געביט.

עס איז כדאי א טייל פון די דאזיגע פראבלעמען דא צו בארירען.

פראבלעמען פון דער נייעמבוירענער א. פ. אוו ל. און סי. אי. א. פעדעראציע

אין דער נייער פעדעראציע וועלען זיין פארטראטען צוויי גרונט-פארשידענע איינפאסונגען איבער די פונקציעס פון א צענטראלער יוניאן-פארוואלטונג. די א. פ. אוו ל., וועלכע איז פארמעל געגרינדעט געווארען אין יאר 1886, האט באוויזען צוזאמענצוהאלטען אירע פארשידענע יוניאנס דורך געבען זיי ברייטע אויטאנאמיע אין דער פארוואלטונג פון די אנגעשלאסענע ארגאניזאציעס. ערשט די לעצטע יארען האט דער א. פ. אוו ל. עקזעקוטיוו-קאונסיל גענומען באגרענעצען די דאזיגע אויטאנאמיע אויף ניט צו דערלאזען, אז יוניאנס זאלען טאלערירען רעקעטירינג און קאמוניזם אין זייערע ארגאניזאציעס. דאס ארויסווארפען די ניו יארקער האפען-ארבעטער יוניאן פון דער א. פ. אוו ל. פאר אירע פארבינדונגען מיט אונטערוועלט מענשען און דאס באשטיין אויף א גרינטלעכע רייניגונג אין דער פריערדיגער קאמוניסטישער קירזשנער ארבעטער (פאריערס) יוניאן, זיינען געווען גרינטלעכע אפווייכונגען פון דער אלטער, נאך איצט איינגעפונדעוועטער, איינשטעלונג אין דער א. פ. אוו ל., אז די באזונדערע יוניאנס דארפען האבען די ברייטסטע אויטאנאמיע.

דער סי-אי-א איז פון אנהויב אן געבויט געווארען ווי א צענטראליזירטע קערפערשאפט. מאנכע פון זיינע קלענערע יוניאנס זיינען אדער געגרינדעט געווארען דורך דער צענטראלער סי-אי-א אנפירונג אדער סובסידירט געווארען דורך דער צענטראלער יוניאן-קאסע. די הויפט-ראל האבען געשפילט זיינע צוויי גרעסטע יוניאנס — די אויטא און שטאל-ארבעטער ארגאניזאציעס — וואס האבען צוזאמען כמעט א העלפט פון דער סי-אי-א מיטגלידערשאפט.

דער פראבלעם פון דער נייער פאראייניגטער פעדעראציע וועט דעריבער זיין ווי אזוי איינצושטעלען אזא פארוואלטונגס-סיסטעם, וואס זאל אי זיין גערעכט צו דער אלטער טראדיציע פון דער א. פ. אוו ל., רעספעקטירענדיג די אויטאנאמיע פון די קלענערע יוניאנס, און אי זיין גערעכט צו דעם צענטראליזירטען פארם פון פארוואלטונג, וואס די סי-אי-א-אנפירונג האט אין משך פון איר עקזיסטענץ פראקטיצירט.

שוין ביי דעם צוזאמענקונפט פון די א. פ. אוו ל. יוניאן-פרעזידענטען אין שיקאגא פאריגען יולי, ביי וועלכען עס איז באהאנדעלט געווארען די קאנסטיטוציע פאר דער פאראייניגטער קערפערשאפט, האבען מאנכע פארשטייער געהאט ארויסצוזעצען געגען דער קאנצענטראציע פון צו פיל מאכט אין די הענט פון דער אויבערשטער אנפירונג. קלענערע ארגאניזאציעס ווי עס איז, למשל, די דרוקער ארבעטער יוניאן, וואס האט ארום הונדערט טויזענט מיטגלידער, האבען פשוט מורא, אז זייער אויטאנאמיע וועט באגרענעצט ווערען דורך דער נייער פעדעראציע. די קלענערע יוניאנס האבען מורא, אז די אנפירונג פון דער נייער פעדעראציע, וואס וועט האבען ארום 140 אינטערנעשאנעלס און נאציאנאלע יוניאנס, וועט דער עיקר באהערשט ווערען פון די 5 גרעסטע יוניאנס, ווי עס זיינען די ארגאניזאציעס אין דער אויטא, שטאל, טראנספארט און מאשין-אינדוסטריעס און די קארפענטערס בראדערהוד, וועלכע האבען צוזאמען ארום 6 מיליאן מיטגלידער.

א צווייטער פראבלעם, און ניט ווייניגער וויכטיג פאר דער פאראייניגטער פעדעראציע איז, די פארשמעלצונג פון די באזונדערע יוניאנס. פאקטיש וועט די פאראייניגונג היינטיגען חודש בלויז פארשמעלצען די צענטראלעס פון ביידע פעדעראציעס, אבער די באזונדערע א. פ. אוו ל. און סי-אי-א יוניאנס אין פארשידענע אינדוסטריעס וועלען בלייבען עקזיסטירען. אזעלכע דואל-יוניאנס זיינען פאראן אין דער טעקסטיל-אינדוסטריע, טראנספארט, ריטעיל האנדעל, שיף-טראנספארט, שיך, פלייש, פאפיר, עלעקטרישע מכשירים און אפילו אין דער אויטא-אינדוסטריע. זיי דארפען לויט דער פארמולירטער קאנסטיטוציע זיך פאראייניגען אין משך פון די קומענדיגע צוויי יאר. אבער עס איז א פראגע צי די אלע יוניאנס וועלען אין פארלויף פון צוויי יאר קענען גובר זיין די אלע מניעות און זיך טאקע קענען פארשמעלצען.

א דריטער פראבלעם איז דער אופן ווי די ארגאניזיר-ארבעט וועט אנגעפירט ווערען פון דער נייער פעדעראציע. ווי באקאנט איז געשאפען געווארען א באזונדערע ארגאניזיר-דעפארטמענט, מיט וועלכען עס וועט, לויט דער באשטימונג פונם איניגקייט-קאמיטעט, אנפירען דזשאן וו. ליווינגסטאן, א פירער אין דער סי-אי-א אויטא-יוניאן. עס איז געווען איינע פון די באדינגונגען, וועלכע דער סי-אי-א האט געשטעלט, אז דער ארגאניזיר-דעפארטמענט זאל אנגעפירט ווערען דורך א סי-אי-א מיטגליד, ווי א באווארעניש, אז יוריסדיקציעס איבער ניי-ארגאניזירטע ארבעטס וועלען ניט איינגעטיילט ווערען לויט פאכען, נאר לויט אינדוסטריעס. די פראגע איז אבער, ווי וועלען אויף אזא סארט ארגאניזיר-טעטיגקייט רעאגירען די איינגעפונדעוועטע א. פ. אוו ל. פאך-יוניאנס? זיי וועלען דאך צוגלייך מיט די אנדערע יוניאנס דארפען ביישטייערען צוויי סענט א חודש פער מיטגליד צום ארגאניזיר-קאמפיין, פון וועלכען זיי וועלען קנאפ וואס געניסען.

ניט צו לעצט איז אויך פאראן דער פראבלעם פון דער פארשידענארטיגקייט אין דער סאציאל-פאליטישער אריענטאציע פון די מייסטע פירער אין ביידע פעדעראציעס. עס איז גענוג צו פארגלייכען א מענש ווי וואלטער רויטער, פרעזידענט פון דער אויטא-ארבעטער יוניאן מיט דייוו בעק, פרעזידענט פון דער טימסטערס יוניאן, אדער דזשעימס קערי, פון דער סי. אי. א. עלעקטרישע ארבעטער מיט מעטיו וואל, פון דער א. פ. אוו ל. פאטא-גראווירערס, צו פארשטיין ווי שווער עס וועט זיין אויסצוהאמערען א געמיינזאמען צוגאנג צו היימישע סאציאל-פאליטישע פראבלעמען און אויך צו אינטערנאציאנאלע ארבעטער-ענינים.

ניט קיין קליינע ראל וועלען אויך שפילען די פראבלעמען פון אינערלעכער פארוואלטונג אין דער נייער פעדעראציע. לויט דער פריערדיגער פארשטענדיגונג וועלען אלע אנגעשטעלטע אין די פארוואלטונג-ביוראס פון ביידע פעדעראציעס בלייבען אויף זייערע אמטען ווי פריער. אבער דאס קען שאפען ערנסטע פינאנץ-שוועריגקייטען. דער אפצאל אין דער נייער פעדעראציע וועט זיין 4 סענט א חודש פער מיטגליד, גענוי אזוי פיל ווי עס איז געווען פריער אין דער א. פ. אוו ל. אבער דער סי-אי-א האט געקראגען 10 סענט א חודש פער מיטגליד. די הכנסה וועט אזוי ארום פון דער פאראייניגטער ארגאניזאציע פארקלענערט ווערען מיט 6 סענט א חודש פער יעדען פריערדיגען סי-אי-א מיטגליד. אבער די הוצאות וועלען דאך בלייבען די זעלביגע.

צווייטענס, איז אויך דא פאראן א פערסאנאל-פראבלעם. אין מאנכע דעפארטמענטס אינם סי-אי-א זיינען פאראן מער אנגעשטעלטע ווי אין ענלעכע דעפארטמענטס אינם א. פ. אוו ל. דער סי-אי-א האט א גרעסערען סטעף פון ארגאניזערס און אויך א גרעסערען פארוואלטונגס-אפאראט, מחמת

דעם, וואס די געשעפטס-ענינים פון א ריי קליינע סי-אי-א יוניאנס זיינען דערלידיגט געווארען דורכן צענטראלען אפיס.

אבער די און אנדערע פראבלעמען וועלען ניט שאפען קיין מניעות פאר דער אנטגילטיגער פאראייניגונג פון דער טרייד יוניאן באוועגונג. די פאראנטווארטלעכע אנפירונג אין ביידע פעדעראציעס איז געקומען צו דער איבערצייגונג, אז דער ווייטערדיגער וואוקס פון דער היגער טרייד יוניאן באוועגונג איז אפהענגיג פון דער מאס ענערגיע, וואס זי וועט אנטוויקלען אויפן געביט פון ארגאניזירען די אומארגאניזירטע ארבעטער אין אמעריקע. די קאלאסאלע אויפגאבעס וואס עס שטייען פאר דער טרייד-יוניאן באוועגונג אויפן עקאנאמישען, פאליטישען און סאציאלען געביט קענען דערפילט ווערען נאר דורך א פאראייניגטע פעדעראציע. די דאזיגע פאראייניגטע פעדעראציע וועט, טראץ אלע שוועריגקייטען, געבוירען ווערען היינטיגען חודש.

דער וואוקס פון דער טרייד יוניאן באוועגונג

לויט די ציפערען, וואס עס האט פארעפענטלעכט די „ביורא אוו לייבאר סטאטיסטיקס" ביים לייבאר-דעפארטמענט, לעצטען חודש, זיינען נאך אלץ צוויי דריטעל פון ארבעטער אין אמעריקע אומארגאניזירט. הגם די טרייד-יוניאנס האבען אין פארלויף פון די לעצטע דריי יאר, זייט סוף 1952, געוואונען ארום א מיליאן מיטגלידער, פון זיי צוויי הונדערט טויזענט אין קאנאדע, האט זי אבער ניט געהאלטען טריט מיט דער וואקסענדיגער צאל באשעפטיגטע ארבעטער אין די אינדוסטריעס. גאנץ באזונדערס זיינען יוניאנס געבליבען הינטערשטעליג אין דער ארגאניזירונג פון נייע ארבעטער אין די דרום-שטאטען.

לויט די ציפערען אין דער נייער בראשור וואס דער מלוכה-אמט האט פארעפענטלעכט, באזירט אויף גענויע אנגאבען פון יוניאנס, האבען איצט אלע טרייד יוניאן ארגאניזאציעס ארום 18 מיליאן מיטגלידער, פון זיי זיינען 17 מיליאן אין די פאראייניגטע שטאטען און איין מיליאן אין קאנאדע. ביידע פעדעראציעס, די א. פ. אוו ל. און דער סי-אי-א האבען 16 מיליאן מיט הונדערט טויזענט מיטגלידער און ארום איין מיליאן מיט ניין הונדערט טויזענט ארבעטער געהערען צו אומאפהענגיגע יוניאנס.

די מייסטע אומארגאניזירטע ארבעטער זיינען קאנצענטרירט אין 4 אינדוסטריע-געביטען: ביוראס, ריטעיל-האנדעל, טעקסטיל-פאבריקען און אין כעמישע פלענטס. פון ארום 8 מיליאן ביורא-אנגעשטעלטע זיינען בלויז צוויי הונדערט טויזענט ארגאניזירט. דאן זיינען פאראן ארום 7 מיליאן אומארגאניזירטע האנדעלס אנגעשטעלטע, נאענט צו צוויי הונדערט טויזענט כעמישע ארבעטער און נאענט צו א פערטעל מיליאן טעקסטיל-ארבעטער, מייסטענס אין די דרום-שטאטען.

יוניאן-ארגאניזאציעס ווייזען אט די ציפערען, האבען אין די לעצטע יארען ווייניג וואס באוויזען אריינצודרינגען אין די ארטיגע נייע פאבריקען, אין 5 שטאטען אין דעם דרום'דיגען טייל פון לאנד, אין אלאבאמא, דזשארדזשיא, לואיזיאנא, מיסיסיפי און אין סאוט-קאראליינא. יא, עס זיינען באשעפטיגט נאענט צו דריי מיליאן ארבעטער אין פאבריקען זיינען, לויט אפטימיסטישע ציפערען, ארגאניזירט קוים א האלבער מיליאן.

איינע פון די וויכטיגסטע אויפגאבען וואס עס שטעלט זיך דעריבער די ניי-געבוירענע פאראייניגטע פעדעראציע איז, אנצוהייבען א נייע אינטענסיווע ארגאניזיר-קאמפאניע אין די דרום-שטאטען. ליידער וועט זיך אזא קאמפאניע אנשטויסען אן די געזעצלעכע שטערונגען מיט וועלכע די בעלי-בתים אין די ארטיגע אינדוסטריעס האבען זיך באצייטענס באווארענט. עס וועט כמעט זיין אוממעגלעך צו פירען א יוניאניזיר-קאמפיין אין א סך דרום-שטאטען ביז אט די באגרענעצינג-געזעצען וועלען ניט בטל געמאכט ווערען. אויך אפצושאפען די דאזיגע געזעצען איז נייטיג צו פארשטארקען די פאליטישע טעטיגקייט פון די יוניאנס אין ציגאב צו זייער פארשטארקטע אקטיוויטעט אויפן עקאנאמישען געביט.

קירזשנער-ארבעטער (פאריערס) יוניאן צוריק אין א. פ. אוו ל.

מיטן באשלוס פון דעם א. פ. אוו ל. עקזעקוטיוו-קאונסיל, סוף אקטאבער, צו באשטעטיגען דעם אפמאך צווישען דער פאר-ענד לעדער-ארבעטער יוניאן און דער מיט קאטערס (פלייש-ארבעטער) אינטערנעשאנעל, זיינען די פאריערס ווידער געווארען א טייל פון דער א. פ. אוו ל. די קירזשנער-ארבעטער יוניאן איז געווען פארבונדען מיט דער א. פ. אוו ל. זייט זיי האבען געגרינדעט זייער אינטערנעשאנעל, אין 1913, ביז 1926, ווען דער א. פ. אוו ל. עקזעקוטיוו-קאונסיל האט צוגענומען דעם טשארטער פון דער יוניאן. זייט 1926 איז די יוניאן מער און מער באהערשט געווארען דורך איר קאמוניסטישער אנפירונג, וועלכע האט אין דער „ניי-דייל" פעריאדע און אונטערן שוץ פונם סי-אי-א ארגאניזירט דעם נייעם צווייג פון דער ארגאניזאציע — די לעדער ארבעטער. איצט האט די יוניאן ארום 45 טויזענט מיטגלידער פון וועלכע בלויז 18 טויזענט זיינען פיטערווארג-ארבעטער.

ביים באשטעטיגען דעם אפמאך צווישען די פלייש-ארבעטער און די פאריערס (זע אקטאבער נומער „גערעכטיגקייט"), האט דער פרעזידענט פון דער א. פ. אוו ל., דזשארדזש מיני, דערקלערט, אז זייט אויגוסט היי-יאר, האבען 29 באאמטע פון דער פאריערס יוניאן רעזיגנירט אדער באזייטיגט געווארען פון זייערע אמטען אין ניו יארק, שיקאגא, לאס אנדזשעלעס, טאראנטא, מאנטרעאל און ווינניפעג, און עס ווערט דערווארט, אז דער קאמוניסטישער קאנטראל איבער דער יוניאן, וואס איז איצט א דעפארטמענט אין דער פלייש-ארבעטער אינטערנעשאנעל, איז געבראכען געווארען. דער דעפארטמענט איז אינטער דער אנפירונג פון אב. פיינגלאס, א פריערדיגער פירער פון די לעדער-ארבעטער אין שיקאגא.

דער עקזעקוטיוו קאונסיל האט באשטימט אן א. פ. אוו ל. ארגאניזער, ארטשי מעקייקערס, אכטונג צו טאן אויף דער אנפירונג פון דער פאר ענד לעדער-ארבעטער ארגאניזאציע. דורך דער א. פ. אוו ל. וועט איצט די פאריערס יוניאן, וואס איז ארויסגעשלאסען געווארען פונם סי-אי-א אין 1949, צוזאמען מיט אנדערע יוניאנס פאר קאמוניסטישער טעטיגקייט, ווערען א טייל פון דער פאראייניגטער פעדעראציע. אין אט דעם פאראייניגטען פארבאנד, וואו די יוניאן וועט זיין באשיצט געגען „רעידינג" פון אנדערע ארגאניזאציעס, וועלען די קירזשנער ארבעטער, האפענטלעך, זיך גענטער פארבינדען מיט די אנדערע יוניאנס אין די נאדעל-פאכען, מיט וועלכע זיי קענען צוזאמען ארבעטען אין דער לייזונג פון א סך געמיינזאמע פראבלעמען.

דער סטרייק אין „וועסטינגהאוז עלעקטריק"

דער סטרייק פון 44 טויזענט עלעקטרישע מכשירים ארבעטער, מיטגלידער פון דער סי-אי-א עלעקטרי-ארבעטער יוניאן, וואס האט זיך אנגעהויבען דעם 13טען סעפטעמבער, האט זיך ביז היינט, ווען דאס ווערט געשריבען, אויסגעשפרייט איבער די מייסטע פון די 58 פאבריקען פון דער „וועסטינגהאוז עלעקטריק קאמפאני". דער סטרייק האט זיך צום ערשט אנגעהויבען ווי א סימפאטיע-אויסדרוק מיט די ארבעטער אין דער גרויסער פאבריק פון דער פירמע אין פיטסבורג, וועלכע זיינען מיטגלידער פון לאקאל 601. שפעטער זיינען אויך צוגעשטאנען צום סטרייק די מיטגלידער פון דער אומאפהענגיגער עלעקטרי-ארבעטער יוניאן, וואס האט אפגעמאכט מיט דער פירמע פאר א גרעסערע צאל ארבעטער. ארום און ארום זיינען איצט פארוויקעלט אינם סטרייק ארום 55 טויזענט מיטגלידער פון דער סי-אי-א יוניאן, א חוץ די ארבעטער פון דער אומאפהענגיגער ארגאניזאציע.

די ארבעטער אין פיטסבורג האבען פארסטרייקט אנהויב אויגוסט אלס פראטעסט געגען דעם פלאן פון דער פירמע צו באשטימען אין פאראויס דעם סכום ארבעט, וואס יעדער ארבעטער דארף פראדוצירען אין א שעה. ארבעטער האבען אין דעם בייעם פלאן פון דער פירמע געזען א פרואוו צו העכערען די פראדוקציע דורך עטאבלירען א „ספיד-אפ" סיסטעם אין די פאבריקען. ווען דער סטרייק האט זיך גענומען אויסשפרייטען איבער די 28 פאבריקען פון דער פירמע, אונטער אן אגרימענט מיט דער סי-אי-א יוניאן, האבען די בעלי בתים אויסגענוצט די געלעגענהייט אריינצוברענגען נייע קאמפליקאציעס אין די פארהאנדלונגען פאר לוין העכערונגען אונטער די אלטע אגרימענטס, וואס זיינען נאך גילטיג ביז דעם 15טען סעפטעמבער, 1956.

די אויטא ארבעטער יוניאן האט געשטיצט די סטרייקענדיגע עלעקטרי ארבעטער מיט 20 טויזענט דאלאר. אויך די שטאל-ארבעטער יוניאן האט אסיגנירט א האלבען מיליאן דאלאר פאר די סטרייקערס, פון וועלכע זי האט שוין געגעבען 20 טויזענט דאלאר צו דער יוניאן. די הויפט-פירער אין דער א. פ. אוו ל., פרעזידענט דזשארדזש מיני, און סעקרעטאר-טרעזשורער, וויליאם שניצלער, האבען צוגעזאגט צו העלפען די סטרייקערס געווינען זייער גערעכטען קאמף.

אין אונזער אינטערנעשאַנעל

אויף דער לעצטער זייט אין היינטיגען נומער „גערעכטיגקייט" איז פאַרעפענטלעכט אַ רוף פון גען. עקז. באַארד צו אַלע לאָקאַלן און צו די דזשאָינט באָארדס וועגן דערוויילן דעלעגאַטן צו דער 29־סטער אינטערנעשאַנעל קאַנווענשאַן, וואָס וועט זיך אָנהויבן דעם 10־טען מאַי, אין אַטלאַנטיק סיטי. די וואַלן פאַר קאַנווענשאַן־דעלעגאַטן קומען פאָר, לויט די פאַרשריפטען פון דער יוניאַן־קאָנסטיטוציע, צוזאַמען מיט די וואַלן פאַר באַאַמטע און עקזעקוטיוו באַארד מיטגלידער. דער רוף פון דער גענעראַל עקזעקוטיווע איז דעריבער אַן אַלגעמיינער סיגנאַל פאַר די וואַלן אין יעדען לאָקאַל און דזשאָינט באַארד איבערן גאַנצען לאַנד.

יוניאַן־גרופּעס אָדער קלובען, וואָס האָבען געשלומערט די גאַנצע צייט, ווערען ווידער אויפגעלעבט. אין מאַנכע פאַלען ווערען געשאַפען נייע גרופּירונגען, מיט נייע פּלאַטפאָרמעס און נייע פירער. יעדער גרופּע וויל זיין פאַרטראָטען אין דער אַדמיניסטראַציע. אַזוי ווי גרופּעס זיינען, ברוך השם, פאַראַן גענוג, ספּעציעל אין די עלטערע קלאָוק און דרעס־לאָקאַלען אין ניו־יאָרק און אויך איבערן לאַנד, און אַמטען זיינען פאַראַן געציילטע, הויבען זיך דעריבער אָן פאַרהאַנדלונגען און אַ דינגעניש ביים צוזאַמענשטעלען די וואַל־ליסטעס.

מיט יאָרען צוריק, ווען די קלאָוק און דרעסמאַכער אָרגאַניזאַציעס האָבען געשפּרודעלט מיט יוגענט, ווען יעדער אישו איז ווי אַ באַלון אויפגעבלאָזען געוואָרען אַזוי גרויס אַז עס האָט זיך געדוכט, אַז דאָס לעבען פון דער אָרגאַניזאַציע איז שיעור ניט אָפּהענגיג אָן דעם אויסוואַל פון אַ באַשטימטער ריכטונג אָדער אישו. אין יענע צייטען איז דער וואַל־יאַריד געווען זייער הייס. אין מייסטע פאַלען איז געווען מער היץ ווי ליכט אין דער באַהאַנדלונג פון די עיקר'דיגע יוניאַן־פּראָבלעמען.

אָבער די וויכטיגסטע פיגור אין דעם גאַנצען וואַל־קאַמפּיין איז דער פּשוט'ער מיטגליד אין דער יוניאַן. די וואַל־צייט איז דער יום הדין אין וועלכען ער, „דיין מאַיעסטעט" דער מיטגליד, וועגט און מעסט יעדער גרופּע און יעדען קאַנדידאַט און אין דעם וואַל־טאָג גיט ער אַרויס זיין פּסק דין. ער באַפעלט, דורך זיין שטים, ווער עס זאָל אים פאַרטרעטען ביי דער קאַנווענשאַן און ווער עס זאָל דעם קומענדיגען טערמין אויפנעמען און דערליידיגען זיינע קריוודעס אינם שאָפּ.

עס איז, בלי ספק, אַ גרויסער קרעדיט פאַר די עלטערע אינטערנעשאַנעל אָרגאַניזאַציעס, וואָס זיי האָבען דערצויגען אינם פּשוט'ען מיטגליד אַ טיפען אינטערעס אין די יוניאַן־וואַלן. צווישען 75 און 80 פּראָצענט פון די מיטגלידער באַטייליגען זיך אין די יוניאַן־וואַלן אין די מייסטע לאָקאַלען, און ווען עס זיינען פאַראַן באַזונדערס ברענענדיגע אישוס אָדער שטרייטענדיגע צדדים, ווערט די גאַנצע מיטגלידערשאַפט אַריינגעצויגען אין די וואַלן.

יעדער מיטגליד דאַרף עס באַטראַכטען פאַר אַ חוב צו זיך אַליין און צו זיין אָרגאַניזאַציע זיך צו באַטייליגען אין די יוניאַן־וואַלן. איז עס דאָך אַ פּריווילעגיע וואָס יעדער מיטגליד האָט אין אַ דעמאָקראַטישער יוניאַן־אָרגאַניזאַציע צו קענען אָפּגעבען זיין שטים אין די יוניאַן־וואַלן און אויסקלייבען די פּעאיגסטע און בעסטע קאַנדידאַטען אָנצופירען מיט דער אַזוי וויכטיגער אַרבעט פון דער יוניאַן.

אָרגאַניזיר ־ קאַמפּיין אין פּאָרטאָ־ריקאָ קריגט וואַרעמען אָפּרוף

דער אָרגאַניזיר־קאַמפּיין אין פּאָרטאָ־ריקאָ קריגט אַ וואַרעמען אָפּרוף פון די אָרטיגע קליידער־אַרבעטער, באַריכטעט דער אינטערנעשאַנעל אָרגאַניזער, ראָבערט גלעדניק. ווי עס איז באַקאַנט, האָט די גענעראַל עקזעקוטיווע פון אונזער אינטערנעשאַנעל, ביי איר לעצטען האַלב־יערלעכען מיטינג, באַשלאָסען צו פירען אַן אָרגאַניזיר־קאַמפּיין אינם קליידער־מאַרקעט אין פּאָרטאָ־ריקאָ. עס איז ביי דעם מיטינג באַשטימט געוואָרען אַלס הויפּט־אָרגאַנייזער, ראָבערט גלעדניק, מיט אַ צאָל געהילפען. איצט איז דער קאַמפּיין אין פולען גאַנג און מען דערוואַרט אין דער נאָענטער צוקונפט גאַנץ ממשות'דיגע רעזולטאַטען.

דער קאַמפּיין ווערט קאָנצענטרירט אַרום אַ צאָל בראַזיר־שעפּער, מיט דער הילף פון אַרבעטער־גרופּעס, וואָס זיינען באַשעפטיגט אין אָט די פאַבריקען. באַזירט אויף דעם גוטען אָפּרוף פון די אַרבעטער, זיינען שוין געמאַכט געוואָרען אַ צאָל אַפּליקאַציעס צום נעשאַנעל לייבאָר רעליישאַנס באַארד דורכצופירען יוניאַן־פאַרטרעטערשאַפט אָפּשטימונגען. עס ווערט דערוואַרט, אַז אין די גאַר נאָענטער צוקונפט וועט מען אונטערשרייבען די ערשטע אַגרימענטס מיט די בראַזיר־מאַנופעקטשורערס אין פּאָרטאָ־ריקאָ.

אין דעם אָרגאַניזיר־דרייוו ווערט אויך באַנוצט דער ראַדיאָ און טעלעוויזיע. דורך אַ ספּעציעלען פּראָגראַם, „די שטים פון דער אינטערנעשאַנעל", אַפּעלירען די אָרגאַניזירטע אַרבעטער. איינגעבוירענע אויפן אינזעל, צו זייערע אומאָרגאַניזירטע לאַנדסלייט אַריינצוטרעטען אין דער יוניאַן און זען העלפען פאַרבעסערן זייער עקאָנאָמישער לאַגע.

דער אָרגאַניזיר־סטעף אין פּאָרטאָ־ריקאָ באַשטייט פון אַלעקסאַנדער טאַמבי, אַ גראַדואַטער פונם אינטערנעשאַנעל טרייד־יוניאָן אינסטיטוט; לעאָנאַ וואַנדערפּול, אַ פריערדיגע פּרעזידענטין פון דער אָרטיגער בראַזיר־אַרבעטער, עמילאַ טאָרעז, העלענאַ גאַנצאַלעס, איריאַ פּערעץ און ברוניילדאַ ראָדריגועז.

לאָקאַל 40 אָרגאַניזירט נייעם שאָפּ

לאָקאַל 40, בעלטמאַכער, האָט אָרגאַניזירט די „עס ענד דזשעי בעלט קאָמפּאַני" נאָך אַן איינוואָכיגען סטרייק, באַריכטעט הענרי שוואַרץ, מענעדזשער פונם לאָקאַל. כאָטש 90 פּראָצענט פון די אַרבעטער האָבען געהאַט אונטערגעשריבען קאַרטלעך, אַז זיי ווילען געהערען צו דער יוניאַן, האָט די פירמע, וואָס האָט יאָרען־לאַנג באַקעמפט די יוניאַניזירונג פון אירע אַרבעטער, זיך אָפּגעזאָגט צו אָנערקענען די יוניאַן. עס איז דעריבער נייטיג געווען צו רופען אָט דעם סטרייק אויף צו קריגען אַ יוניאַן־אַגרימענט.

די יוניאַן האָט געוואונען אַ 35 שעה'איגע אַרבעטס־וואָך, אַ העכערונג אויף די מינימום־שכירות פון 5 ביז 10 דאָלאַר אַ וואָך, זיבען און אַ האַלב באַצאָלטע יום טובים און העלטה ענד וועלפעיר־בענעפיטס.

גוטער סעזאָן דערוואַרט אין ספּאָרטוועיר־טרייד

די סקוירט אין ספּאָרטוועיר־אַרבעטער, מיטגלידער פון לאָקאַל 23, האָבען, לויטן באַריכט פון זייער מענעדזשער, לואיס ריעס, געהאַט אַ גוטען הערבסט־סעזאָן און זיי דערוואַרטען אויך צו האָבען אַ גוטען ספּרינג־סעזאָן. דער אָפּטימיסטישער באַריכט איז אָפּגעגעבען געוואָרען ביי אַ מעמבערשיפּ־מיטינג פון לאָקאַל. פאַריגען חודש. דער מענעדזשער פונם סקוירט און ספּאָרטוועיר לאָקאַל, האָט ביים מיטינג דערקלערט, אַז זיין אַנאַליז פונם צושטאַנד אין דער אינדוסטריע וואָס ער האָט געמאַכט ביים מעמבערשיפּ־מיטינג, לעצטען יוני, פאָראויסזאָגענדיג אַ גוטען הערבסט־סעזאָן, האָט זיך באַשטעטיגט. ער האָט זיך אין זיין פאָראויסזאָגונג געשטיצט אויף באַריכטען אין דער טרייד־פּרעסע און פון אַרבעטס־געבער. איצט הערט מען פון די זעלביגע קוואַלען אָפּטימיסטישע באַריכטען אויך וועגען אַ גוטען ספּרינג־סעזאָן. באַשטעלונגען פאַר רעזאָרט־קליידונג זיינען פון 15 ביז 35 פּראָצענט העכער ווי פאַראַיאָרען.

ברודער לואיס ריעס האָט אויך באַריכטעט, אַז דער לאָקאַל האָט מיט דער הילף פונם קלאָוק דזשאָינט באָארד אָרגאַניזירט אַ צאָל נייע שעפּער. בנוגע עלטער־פּענסיעס האָט דער מענעדזשער פון לאָקאַל 23 באַריכטעט, אַז עס זיינען איצט פאַראַן 135 פּענסיאָנערען און, אַז 53 נייע אַפּליקאַציעס זיינען אַריינגעקומען הייאָר. דער לאָקאַל פירט אָן די לעצטע 6 יאָר קלאַסען פאַר שפּאַניש־רעדענדיגע מיטגלידער זיי אויסצולערנען ענגליש, וואָס העלפען גלייכצייטיג אַריינציען די ניי־געקומענע אין דער טעטיגקייט פון דער יוניאַן.

העכערונג איבער פעדעראַלע מינימום אין אַגרימענט מיט איסטערן דעפּ.

דער איסטערן אָוט אָוו טאַון דעפּאַרטמענט האָט אונטערגעשריבען דעם ערשטען אַגרימענט מיט אַ פירמע, איינשליסענדיג העכערונגען איבער די פעדעראַלע מינימום־שכירות, אין הסכם מיט די דירעקטיוון פון דעם אינטערנעשאַנעל גענעראַל־עקזעקוטיוו־באַארד, באַריכטעט וויים־פּרעזידענט איזראַעל האָראָוויץ, גענעראַל־מענעדזשער פון דעם דעפּאַרטמענט. דער אַגרימענט איז אונטערגעשריבען געוואָרען מיט דער „מעריי'ען קאָרפּאָריישאַן", מאַנופעקטשורערס פון טשילדרען דרעסעס, אין טראָי, ניו יאָרק.

די פירמע, וועלכע איז דאָ ניט לאַנג אָרגאַניזירט געוואָרען, פאַרפּליכטעט זיך צו העכערען די מינימום־שכירות צו 1 דאָלאַר מיט 10 סענט אַ שעה, ווען דער פעדעראַלער מינימום־שכירות געזעץ גייט אַריין אין קראַפט דעם ערשטען מערץ, דעם קומענדיגען יאָר. די פירמע האָט אויך צוגעשטימט, לויט דער נייער פּאָליסי פונם איסטערן אָוט אָוו טאַון דעפּאַרטמענט, איבערצונעמען די פאַרפּליכטונגען פאַר דעם קראַנקען־בענעפיט פון ניו יאָרק סטייט ניט אַרונטעררעכענדיג די צאָלונגען פאַר אָט דעם בענעפיט פון די אַרבעטס־לוינען.

אַנדערע פּונקטען פונם אָפּמאַך שליסען איין אַ 35 שעה'איגע אַרבעטס־וואָך, אַ לוין העכערונג, דריי און אַ האַלב באַצאָלטע יום טובים און פולע העלטה, וועלפעיר און רעטייערמענט בענעפיטס. ווייטערדיגע פאַרבעסערונגען פאַר די אַרבעטער זיינען איינגעשטעלט לויט די געווינסען אין דער ניו־יאָרקער טשילדרען דרעס אינדוסטריע.

* * *

דער דעפּאַרטמענט האָט פאַרזיכערט די דזשאָבס פאַר 150 אַרבעטער אין גלען־פאָלס, ניו יאָרק, ווען די צוויי פריערדיגע בעלי־בתים האָבען צעטיילט זייער שותפות און איין בעל הבית האָט געהאַלטען ביים ליקווידירען זיין שאָפּ אין גלען־פאָלס. בײדע שותפים האָבען צווישען זיך געשלאָסען אַן אָפּמאַך אויפצולעבען זייער פּאַרטנערשיפּ. איינער פון די פּאַרטנערס האָט געעפענט אַן אַנדערען שאָפּ. די „הוסיק פאָלס אַנדערגאַרמענטס קאָמפּאַני". אונטער אַן אַגרימענט מיטן נאָרט־איסט דעפּאַרטמענט. אָבער דער צווייטער פּאַרטנער, וואָס האָט געזאָלט פאַרבלייבען מיט דעם שאָפּ אין גלען־פאָלס, האָט פּריצים באַשלאָסען אינגאַנצען אַרויסציִען פון ביזנעס.

די יוניאָן האָט ניט לאַנג געוואַרט און געפּאָרט ייִסען בײדע שותפים, אַז זיי זייען בײדע פאַראַנטוואָרטלעך פאַר די בעל מלאכות, און אַז בײדע וועלען געהאַלטען ווערען פאַראַנטוואָרטלעך פאַרן אָפּמאַך מיט דער יוניאַן. זיי האָבען דעריבער די ברירה אָדער צוריק עפענען דעם שאָפּ אין גלען־פאָלס, אָדער קריגען אַ קונה פאַרן שאָפּ, וואָס וועט איבערנעמען די פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר די בעל מלאכות און פאַר זייערע אַרבעטס־באַדינגונגען.

ענדלעך איז דער שאָפּ פאַרקויפט געוואָרען. די נייע פירמע די „אַר ענד דזשעי לינדזשערי קאָמפּאַני" האָט אונטערגעשריבען אַן אָפּמאַך מיט דער יוניאַן, באַזירט אויפן אַלטען אַגרימענט, מיט צוגאָב־פאַרבעסערונגען. מינימום־שכירות זיינען איינגעשטעלט געוואָרען אויף 1 דאָלאַר מיט 10 סענט אַ שעה שטיק און וואָכען־אַרבעטער וועלען קריגען באַצאָלט פאַר 6 יום טובים אין יאָר און די פירמע וועט איבערנעמען די צאָלונגען פאַרן סטייט קראַנקען־בענעפיט. די אַרבעטער וועלען אויך קריגען צוגאָב־וועלפעיר בענעפיטען.

נאָרד איסט דעפּ. געווינט גאַראַנטירטע צוגאַבען צום אַרבעטסלאָזען בענעפיט

דער נאָרד־איסט דעפּאַרטמענט האָט געוואונען גאַראַנטירטע צוגאָב־צאָלונגען צום אַרבעטסלאָזען בענעפיט אין די אַגרימענטס מיט דריי פירמעס אין עלענטאַון דיסטריקט, באַריכטעט וויים־פּרעזידענט דייוויד גינגאָלד, דירעקטאָר פון דעם דעפּאַרטמענט. די פירמעס, „פּען סטייט", „לייל", און „עלי סאַן־געפּ מילס", באַשעפטיגען אַרום צוועלף הונדערט אַרבעטער אין זיבען שעפּער.

לויט די אַגרימענטס פאַרפּליכטען זיך די פירמעס צו צאָלען יעדען אַרבעטער 2 דאָלאַר אַ טאָג פאַר יעדען אַרבעטסלאָזען טאָג אין יאָר אין צוגאָב צום אַרבעטסלאָזען בענעפיט פונם סטייט. די אַגרימענטס, וועלכע זיינען אונטערגעשריבען געוואָרען דעם פאַריגען חודש, אינם גענעראַל־אָפיס פון דער אינטערנעשאַנעל, אַנטהאַלטען אויך די פאָלגענדיגע פאַרבעסערונגען: אַ 35 שעה־איגע אַרבעטס־וואָך. העכערע מינימום־סקעילס פאַר אַלע אַרבעטס־קאַטעגאָריעס, און לוין העכערונגען פאַר קאַטערס, שיפּינג־קלוירקס און פלאָר־אַרבעטער.

עס איז דאָס ערשטע מאָל וואָס דריי גרויסע אינדעפּענדענט פירמעס אין עלענטאַון האָבען פאַרהאַנדעלט און אונטערגעשריבען אַן אײנהײטלעכען און קאָלעקטיווען אַגרימענט פאַר זייערע שעפּער. סאָל גרין האָט פאַרהאַנדעלט דעם אַגרימענט צוזאַמען מיט אַ קאָמיטע פון 28 אַרבעטער, פאָרשטייער פון די שעפּער.

* * *

דער דעפּאַרטמענט האָט אָרגאַניזירט 11 נייע שעפּער, 5 אין עלענטאַון דיסטריקט און 6 אין פאָל־ריווער געגענט, געווינענדיג פאַרבעסערונגען פאַר אַרום 750 אַרבעטער. די שעפּער אין עלענטאַון דיסטריקט זיינען: קראַון קרעפּטערס, אין רעדינג; באַרנעל מאַנופעקטשורינג, אין דאַילסטאַון; הילוואָוד, אין קאָפּערסבירג; קעראַלין, אין נאָרדהעמטאָן, און אַרט פּריטינג ענד עמבראָידערי, אין רעדינג. די 5 שעפּער באַשעפטיגען אַרום 350 אַרבעטער.

די ניי־אָרגאַניזירטע שעפּער אין פאָל־ריווער און אין ניו־בעדפאָרד, מאַסאַטשוזעטס, זיינען: ניו ענגלאַנד טרימינג קאָמפּאַני, דזשאָ מינס קאָמפּאַני, סאַראַלי קאָמפּאַני, שערבי לעין קאָרפּ., אי. ענד עי. מאַנופעקטשורינג קאָמפּאַני, און קאַרלטאָן ספּאָרטוועיר.

אַ געמיינזאַמער יוניאַן־קאַמפּאַניע, וואָס דער נאָרד־איסט דעפּאַרטמענט פירט צוזאַמען מיטן דזשאָינט באַארד אין באָסטאָן, האָט באַוויזען צו אָרגאַניזירען, דעם פאַריגען חודש, דריי בעלט־שעפּער. דער קאַמפּיין קאָנצענטרירט זיך איצט דערהויפּט אין דער בעלט־אינדוסטריע. די ניי־אָרגאַניזירטע בעלט־שעפּער זיינען: קאָלאָמביאַ בעלט, מאַסאַטשוזעטס בעלט ענד נאָוועלטי, און עסטאַר בעלט קאָמפּאַני. מיט אַ פערטען שאָפּ, די דוראַי בעלט קאָמפּאַני, ווערט געפירט פאַרהאַנדלונגען וועגען אַן אַגרימענט. די שעפּער באַשעפטיגען אַרום צוויי הונדערט אַרבעטער.

דזשאָינט באַארד אין באָסטאָן ערט וויים־פּרעזידענט פיליפּ קרעמער

דער דזשאָינט באַארד אין באָסטאָן, האָט געפייערט דרייסיג יאָר יוניאַן־טעטיגקייט פון וויים־פּרעזידענט פיליפּ קרעמער, מענעדזשער פונם דזשאָינט באַארד, מיט אַ באַנקעט, פאַריגען חודש. די שטאַט־פּאַרוואַלטונג אין באָסטאָן, האָט פּרעזענטירט דעם אַרבעטער־פירער מיט אַן אָנערקענונגס־רעזאָלוציע לויבענדיג אים פאַר זיין בייטראַג אייפצוהאַלטען פרידלעכע באַציאונגען צווישען אַרבעטער און אונטערנעמער אין דער אינדוסטריע.

צווישען די פּראָמינענטע פּערזאָנען, וואָס האָבען זיך באַטייליגט אין דער פייערונג, זיינען געווען: דער מעיאָר פון באָסטאָן, דזשאָן ב. היינס; מאַיאָריטעט־לידער אין דעם רעפּרעזענטאַנטען־הויז, דזשאָן וו. מעקאָרמאַק; די אינטערנעשאַנעל וויים־פּרעזידענטען: לואידזשי אַנטאָניני, דייוויד גינגאָלד, דזשוליוס האָכמאַן, מאָריס ביאַליס און דזשאָזעף ברעסלאָו. דזשעק האַלפּערן און מערי לעווין האָבען פאַרטראָטען די דעפּאַרטמענט־מענעדזשערס און סטעף־מיטגלידער ביי דער שמחה.

קולטור־אונטערנעמונגען פון אינטערנעשאַנעל

דער קולטור־דעפּאַרטמענט פון אינטערנעשאַנעל אָרגאַניזירט אַ באַזוך אין פּלאַנעטאַריום, שבת, דעם צענטען דעצעמבער, 12:15 אַזייגער נאָכמיטאָג. מיטגלידער פון דער אינטערנעשאַנעל וועלען זיך טרעפען ביים אַריינגאַנג צום פּלאַנעטאַריום, אויף סענטראַל פּאַרק וועסט און 80טע סטריט, ניו יאָרק.

אין שיקאגא און אין דער מיטעל וועסט

דער נייעסטער שאפ, וואס די יוניאן אין שיקאגא האט ארגאניזירט פאריגען חודש, איז די „אינדיען גארמענט מאנופעקטשורינג קאמפאני". באריכטעט וויים־פרעזידענט מאריס ביאליס, מענעדזשער פון דער יוניאן אין שיקאגא און דירעקטאר פון דעם מיטעל־וועסט דעפארטמענט. ווען די יוניאן האט גענומען ארגאניזירן דעם שאפ און האט באוויזן צו קריגן אויף איר זייט א גרעסערע צאל ארבעטער איז דער בעל־הבית געווארן אומרואיג. ער האט דאן גענומען און אפגעזאגט אן אקטיווע יוניאן־טוערין פון דזשאב.

די יוניאן האט באלד גענומען אונטער איר שוץ די אפגעזאגטע ארבעטערין און אפעלירט צום נ. ל. ר. ב. זיך אריינצומישען און אפשטעלן די אומגעזעצלעכע שטערונגען פון דער פירמע צו ארגאניזירן די ארבעטער. דערווייל האבן די ארבעטער דערקלערט א פראטעסט־סטרייק זיך אננעמענדיג פאר זייער אפגעזאגטע מיטארבעטערין. די פירמע האט זיך דאן ארומגעזען, אז עס איז ניטא קיין אנדער ברירה און האט אונטערגעשריבן אן אפמאך אנערקענענדיג די יוניאן אלס די פארטרעטערין פון די ארבעטער. די ארבעטערין איז צוריק אנגעשטעלט געווארן צו דער ארבעט.

די יוניאן אין שיקאגא, לאקאל 54, האט אויך ארגאניזירט צוויי נייע רעינוועיר־שעפער, די „א. מייזנער רעינקאוט קאמפאני" און די „יוסאוו רעינקאוט קאמפאני". די יוניאן האט געוואונען פאר די ניי־ארגאניזירטע ארבעטער א לוין העכערונג פון צען פראצענט, העכערונגען פאר שטיק־ארבעט און „פעי־ראל" צאלונגען פון 2 פראצענט צום רעטייערמענט־פאנד און א צוגאב פון א האלבן פראצענט פארן יוניאן העלטה־סענטער.

* * *

אין דער מיטעל־וועסט טעריטאריע האט די יוניאן פארענדיגט די ארגאניזירונג פון צוויי שעפער פון דער „אר. ענד עם. קאופמאן קאמפאני" אין אורארא און אין סאוואנא, אילאנאי. פארהאנדלונגען האבן זיך שוין אנגעהויבן וועגן אן אגרימענט פאר דעם שאפ אין אורארא. שפעטער וועלן ענלעכע פארהאנדלונגען געפירט ווערן פארן צווייטן שאפ אין סאוואנא. בידע שעפער באשעפטיגן ארום דריי הונדערט ארבעטער. די זעלביגע פירמע האט פיר אנדערע שעפער, פאר וועלכע די יוניאן האט אגרימענטס שוין א סך יארן. צו באנייען די דאזיגע אגרימענטס וועלן איצט געפירט פארהאנדלונגען.

* * *

א הארציגן דאנק־בריוו פון א מיטגליד צו וויים־פרעזידענט ביאליס, אלס מענעדזשער פון דער יוניאן ווייזט, וואס פאר א באדייטונג די יוניאן האט טיילמאל אין דעם פערזענלעכן לעבן פון אירע מיטגלידער. דער בריוו איז געשריבן פון ווערא מארגאן, וואס איז א מיטגליד אין דער יוניאן אינגאנצן עטלעכע חדשים. „איך שרייב צו אייך פון דעם סאנאטאריום פאר טובערקילאז־קראנקע אין וויינפעלד, וואו איך בין איצט א פאציענט, זאגט זיך ביים אנהויב פון דעם בריוו. איך וויל אייך זאגן, אז א דאנק דער אינטערנעשאנעל לעידיס גארמענט ווארקערס יוניאן בין איך געבליבן לעבן און האלט ביים צוריקגעווינען מיין געזונט".

ווערא מארגאן דערציילט דאן, אז זי האט געארבעט א צאל יארן אין א ניט־יוניאן שאפ, וועלכער איז מיט צוויי חדשים צוריק ארגאניזירט געווארן. ארום יענער צייט האט זי זיך אנגעהויבן פילען שווער קראנק און איז ניט אימשטאנד געווען צו קומען רעגולער צו דער ארבעט. דער בעל הבית האט איר געוואלט אפזאגן פון דער ארבעט, טענה'דיג, אז זי איז ניט קראנק, נאר זי פוילט זיך צו דער ארבעט. די יוניאן איז באשטאנען, אז די ארבעטערין זאל דורכגיין א מעדיצינישע אונטערזוכונג אין דעם יוניאן העלטה סענטער, וואו מען האט פעסטגעשטעלט, אז זי ליידט פון שווינדזוכט. דעם זעלביגן טאג האט די יוניאן באזארגט, אז זי זאל אויפגענומען ווערן אינם סאנאטאריום. איצט האלט זי ביים צוריקגעווינען איר געזונט. „אט דאס אלץ האט די יוניאן פאר מיר געטאן, כאטש איך בין בלויז א מיטגליד אין דער ארגאניזאציע עטלעכע וואכען". פארענדיגט די ארבעטערין איר דאנק־בריוו צום יוניאן־מענעדזשער.

אפער סאוט דעפארטמענט באנייט אגרימענט מיט „פערפעקשאן גארמענט"

דער אפער סאוט דעפארטמענט האט נאך לאנגע פארהאנדלונגען באנייט דעם אגרימענט מיט דער „פערפעקשאן גארמענט קאמפאני" געווינענדיג פארבעסערונגען פאר 550 ארבעטער אין די צוויי שעפער פון דער פירמע, באריכטעט וויים־פרעזידענט טשארלס קריינדלער, סופערווייזער פון דעם דעפארטמענט. די צוויי שעפער זיינען אין מארטינסבורג און אין טשארלסטאן, וועסט ווירדזשיניע. די פירמע, וועלכע האט אנגעהאלטן ניט־יוניאן שעפער איבער 18 יאר, איז יוניאניזירט געווארן מיט צוויי יאר צוריק, נאך א סטרייק פון 12 טעג. די באנייאונג פון דעם אגרימענט איז א צייכן, אז עס שטעלן זיך ביסלעכווייז איין די געהעריגע באציאונגען צווישן דער יוניאן און דער פירמע.

לויט דעם באנייטן אגרימענט וועלן די מינימום־סקיילס געהעכערט ווערן איבער די נייע פעדעראלע מינימום־שכירות, וואס גייען אריין אין קראפט דעם ערשטן מערץ, 1956; די ארבעטס־צייט וועט געקירצט ווערן מיט קאמפענסירענדיגע לוין העכערונגען פאר די ארבעטער; א צאל באצאלטע יום־טובים אין יאר; פארבעסערטע וואקאציע־בענעפיטס און א ביישטייער פון איין און א האלבן פראצענט פון דעם „פעי־ראל" פאר העלטה ענד וועלפעיר בענעפיטן. די יוניאן האט אויך געוואונען א פארשריפט פאר א פולען „יוניאן־שאפ" און די עטאבלירונג פון א פערמאנענטן סיסטעם אויסצוגלייכן סכסוכים צווישן די ארבעטער און דער פירמע. די מיטגלידער פון לאקאל 425 האבן באשטעטיגט דעם נייעם אפמאך ביי א מיטינג דעם 7טען נאוועמבער.

* * *

דער אפער־סאוט דעפארטמענט פירט אן אינטענסיווען דרייוו צו ארגאניזירן די 700 ארבעטער פון „ראאנאק מילס קאמפאני" אין ראאנאק, ווירדזשיניע, ווי אויך א צאל ניט־יוניאן שעפער אין באלטימאר. פון די ארבעטער אין דעם ראאנאק־שאפ דערהאלט די יוניאן א גרויסע צאל בריוו, וואס ווייזן, אז דער יוניאן־דרייוו קריגט א ווארעמען אפרוף צווישן די ארבעטער אין דער פאבריק. מער און מער ארבעטער שרייבן אונטער יוניאן־קארטלעך און די יוניאן גרייט זיך צו מאכן א ווענדונג צום נעשאנעל לייבאר רעליישאנס באארד פאר אן אפשטימונג. אויך די ארבעטער אין די ניט־יוניאן שעפער אין באלטימאר רופן זיך אפ גאנץ גוט אויף די ווענדונגען און ליפלעטס פון דער יוניאן.

גינסטיגע ענטשיידונג פון אומפארטייאישען טשערמאן אין קענטאקי

די יוניאן אין קענטאקי האט געוואונען אן ענטשיידונג פון אומפארטייאישען טשערמאן, לויט וועלכער 6 ארבעטער וועלן קריגן אויסגעצאלט זייער צוריקגעהאלטענע וואקאציע־טשעקס. באריכטעט וויים־פרעזידענט ניקאלאס קוירצמאן, דירעקטאר פון דעם אהייא־קענטאקי דעפארטמענט. דער אומפארטייאישער טשערמאן, מארטין וואגנער, האט ענטשידעט, אז די „לעבאנאן מאנופעקטשורינג קאמפאני" אין לעבאנאן, קענטאקי, האט אומגעזעצלעך צוריקגעהאלטען די וואקאציע־צאלונגען פאר 6 ארבעטער.

וואקאציע־צאלונגען ווערן נארמאל געמאכט דעם 15טען יולי. אבער די פירמע האט גענומען אפלייגן ארבעטער אזוי פרי ווי אין מאי און אין יוני. עטלעכע וואכען פארן 15טען יולי האט די פירמע אריינגערופן אט די 6 ארבעטער, וועלכע האבן געקראגן צייטווייליגע באשעפטיגונג ערגעץ אנדערש ווייל אין זייער שאפ איז דאך געווען סלעק, און זיי געסטראשעט, אז אויב זיי וועלן ניט אויפגעבן די צייטווייליגע דזשאבס וועלן זיי ניט קריגן זייערע וואקאציע־טשעקס. די ארבעטער האבן, מיט רעכט, גע'טענה'ט, אז זיי ווילן גערן אויפגעבן זייער ארבעט ערגעץ אנדערשוואו, אויב די פירמע קען זיי נאר געבן באשעפטיגונג, אבער די פירמע האט פאקטיש ניט געהאט קיין ארבעט פאר די 6 ארבעטער.

לויטן אגרימענט זיינען אלע ארבעטער בארעכטיגט צו וואקאציע־טשעקס אפילו ווען זיי זיינען צייטווייליג אפגעלייגט. די יוניאן האט דעריבער גענומען דעם ענין צום אומפארטייאישען טשערמאן, וועלכער האט ענטשידעט, אז די פירמע האט ניט געהאט קיין שום רעכט ארויפצוצווינגען אויף די 6 ארבעטער דעם אויסוואל צי פארלאזן זייערע צייטווייליגע דזשאבס, בעת די פירמע גופא האט זיי ניט געגעבן קיין שום באשעפטיגונג. ער האט גע'פסק'נט, אז די פירמע מוז אויסצאלן די וואקאציע־בענעפיטס צו די 6 ארבעטער. יעקב קאפמאן, מענעדזשער פון דער יוניאן אין קענטאקי, האט פארטראטן די ארבעטער ביים פארהער פון אומפארטייאישען טשערמאן.

סאוט איסט דעפארטמענט פירט ארגאניזיר־קאמפיין אין נאקסוויל, טענעסי

דער סאוט־איסט דעפארטמענט, אונטער דער אנפירונג פון א. ט. קעהרער, האט אנגעהויבן אן אינטענסיווען ארגאניזיר־דרייוו צו יוניאניזירן די דריי טויזנט ארבעטער אין דער „סטאנדארד ניטינג מילס" אין נאקסוויל, טענעסי. דער קאמפיין ווערט געפירט מיט דער נאענטער מיטווירקונג פון דער צענטראלער א. פ. אוו ל. קערפערשאפט אין דער שטאט, יעמענס ארגאניזירער, מעניארד בערד, פירט אן מיט דער ארגאניזיר־טעטיגקייט.

דער דעפארטמענט טוט אויך ארגאניזיר־ארבעט אין סאוט־קאראליינע, וואו עס זיינען נאך פארבליבן צוויי גרעסערע הייזדרעס־פירמעס, די „אלאמא פראקס" און די „פערפעקשאן גארמענט קאמפאני". מיט צוויי אנדערע פירמעס, די „וועגנטווארט" אין פלארענס און די „קאטאן סיטי" אין ווינסבארא, האט די יוניאן דא ניט לאנג אונטערגעשריבן אגרימענטס, געווינענדיג פאר די דריי הונדערט ארבעטער לוין העכערונגען, קירצערע ארבעטס־צייט'ן, באצאלטע יום־טובים און העלטה ענד וועלפעיר בענעפיטס.

סאוט וועסט דעפארטמענט געווינט אפשטימונג אין „סטרימליין"־שאפ

דער סאוט־וועסט דעפארטמענט האט געוואונען א נעשאנעל לייבאר רילעישאנס באארד אפשטימונג אינם שאפ פון דער „סטרימליין גארמענט קאמפאני", אין וועסט פראנקפורט, אילינאי, באריכטעט וויים־פרעזידענט מייער פערלשטיין, דירעקטאר פון דעם דעפארטמענט. די אפשטימונג האט מיט דערפאלג פארענדיגט א 2־וואכיגן סטרייק אין דעם שאפ.

אין דער אפשטימונג זיינען 77 שטימען אפגעגעבן געווארן פאר דער יוניאן און 35 — געגען. דער צוטרוי־אויסדרוק צו דער אינטערנעשאנעל איז א קלאפ פאר דער „יונייטעד מיין ווארקערס יוניאן", יעמענס פארשטייער פון דיסטריקט 50 אין דעם שטעטל עס האבן געפירט אן אגיטאציע געגען דעם סטרייק. אין פארלויף פון דעם סטרייק איז מארטין בערגער, אן ארגאנייזער פון דער אינטערנעשאנעל, צעשלאגן געווארן.

דער סאוט־וועסט דיסטריקט קאונסיל 3, וואס באשטייט פון א צאל אינטערנעשאנעל לאקאלען אין דרום־אילינאי האט געשטיצט די סטרייקערס פינאנציעל, צאלענדיג זיי סטרייק־בענעפיט 12 דאלאר א טאג. די זעלביגע קערפערשאפט שטיצט אויך א גרופע סטרייקערס אין כארטער, אילינאי, וואס האבן געארבעט ביי א קאנטראקטאר פאר „סטרימליין". די יוניאן דערווארט איצט צו אונטערשרייבן אן אגרימענט מיט אט דער פירמע.

* * *

אין סינט לואיס פארהאנדלט דער דעפארטמענט מיט פארשטייער פון דער „מאיד א'דעי קארפ." צו באנייען די אגרימענטס פאר פינף שעפער פון דער פירמע אין: אטאווא און אין אסאוואטאמי, קענזעס, פריימאנט און אין הייסטינגס, נעבראסקא און פארן נייעם שאפ, די „מאינט ווערנאן גארמענט" אין מאינט ווערנאן, אילאנאי.

* * *

דער דעפארטמענט האט פארלענגערט דעם אגרימענט מיט דער „דזשאנסאן סיטי מאנופעקטשורינג קאמפאני", אין דזשאנסאן סיטי, אילאנאי, ביז דעם ערשטן פעברואר, 1956. עס איז פארשטאנען געווארן ביי די קאנפערענצן מיט דער פירמע, אז די לוינען וועלן געהעכערט ווערן אויף 6 סענט א שעה פאר אלע שטיק און וואכן־ארבעטער, אנהויבנדיג פון דעם 31סטן אקטאבער, היי־יאר.

צוויי יוניאן־אקטיוויסטן אין ל. א. באפרייט פון געריכט־אנקלאגע

צוויי יוניאן־אקטיוויסטן, מיטגלידער פון דעם קאטערס לאקאל עקזעקוטיוו־באארד אין לאס אנדזשעלעס, זיינען באפרייט געווארן פון אן אנקלאגע אין געריכט, וואס איז אריינגעבראכט געווארן געגען זיי מיט א יאר צוריק דורך א סטרייק־ברעכער, באריכטעט וויים־פרעזידענט סאמיועל אטא, פאסיפיק קאוסט דירעקטאר. דער סטרייק־ברעכער, עליס פיל, האט באשולדיגט די 2 יוניאן־קאטערס, אז זיי זיינען אים באפאלען מיט א „טייטלעכן וואפען" ביי א פארסטרייקטן קליידער־שאפ.

גלייך פון אנהייב איז געווען קלאר, אז די גאנצע אנקלאגע געגען די צוויי יוניאן־לייט איז א טייל פונם העץ־קאמפיין געגען דער יוניאן, וואס ווערט אנגעפירט פון געוויסע יוניאן־שונאים אין לאס אנדזשעלעס. די צוויי קאטערס, אלפאנסא הערנאנדעז און ראבערט ווילאלאבאס, זיינען אין דעם אווענט פון 14טען דעצעמבער פאריגן יאר, געגאנגען באזוכן ניט־יוניאן קאטערס, וואס האבן געארבעט אין דעם פארסטרייקטען שאפ פון „דזשערי האלמס אוו קאליפארניע" כדי זיי צו אגיטירן, אז זיי זאלן אריינטרעטן אין דער יוניאן. זיי האבן, צווישן אנדערע, באזוכט דעם דערמאנטען עליס פיל. ווען די יוניאן־קאטערס האבן אנגעקלאפט אין זיין טיר און האבן זיך פארגעשטעלט ווי די פארטרעטער פון דער יוניאן, האט אט דער צאצקעדיגער סטרייק־ברעכער אנגעכאפט איינעם פון די קאטערס און מיט געוואלד אים געוואלט אריינציען אין הויז. פיל האט געשריגן מען זאל אים געבן זיין רעוואלווער. די קאטערס האבן זיך קוים באפרייט און צוריק ארונטער אין גאס. אויפן גאס זיינען זיי באגעגנט געווארן מיט א האגל פון קוילען, פון וועלכע הערנאנדעז איז געפאלן א פארוואונדעטער דורך א קויל אין רוקן.

דער פארוואונדעטער קאטער איז צוגענומען געווארן אינם האספיטאל אין א קריטישן צושטאנד און איז געווען שווער קראנק איבער א חודש. אין דעם זעלביגן אווענט איז אויך ארעסטירט געווארן דער צווייטער יוניאן־קאטער. ווען מען האט אים געבראכט אינם פאליציי־קווארטיר איז שוין דארט געווען די טרויעריג־בארימטע מרס. סעלווין, וועלכע האט א סטרייק־ברעכער אגענטור אין לאס אנדזשעלעס, און זי האט אויך באשיצט דעם פארסטרייקטן שאפ. בידע יוניאן־לייט זיינען אנגעקלאגט געווארן פאר א מארד־פארזוך און באפרייט געווארן אויף 20 טויזנט דאלאר בעיל.

אין געריכט האט דער פארטיידיגער פון די אנגעקלאגטע קאטערס געבראכט באווייזן, אז דער עליס פיל האט א רעקארד פון ווילדער אויפפירונג אין זיין היים־סטייט מיסיסיפי. און די צוויי פסיכיאטאר־עקספערטן האבן פעסטגעשטעלט, אז פיל ליידט פון א מערקווירדיגע שנאה געגען דער יוניאן און ער קען געלעגנהייטלעך געטריבן ווערן צו משוגענע אנפאלן. זיין עדות זאגען פון דעם וואס עס האט פאסירט אין יענעם טראגישן אווענט, קען דעריבער ניט גענומען ווערן אלס באזיס פאר דער אנקלאגע.

דעם 28סטען אקטאבער האט א דזשורי פון דריי מענער און ניין פרויען ארויסגעטראגן אן אורטייל פון „ניט שולדיג". און די צוויי קאטערס זיינען באפרייט געווארן.

* * *

צווישן דעם 28סטן און דעם 30סטן אקטאבער, האט דער דרעס און ספארטוועיר דזשאינט באארד דורכגעפירט דעם יערלעכן בילדונג־צוזאמענקונפט, וואס איז באזוכט געווארן פון 150 אקטיווע יוניאן־מיטגלידער און באאמטע. לעקציעס זיינען געהאלטן געווארן איבער דער געשיכטע פון דער ארבעטער־באוועגונג, שאפ־פראבלעמען, ארבעטסלאזע־פארזיכערונג, פראבלעמען פון פאליטישער טעטיגקייט און פון ארגאניזיר־מעטאדען. די שילער זיינען אדרעסירט געווארן פון וויים־פרעזידענט סאמועל אטא, דזשאן יולין און פון פעני בעראקס, מענעדזשער און אסיסטענט־מענעדזשער פון דזשאינט באארד; קאנגרעסמאן דזשעימס רוזוועלט, אטוירני באסיל פיינבערג און פון לואיס ראלניק, פונם אינטערנעשאנעל אינזשינירינג דעפארטמענט.

שפאניש־קורסן פאר באאמטע

דער אינטערנעשאנעל בילדונגס־דעפארטמענט האט אראנזשירט צו געבן קורסען אין דער שפאנישער שפראך צו בילדונגס־דירעקטארן און ארגאנייזערס פון אינטערנעשאנעל לאקאלן. די קורסען וועלן געגעבן ווערן יעדן מאנטאג און דינסטאג, פון 9:30 ביז 11 אזייגער אין דער פרי, אינם קאונסיל רום, אויפן דריטן שטאק פון דער אינטערנעשאנעל געביידע, 1710 בראדוויי. די קורסען האבן זיך אנגעהויבן דעם 14טען נאוועמבער.

באַסעס באַשטראָפט פאַר אימפּאָרטירן סוועט־שאָפּ בלאָוזעס

דער אימפּאַרשעל טשערמאַן אין דער ניו יאָרקער נעקוועיר־אינדוסטריע, פּ. נייטען וואָולף, האָט אַרויסגעגעבן אַן ענטשיידונג געגען דריי בלאָוז־מאַנופעקטשורערס, לויט וועלכער זיי דאַרפן צאָלן 60 טויזנט דאָלאַר שאָדן־ערזאַץ פאַר אימפּאָרטירן איבער אַ האַלבן מיליאָן טוצן ביליגע בלאָוזעס פון יאַפּאַן. די בלאָוזעס האָבן זיך פאַרקויפט אין ריטעיל פאַר אַ דאָלאַר אַ שטיק, ווי עס באַריכטעט דזשאָזעף טואָווים, מענעדזשער פון לאָקאַל 142, מיט וועלכן די דריי פירמעס האָבן אַגרימענט־באַציאונגען. איז די „ריגעל אַסעסאָריס אינק". באַשטראָפט געוואָרן מיט 25 טויזנט דאָלאַר פאַר אימפּאָרטירן 213 טוצן בלאָוזעס; די „ריפּאַבליק נאָוועלטי קאָמפּאַני" איז באַשטראָפט געוואָרן מיט 10 טויזנט דאָלאַר פאַר אימפּאָרטירן 50 טויזנט טוצן בלאָזעס און אַ דריטע פירמע, וואָס האָט אימפּאָרטירט 210 טויזנט טוצן בלאָוזעס, איז באַשטראָפט געוואָרן מיט 25 טויזנט דאָלאַר. די געלט־סומעס וועלן אויסגעצאָלט ווערן צו דער יוניאָן און וועלן באַנוצט ווערן פאַר פילאַנטראָפּישע צוועקן.

אין זיין ענטשיידונג האָט דער אומפּאַרטייאישער טשערמאַן דערקלערט, אַז לויט די פאַרשריפטן פון קאָלעקטיווען אַגרימענט, „טאָר נים אַ מיטגליד פון דער אַסאָסיאיישאַן קריגן אויפגעמאַכטע קליידער־אַרטיקלען אָדער קויפן פאַרטיגע אַזעלכע אַרטיקלען, פון שעפער וואָס האָבן ניט קיין אַגרימענטס מיט דער אינטערנעשאַנעל..." „די פירמעס אין יאַפּאַן פון וועלכע די דערמאָנטע ביליגע בלאָוזעס זיינען געקויפט געוואָרן האָבן נים קיין שום קאָנטראַקט־פאַרבינדונגען מיט דער אינטערנעשאַנעל און זיינען ניט־יוניאָן פירמעס".

די אימפּאָרטאַציעס פון פאַרטיגע בלאָוזעס פון יאַפּאַן האַלט כסדר אין שטייגן און גראָבט אונטער די אַרבעטס־באַדינגונגען פון אַרום דרייסיג טויזנט אינטערנעשאַנעל מיטגלידער, וואָס זיינען באַשעפטיגט אין דער בלאָוז און נעקוועיר אינדוסטריע. אין 1954 האָבן די אימפּאָרטאַציעס אויסגעמאַכט בלויז אַ צענטעל פון איין פּראָצענט פון דער היימישער בלאָוז־פּראָדוקציע. היי־יאָר זיינען שוין די אימפּאָרטאַציעס געוואַקסן צו 20 פּראָצענט, אַ „גאַנץ פינפטל" פון דער היימישער פּראָדוקציע. יאַפּאַנעזישע מאַנופעקטשורערס, וועלכע צאָלן זייערע אַרבעטער אַ מיזעראַבלען לוין פון 13 סענט אַ שעה קענען, אויב די אימפּאָרטאַציעס וועלן ניט קאָנטראָלירט ווערן, ממש פאַרפלייצן דעם היגן מאַרקעט מיט ביליגע קליידער־אַרטיקלען.

אין אָנהייב פון היינטיגן יאָר האָט וויים־פּרעזידענט טשאַרלס קריינדלער, מענעדזשער פון בלאָוזמאַכער לאָקאַל 25, אָנגעקלאָגט צוויי בלאָוז־פירמעס פאַר עובר זיין אויפן קאָלעקטיווע אַגרימענט אין דער אינדוסטריע דורך אימפּאָרטירן 5 מיליאָן בלאָוזעס פון יאַפּאַן. דער ענין איז געווען באַריכטעט אין אַ פריערדיגן נומער „גערעכטיגקייט".

אומפּאַרטייאישער טשערמאַן גיט אַרויס ענטשיידונג, אַז אַריינפיר איז אַ פאַרלעצונג פון קאָלעקטיוון אַגרימענט. — דריי מאַנופעקטשורערס האָבן אימפּאָרטירט איבער 25 מיליאָן בלאָוזעס פון יאַפּאַן. — פּאָליסי־דערקלערונג פון פּרעזידענט דובינסקי וועגן דעם ענין.

נאָך דער פריער דערמאָנטער ענטשיידונג פון אומפּאַרטייאישן טשערמאַן האָט פּרעזידענט דובינסקי אַרויסגעגעבן אַ דערקלערונג וועגן דער שטעלונג פון דער אינטערנעשאַנעל צו דער פראַגע פון אימפּאָרטירן ביליגע קליידער־אַרטיקלען פון צוריקגעשטאַנענע לענדער מיט אַ נידעריגן אַרבעטס־סטאַנדאַרד. אין דער דערקלערונג זאָגט דער פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאַנעל, אַז די פּראָבלעם פון פאַרפלייצן דעם היגן מאַרק מיט ביליגע אויסאַרבעטונגען פון צוריקגעשטאַנענע לענדער, וואָס שאַפט אַן ערנסטע קאָנקורענץ געגען די היגע אינדוסטריעס, קען געלייזט ווערן דורך גענויערער רעגולירונג פון עקספּאָרט און אימפּאָרט־האַנדל צווישן אַמעריקע און אַנדערע לענדער.

דער טעקסט פון דער דערקלערונג איז ווי פאָלגט:

„אונזער יוניאָן איז גאַנץ באַשטימט צו גונסטן פאַרבעסערטע האַנדעל־באַציאונגען צווישן די פאַראייניקטע שטאַטן און אַנדערע לענדער. מיר קענען אָבער ניט איגנאָרירן דעם פאַקט, אַז דער גע'יעג נאָך אַמעריקאַנער מערק כצד לענדער וואָס באַנוצן זיך מיט היים־אַרבעט און וואָס צאָלן הונגער־לוינען, קען ערנסט שעדיגן דעם אַמעריקאַנער אַרבעטס־סטאַנדאַרד. אַזאַ געשעעניש איז ניט אין די אינטערעסן פון די פאַראייניקטע שטאַטן און איז אפילו ניט קיין טובה פאַר דעם עקספּאָרטירענדיגן לאַנד.

„די אימפּאָרטאַציע פון בלוזקעס פון יאַפּאַן אין די פאַראייניקטע שטאַטן אילוסטרירט בולט גענוג ווי אַזוי אַ ראַשיג וואַקסנדיגער און איינגעצאַמטער שטראָם פון איינגעפירטע סחורה, פּראָדוצירט פאַר אַ מיזעראַבל נידעריגן אַרבעטס־לוין, שטעלט אין געפאַר באַשעפטיגונג און לוין־סטאַנדאַרדס דאָ אין אַמעריקע. דעריבער איז נייטיג צו ענטוויקלען געהעריגע רעגולאַציעס צו פאַרמיידן, אַז די אומ'יושר־דיגע קאָנקורענץ־סיטואַציע, וואָס עקזיסטירט איצט צווישן אונזער לאַנד און יאַפּאַן, זאָל ניט ווייטער שעדיגן די היימישע אינדוסטריעס.

„די רפואה, פאַרשטייט זיך, איז ניט אין אויסשליסן יאַפּאַנעזישע פּראָדוקטן פון אונזערע מערק, אָדער מאַכן דעם טאַריף־אָפּצאָל אַזוי הויך, אַז עס זאָל צעשטערן יעדע מעגלעכקייט צו אימפּאָרטירן. פאַר אונזער אינדוסטריע פּונקט ווי פאַר אַנדערע אינדוסטריעס, וואָס האָבן די זעלביגע פּראָבלעם, איז דער אויסוואַל ניט צווישן אַבסאָלוטער פרייהייט צו פאַרפלייצן אונזער מאַרק מיט די ביליגע אַרטיקלען און פולשטענדיגן אָפּשטעל פון האַנדעל.

„די לייזונג מוז קומען דורך שאַפן אַזעלכע האַנדעלס־באַציאונגען וואָס זיינען אי פריי אין אי רעגולירט און וועלכע זאָלן אָפּהיטן אונזערע היימישע אַרבעטסבאַדינגונגען מאַכנדיג גלייכצייטיג מעגלעך פאַר די יאַפּאַנעזישע אַרבעטער צו העכערן זייערע לוינען און פאַרבעסערן זייערע אַרבעטס־באַדינגונגען כדי זיי זאָלן קענען פאַרגרעסערן דעם פאַרברויך פון זייערע אייגענע פּראָדוקטן און פאַר דער יאַפּאַנעזישער אינדוסטריע צו וואַקסן און קאָנקורירן אויף אַ יושר'דיגן אופן".

זאַמלונגען פאַר אינפאַנטייל פּאַראַליזיס־פאַנד

די יערלעכע זאַמלונגען פאַרן אינפאַנטייל פּאַראַליזיס־פאַנד וועלן פאָרקומען אין פאַרלויף פון הינטיגען חודש און אין יאַנואַר, 1956. די היי־יאָריגע זאַמלונגען האָבן אַ באַזונדערן באַטייט פאַר די אינטערנעשאַנעל מיטגלידער. דער איצטיגער „מאַרטש אָוו דיימס"־קאַמפּיין ווערט געפירט אין אָנדענק פון דעם פאַרשטאָרבענעם עקזעקוטיוו־סעקרעטאַר פון דער אינטערנעשאַנעל, פרעדריק פ. אומהעי, וועלכער האָט אַריינגעלייגט אַזוי פיל האַרץ און נשמה אין די יערלעכע זאַמלונגען פאַר אָט דעם פאַנד.

דער אינפאַנטייל פּאַראַליזיס פאַנד האָט מעגלעך געמאַכט צו פירן די פאָרשונגס־אַרבעט וואָס האָט היי־יאָר דערגרייכט אַזעלכע גלענצענדע רעזולטאַטן. מיט דער אַנטוויקלונג פון דעם סאַלק־וואַקסין. עס איז נייטיג ווייטערדיגע פאָרשונגס־אַרבעט אויף אָט דעם געביט. אַ חוץ דעם זיינען פאַראַן טויזנטער פאַרקריפּלטע קינדער, וואָס דאַרפן האָבן מעדיצינישע באַהאַנדלונג.

וויס־פּרעזידענט לואידזשי אַנטאָניני איז באַשטימט געוואָרן צו קאָאָרדינירן די זאַמלונגען פון אינטערנעשאַנעל־מיטגלידער. זאַמל־ליסטעס וועלן פאַנאַנדערגעשיקט ווערן צו אַלע לאָקאַלן און דזשאָינט באָאַרדס פון דער אינטערנעשאַנעל אויף וועלכע עס דאַרף פאַרצייכנט ווערן דער נאָמען און די סומע פון יעדן מיטגליד, וואָס מאַכט זיין ביישטייער צו דער זאַמל־אַקציע.

די זאַמל־ליסטעס דאַרפן זיין אין אינטערנעשאַנעל־אָפיס אַרום דעם 25טן יאַנואַר, כדי די יוניאָן זאָל זיין אימשטאַנד באַקאַנט צו מאַכן די געזאַמלטע סומע דעם 30טן יאַנואַר, אינם געבורטסטאָג פון פּרעזידענט פראַנקלין ד. רוזוועלט, וועלכער האָט געגרינדעט דעם פאַנד צו העלפן די קרבנות פון קינדער־פּאַראַליז.

אויפן דרעסמאַכער פראָנט

פון נ.ט. טינקאָף

דינסטאָג, דעם ערשטן נאָוועמבער, איז אַרײַן אין קראַפט דער נייער געזונט פאַרזיכערונג פּראָגראַם פון דרעס דזשאָינט באָאַרד. די גרעסטע צאָל מיטגלידער פון די לאָקאַלן 10, 22 און 89 האָבן זיך שוין רעגיסטרירט פאַר איינעם פון די צוויי פּלענער — „היפּ" אָדער „דזשי. אייטש. איי." — די מיטגלידער פון לאָקאַל 60 זיינען פאַרבליבן מיט דעם יוניאָן העלטה סענטער. מיטגלידער, וועלכע האָבן זיך צוליב אין אורזאַך אָדער אַ צווייטע פאַרפעלט צו רעגיסטרירן, מוזן זיך באַלד מעלדן אין זייערע לאָקאַלע אָפיסעס און אָנווייזן צו וועלכן פּלאַן זיי ווילן באַלאַנגען. עס איז אין די אינטערעסן פון יעדן מיטגליד צו לאָזן וויסן דער יוניאָן גלייך, צו וועלכע פון די צוויי סיסטעמען ער וויל באַלאַנגען. די וועלכע וועלן עס ניט טאָן, זיינען אין סכנה צו פאַרלירן זייערע בענעפיטן אין פאַל פון אַ קראַנקהייט. פאַר איינצעלהייטן בנוגע דעם נייעם געזונט פּראָגראַם, קען מען זיך ווענדן אין רום 212, 2טן פלאָר פון דזשאָינט באָאַרד בילדינג.

איידער דער נייער געזונט פאַרזיכערונג פּלאַן וועט פולשטענדיג פונקציאָנירן, וועט נאָך נאַטירלעך, נעמען אַ ביסעל צייט. עס איז צו דערוואַרטן, אַז עס זאָל אין אָנפאַנגס זיין אַ ביסעל מיספאַרשטענדענישן. צים ביישפּיל, ווען די שעפער זיינען באַזוכט געוואָרן דורך אונזערע ביזנעס אַגענטן, אין מאָנאַט אָקטאָבער, האָבן מאַנכע אַרבעטער געמאַכט טעות'ן ביים אויספילן די רעגיסטראַציע־קאַרטען און אָנגעגעבן איין פּלאַן ווען זיי האָבן געהאַט בדעה גאָר אַן אַנדערן. אונזער אָפּיס מאַכט אָבער יעדע אָנשטרענגונג כדי אַנטקעגן צו קומען די מיטגלידער מיט יעדע נויטיגע הילף די טעות'ן צו קאָרעגירן. מיר ראַטען זיי נים צו פאַרנאַכלעסיגן ביז עס וועט ווערן צו שפּעט. נאָר באַלד קימען אין רום 212 און דאָס אַלץ איבערהייפּט דאַרפן זיך גלייך פאַרשרייבן די, וועלכע האָבן זיך נאָך נים רעגיסטרירט. האָט אין זינען, ברידער און שוועסטער, אַז אונזער יוניאָן איז שווער אָנגעקומען ביז מיר האָבן דעם פּראָגראַם דערגרייכט. איצט, אַז מיר האָבן עס, איז פּשוט אַ פאַרברעכן עס נים אויסצינוצען.

איך שרייב היינטיגס מאָל בקיצור אין פאָלגלעך לאַז איך אויס אַ סך איינצעלהייטן. ווי, צים ביישפּיל, ווער עס איז באַרעכטיגט צו בענעפיטן און ווער נים. עס דרייען זיך ביי אונז אַרום אַ היפּשע צאָל מיטגלידער וועלכע אַרבעטן שוין לאַנג נים אין טרייד. ווער צוליב אַ קראַנקהייט און ווער צוליב אַן אַנדער סיבה. פאַרשטייט זיך, אַז אַזעלכע מיטגלידער זיינען נים באַרעכטיגט צו קיינע בענעפיטן. בענעפיטן ווערן געצאָלט צו מיטגלידער, וועלכע זיינען באַשעפטיגט אין טרייד אָדער צו אַזעלכע וועלכע זיינען אַרבעטסלאָז. דאָס אין אַנדערע דעטאַלן, אין פאַרבינדונג מיט אונזער געזונט פאַרזיכערונג פּראָגראַם, וועלן מיר באַטראַכטן אַ צווייט מאָל.

מאַרעי גראָס געזעגנט זיך מיט אונז

מאַרעי גראָס, וועלכער האָט פאַר די לעצטע צען יאָר פאַרנומען דעם וויכטיגן אַמט אַלס געהילפס גענעראַל־מענעדזשער פון דזשאָינט באָאַרד, האָט רעזיגנירט און ער פאַרנעמט איצט די שטעלע פון מענעדזשער־סעקרעטאַר פון דער עמבראָידערי אַרבעטער יוניאָן, לאָקאַל 66, פון אונזער אינטערנעשאַנעל.

פרייטאָג, דעם 28סטן אָקטאָבער, איז לכבוד אים געגעבן געוואָרן אַן אָבשייד־לאָנטשאָן ביי וועלכן עס איז אָנוועזנד געווען דער גאַנצער סטעף פון דזשאָינט באָאַרד, פּרעזידענט דובינסקי און אַ רייע גראָס'עס פערזענלעכע פריינט. ביי דער געלעגנהייט האָט ברודער גראָס באַקומער אַ שיינע מתנה פון דזשאָינט באָאַרד, אַלס אַנערקענונג פאַר זיין איפריכטיגקייט און איבערגעגעבענע אַרבעט פאַר דער יוניאָן און די מיטגלידער.

פּרעזידענט דובינסקי האָט געהאַלטן אַ וואַרעמע רעדע לויבנדיג שטאַרק דעם בעל שמחה אַלס אַן אינטעליגענטען און פעאיגען מענטשן. יעמען די יוניאָן באַוועגונג איז ליב און טייער. אין דעם זעלביגן זין האָבן אויך גערעדט די מענעדזשערס פון די לאָקאַלן 89 און 22. ברודער מאָשע זימערמאַן, פון וועמענס לאָקאַל ברודער גראָס איז אַ מיטגליד, האָט ספּעציעל באַדויערט וואָס דורך זיין אוועקגיין, וועט די דרעסמאַכער יוניאָן פאַרלירן אַ וויכטיגן טוער אין אַ צייט ווען די יוניאָן פילט זייער שטאַרק דעם מאַנגעל אין פירערשאַפט. ברודער דזשיליוס האָכמאַן, וועלכער איז געווען דער טשערמאַן, האָט אָנגעוויזן, אַז אין פאַרלויף פון די לעצטע צען יאָר וואָס מאַרעי גראָס איז געווען זיין געהילף, האָט ער געטריי און איבערגעגעבן געדינט דער יוניאָן. ברודער גראָס האָט אויסגעפילט זיינע פליכטן מיט דער גרעסטער אויפריכטיגקייט און פּינקטלעכקייט. „עס איז אַן צייטפעל" — האָט ער געזאָגט, אַז ער וועט אונז פעלן ביי דער אַרבעט. ליידער, קענען מיר זיך נים העלפן. דאָס איז זיין באַשליס און קיינער האָט נים דאָס רעכט אים צו שטיין אין וועג. מיר ווינטשן אים גרויס ערפאָלג אויף זיין נייעם פּאָסטן".

זאָל מיר דאָ דערלויבט זיין צו זאָגן אַ פּאָר פּערזענלעכע ווערטער וועגן ברודער גראָס. איך האָב זיך מיט אים באַקענט קורץ נאָכדעם ווי לאָקאַל 22 איז אָרגאַניזירט געוואָרן. דאָס איז געווען אַן ערך ענדע יאָר 1928. זייט דעמאָלט זיינען שוין פאַרביי געלאָפן כמעט 30 יאָר. דורך די אַלע יאָרן, אפילו איידער ער איז אָנגעקומען אין אָפיס, איז צווישן אונז אַנטשטאַנען אַ גענאָסענשאַפטלעכע, ברידערלעכע פריינטשאַפט. אַלס סאָציאַליסטן זיינען מיר ביידע געווען פאַראינטערעסירט אין דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי און אין אַלע אירע פּאָליטישע טעטיגקייטן: געוואָרן מיטגלידער אין די זעלביגע אָרגאַניזאַציעס: צוזאַמען געלייגט דעם פונדאַמענט פאַר דעם דרעסמאַכער אַרבעטער־רינג בראַנטש 122; צוזאַמען געוואָרן מיטגלידער און שפּעטער פאַרנומען וויכטיגע פּאָזיציעס אין דער „ליג פאַר אינדאַסטריעל דעמאָקראַסי". אַלס געהילף גענעראַל־מענעדזשער, איז ער געקומען אין נאָענטן קאָנטאַקט מיט מיין אַרבעט אַלס סעקרעטאַר־טרעזשורער פון דעם דזשאָינט באָאַרד. און אין יעדן פאַל האָט ער אַרויסגעוויזן טאַקט און פאַרשטענדעניש.

גראָס איז פון דער נאַטור אַ שטילער און אַ רואיגער מענטש. עס פעלט אים די „אָנגעבלאָזנקייט", וועלכע מען טרעפט אָפּט ביי איינציגע יוניאָן פירער. דערפאַר האָבן אים מאַנכע מענטשן פאַררעכנט אַלס אַ שוואַכלינג. אָבער די, וועלכע קענען אים עטוואָס מער אינטים, האָבן פאַרשטאַנען, אַז דווקא אין דעם ליגט זיין גרויסע מעלה. איך בין זיכער, אַז קיין מער פּאַסיגען מענטשן האָט פּרעזידענט דובינסקי נים געקענט געפינען צו פאַרנעמען דעם פּלאַץ פון דעם פאַרשטאָרבענעם ליבן מענטש זכריה פרידמאַן. איך ווינטש מאַרעי גראָס דעם גרעסטן ערפאָלג אין זיין נייעם אַמט.

אַביסעלע פּערזענלעכעס

איבער 4 מאָנאַטן דעם היינטיגן זומער, בין איך, נים פאַר קיינעם געדאַכט, געלעגן אין בעט. דורך דער צייט האָב איך דורכגעמאַכט אַ היפּש ביסעל פּיין און ליידן. אַ לאַנגער פּראָצעס פון באַהאַנדלונגען דורך דאָקטוירים ספּעציאַליסטן, האָספּיטאַלס און נויירסעס. איך וויל אָבער האָפן, אַז דאָס איז נים מער ווי אַ חלום, וועלכער וועט מיט דער צייט פאַרגעסן ווערן אויך, אַז נאָר אין דער נאָענטער צוקונפט וועל איך שוין זיין מיט מענטשן צוגלייך.

דאָ וויל איך אויסדריקן אַ האַרציגן דאַנק צו מיינע קאָלעגן און מיטאַרבעטער פון אָפיס. וועלכע האָבן, מיר און מיין פרוי, אַרויסגעוויזן אַזוי פיל וואַרעמקייט און אַזוי פיל פריינטשאַפט. וועלכע איך האָב עס קוים פאַרדינט. דאָס זעלבע די מיטגלידער פון די פאַרשיידענע לאָקאַלע עקזעקוטיוו־באָאַרדס און די פילע וואוילטעטיגע און קולטורעלע אָרגאַניזאַציעס אין וועלכע איך בין אָנגעשלאָסן, וועלכע האָבן אונז, דורך זייי־

ערע פארשטייער גיט פארגעסען; איינינגע דורך א קורצען וויזיט אין האספיטאל אדער אין הויז — אפטמאל צו קורץ מחמת די דאקטוירים האבען ניט דערלויבט — און מערסטע מאל דורך זעלטען שיינע „געט־וועל״ קארטען. באזונדערס דאנק איך די ארבעטער פון די שעפער, פילע פון וועלכע עס זיינען מיר אפילו אומבאקאנט, וועלכע האבען מיר געוואונשען, אז איך זאל באלד געזונט ווערען און זיך אומקערען צוריק צו דער ארבעט.

דאס באטראכט איך ווי אן אויסדרוק פון אכטונג, וועלכע איז ביי מיר זייער אנגעלייגט. אפארבעטענדיג א לעבען פאר א באוועגונג, באשטייענד פון ארבעטענדע מענשען, וועמען עס איז אפט אויסגעקומען דורכצוגיין גרויסע שוועריגקייטען, דורכצומאכען ביטערע און לאנגע סטרייקס, אויסצושטיין פארפאלגונגען פון דער פאליציי און פון כלערליי אנדערע צרות, ווייס איך, אז מענשען פון אזא שטאנד קענען בדרך כלל ניט זיין צו סענטימענטאל. דעריבער איז עס באמת א באפרידיגונג ווען מען ארבעט אפ אלע יארען פאר אזעלכע מענשען און מען פארמאגט נאך אזוי פיל גוטע און אויפריכטיגע פריינט. איך וואלט זיכער וועלען ענטפערען פערזענלעך יעדען איינעם באזונדער. לײדער איז דאס אוממעגלעך איך וויל אבער אויסדריקען יעדען איינעם באזונדער אן אמת הארציגען דאנק און א וואונש, אז קיינער פון זיי זאל ניט וויסען פון קיין האספיטאלס און דאקטוירים. און אז מיר זאל דערלויבט זיין פארצוזעצען מיין ארבעט, וועלכע איך האב פאר זיך אויסגעקליבען זינט מיין יוגענט.

ניטען מארגאליס׳ צושטאנד בעסערט זיך

מיט אמת׳ער צופרידענהייט לאז איך וויסען די דרעסמאכער, אז אונזער ליבער ניטען מארגאליס, געהילף־מענעדזשער פון לאקאל 22, וועלכער האט געליטען פון אן אטאקע דעם 21סטען אקטאבער, בעסערט זיך און עס זיינען דא גוטע אויסזיכטען, אז ער זאל אין קורצען אומקערען זיך אין אפיס צו דער ארבעט. צוזאמען מיט טויזענטער דרעסמאכער, ווינש איך אים א רפואה שלמה.

העכער 600 מיטגלידער ציען זיך צוריק אין 1955

דער פראצעס פון אונטערזוכען און רעווידירען די אפליקאציעס פאר רעטייערמענט פענסיע פון דעם דרעסמאכער רעטייערמענט פאנד איז פאריבער. היינטיגס יאר 1955, האבען 1310 דרעסמאכער אריינגעגעבען אפליקאציעס צוריקצוציען זיך פון דער ארבעט. 349 מיטגלידער האבען זייערע אפליקאציעס פארגעהאלטען פון לעצטען יאר. צוזאמען האבען מיר דעם יאר געהאט 1659 אפליקאנטען.

פון די זיינען גיטגעהייסען געווארען פון די נייע אפליקאנטען — 816; פארגעהאלטענע פון לעצטען יאר — 349; רעסיפראסיטי קייסעס פון טראנספערירטע פון אנדערע לאקאלס — 64; מעדיקעל באארד קייסעס — 72; איבערגעשיקט פאר ווייטערדיגע אונטערזוכונגען — 50; איבערגעשיקט צום רעטייערמענט קאונסיל — 12 און צוריקגעוויזען אלס ניט בארעכטיגטע — 296.

פון די אלע אפליקאנטען האבען 603 אדער 53 פראצענט, שוין צוריקגעצויגען זיך און באקומען זייערע מאנאטליכע טשעקס זייט דעם ערשטען אקטאבער.

די פענסיאנירטע מיטגלידער זיינען: פון לאקאל 22 — 281; פון לאקאל 89 — 194; פון לאקאל 60 — 60; פון לאקאל 10 — 16; פון איסטערן אוט־אוו־טאון דעפארטמענט — 51 און פון נארט־איסט דעפארטמענט — 1.

די פענסיע קאמיטע האט געהאט זיצונגען 16 טעג און האט אונטערזוכט 971 אפליקאנטען; 431 פון וועלכע זיינען אויפגענומען געווארען פון דער קאמיטע אין א „עקזעקוטיוו סעשאן״; דאס הייסט אין דער אפוועזענהייט פון די באטרעפענדע אפליקאנטען און 532 זיינען פערזענלעך עקזאמינירט און גוטגעהייסען געווארען.

די אפיל קאמיטע האט אפגעהאלטען זיצונגען 3 טעג און האט אויפגענומען 70 אפילס געגען דער פענסיע קאמיטע.

ביז דעם יאר, האבען זיך צוריקגעצויגען 4933 דרעסמאכער, אריינגערעכענט 66 אונטער אונזער „רעסיפראסיטי״ פראגראם, און 23 „דיסאבילימי״ קייסעס. פון דער צאל זיינען 777 געשטארבען און 4156 באקומען בענעפיטס. סך הכל האט דער דרעסמאכער רעטייערמענט פראגראם פענסיאנירט, ביזן היינטיגען טאג, 5536 מיטגלידער.

דרעסמאכער אויפמערקזאם!

דער גענעראל מענעדזשער פון דרעס דזשאינט באארד, דזשוליוס האכמאן, האט ארויסגעלאזט פאלגענדען רוף צו די מיטגלידער פון די דריי לאקאלס וואס האבען אנגענומען דעם נייעם געזונט פארזיכערונג פלאן:

שוועסטער און ברידער:

צו פארהיטען אייער געזונט און אייערע פריווילעגיעס אונטער דעם אלץ איינשליסענדיגען געזונט פארזיכערונג פלאן פון דרעס דזשאינט באארד מוזט איר האבען אין זינען דאס פאלגענדע:

1) אלע דרעסמאכער, מיטגלידער פון קאטערס לאקאל 10, דרעסמאכער פון לאקאל 22 און פון איטאליענישען דרעסמאכער לאקאל 89, וועלכע האבען ניט געארבעט די לעצטע פאר וואכען אין שאפ און האבען זיך דעריבער ניט רעגיסטרירט פאר דעם געזונט פארזיכערונג פלאן, מוזען גלייך גיין אין אפיס פון דער לאקאל יוניאן צו וועלכער זיי באלאנגען און דארט אויספילען אן אפליקאציע צו רעגיסטרירען זיך.

2) יעדער מיטגליד פון די אויבען דערמאנטע דריי לאקאלס איז בארעכטיגט צו אלע האספיטאל בענעפיטס פון „בלוי־קראס״, פאר וועלכע דער מיטגליד אליין דארף גאר ניט צאלען, ווייל דער געזונט פארזיכערונג פאנד צאלט פאר אים.

3) די וואס ווילען באלאנגען צום „בלוי־קראס״ מיט דער פאמיליע, קענען עס טאן דורך דערצאלען דאס איבעריגע. אין דער פאמיליע ווערט אריינגערעכענט דער מיטגליד, זיין פרוי (אדער איר מאן) און אלע זייערע קינדער ביז 18 יאר אלט. אנדערע קרובים אדער משפחה ווערען נישט אריינגערעכענט. דער פולער אפצאל פאר א פאמיליע צום „בלוי־קראס״ איז 52 דאלאר מיט 32 סענט א יאר. אזוי ווי די יוניאן צאלט פארן מיטגליד $19.20 א יאר, דארף דער מיטגליד בלויז דערצאלען 23 דאלאר מיט 12 סענט א יאר פאר דער פאמיליע. די סומע דארף דער מיטגליד צאלען אין פיר מאל. פערטעלייערלעך צו $8.28. אזוי שנעל ווי דער מיטגליד וועט רעגיסטרירען די פאמיליע וועט ער קריגען צו וויסען ווען און וואו צו צאלען זיין ביטראג.

4) איבער דעם גרויסען כאראקטער פון דער „בלוי־קראס״ אנגעלעגענהייט, ווילען די מיטגלידער און זייערע פאמיליעס נים זיין אונטערווארפען דער נאכמאלער פעריאדע פון ווארטען פאר נייע מיטגלידער, זיי ווערען גלייך בארעכטיגט צו די אלע בענעפיטען אזוי שנעל ווי זיי רעגיסטרירען זיך.

א צאל מיטגלידער וואס האבען דערהאלטען זייערע אנווייז־קארטלעך פון „בלוי־קראס״ האבען אנגעפרעגט וועגען דער סומע פון איין דאלאר מיט זעכציג סענט וואס איז געווען פארצייכענט אויף דער קארטעל. דער באטרעפענדער ציפער ווייזט בלויז אז אזוי פיל האט דער העלטה פאנד באצאלט פארן מיטגליד פארן ערשטען חודש. נאך אמאל, דאס איז ניט קיין ביל פארן מיטגליד צו צאלען, נאר אן אנווייזונג אז דער פאנד האט עס באצאלט.

טשארלס יאפע געשטארבען

טשארלס יאפע, א באקאנטער אידישער זשורנאליסט און לאנג־יאריגער מיטארבעטער פון „מארגען זשורנאל״, איז געשטארבען דעם 6טען נאוועמבער. ער איז צוזאמענגעבראכען אין מיטען גאס אויף דער 72טער סטריט און סענטראל פארק וועסט. זיין טראגישער טויט איז ווי עס האט דערקלערט א דאקטאר, געקומען פון א הארץ־אטאקע.

דער פארשטארבענער אידישער שרייבער איז געווען שטארק באליבט אין דער שרייבערישער פראפעסיע פאר זיין אויפריכטיגקייט און פיינעם הומאר. מיט א צייט צוריק איז ער געווארען ערנסט קראנק, אבער ער איז גיך געזונט געווארען. זייט דער „מארגען זשורנאל״ האט זיך פאראייניגט מיטן „טאג״ האט טשארלס יאפע פארלוירען זיין פאסטען. דאס באדרייבט ווערען פון זיין זשורנאליסטישער ארבעט מיט וועלכער ער איז געווען אזוי נאענט פארבונדען האט אפשר בייגעטראגען צו זיין ערגערניש און טויט נאך די לעצטע יארען.

ביי דער לויה האבען דעם פארשטארבענעם הספד געווען לעאן קרישטאל, פרעזידענט פון י. ל. פרץ שרייבער פאראיין; יאקב ליפסקי, א פירער אין דער ציוניסטישער באוועגונג; ש. דוגאל, רעדאקטאר פון „טאג־מארגען זשורנאל״ און פרעזידענט דוד דובינסקי, וואס איז געווען א פערזענלעכער פריינט פון טשארלס יאפע.

דער פארשטארבענער לאזט איבער א שוועסטער, מינע יאפע, א אידישע זשורנאליסטין, און אנדערע קרובים אין אמעריקע און אין ישראל.

ביים רודער פון דער קלאוקמאכער יוניאן

פון איזידאר נאגלער,
גענעראל מענעדזשער קלאוק דזשאינט באארד

ווען איך שרייב דעם ארטיקעל, אין מיטען פון נאוועמבער, איז נאך דער הערבסט־סעזאן נים פארענדיגט. אין א צאל שעפער ארבעט מען נאך אויף ווינטער־גארמענטס אין מען רעכענט, אז עס וועט זיין ארבעט ביז קריסטמעס. אין דער זעלביגער צייט גרייט מען זיך צום ספרינג־סעזאן. די מייסטע פירמעס האבען שוין געהאט זייערע „שאואינגס״ פון ספרינג און זומער־מאדעלען און די שטימונג אין מארקעט איז זייער אפטימיסטיש. מען האפט, אז עס וועט זיין א גוטער ספרינג־סעזאן.

אין מאנכע שעפער ארבעט מען גרייכצייטיג אויף ווינטער־גארמענטס און אויף ספרינג־דובליקייטס, בעת אין אנדערע שעפער איז שוין אין סעפטעמבער געווארען ווייניג ארבעט. אין אלגעמיין ווייזט עס די אומנארמאלע לאגע אין אונזער אינדוסטריע. די סעזאנען זיינען נים אזוי שטרענג אפגעגרענעצט ווי פריער און די לאגע איז אפט פארשיידען פון פירמע צו פירמע. די אינדוסטריע אבער אלס גאנצע גרייט זיך צום נייעם סעזאן מיט דער האפענונג, אז עס וועט זיין מער ארבעט ווי פאראיארען.

אין די צוגרייטונגען צום נייעם סעזאן האבען מיר, ווי אלעמאל, אפגעהאלטען א מיטינג מיט די דעפארטמענט־מענעדזשערס און די ביזנעס אגענטען. דער מיטינג איז דאס מאל געריפען געווארען דעם 4טען נאוועמבער א ביסעל פריער ווי געוויינלעך. דאס איז געטאן געווארען ערשטענס צוליב דעם וואל־קאמפיין. וואס וועט זיך ביי אונז אנהייבען אין די נאענטסטע וואכען. איך וואלט ניט געוואלט, אז איבער דעם וואל־קאמפיין פאר באאמטע, עקזעקוטיוו־באארד מיטגלידער און קאנווענשאן דעלעגאטען, כאטש אזעלכע וואלען זיינען דאך א נארמאלע דערשיינונג אין דעמאקראטישע יוניאן־ארגאניזאציעס, זאל דערוויל געשטערט ווערען די ריטינע ארבעט פון דער יוניאן. צווייטענס, זיינען פאראן עטלעכע דרינגענדע פראבלעמען, וואס איך האב געהאלטען פאר נייטיג אייפצונעמען מיט אונזער סטעף.

איינע פון אט די פראבלעמען איז, דאס אויפפאסען, אז בעל מלאכות אין די קאנטראקטאר־שעפער זאלען קריגען זייערע וואכען־שכירות פינקטלעך אויסגעצאלט. מיר זיינען, דוכט זיך, שוין אן אלטע יוניאן און יעדער בעל מלאכה ווייסט, פון זיין אייגענער דערפארונג, אדער פון דעם וואס ער האט געהערט פון אנדערע ארבעטער, אז ווען א קאנטראקטאר הייבט אן אפלייגען דאס אויסצאלען דעם וועכענטלעכען ליין פון דינסטאג אויף מיטוואך און פון מיטוואך אויף דאנערשטאג, איז א סימן, אז עס האלט שלעכט און מען דארף וועגען דעם לאזען וויסען דער יוניאן.

פונדעסטוועגען פאסירט עס נאך היינט, אז מאנכע בעל מלאכות זיינען זייער גוטמוטיג און באשליסען צו ווארטען א וואך איבער א וואך, ביז עס איז צו שפעט. עס זיינען פאראן פאלען ווען א קאנטראקטאר קריגט פונם דזשאבער דעם ליין פאר די ארבעטער אבער ער באניצט עס פאר אנדערע געשעפטלעכע אויסגאבען. ווען די בעל מלאכות ווארטען צו לאנג און די יוניאן נעמט זיך אייפצומאנען די פאר דאלאר ביים דזשאבער דערווייסט מען זיך, אז דער דזשאבער האט די געלט שוין אויסגעצאלט. אין אזא פאל איז עס א סך שווערער פאר דער יוניאן אויפצומאנען דעם חוב. דאס איז אייגענטלעך א פראבלעם וואס איז אזוי אלט ווי אונזער יוניאן אבער אין אומגינסטיגע צייטען אין דער אינדוסטריע ווערט עס א סך ערנסטער.

עס איז דעריבער נייטיג פאר אונזערע ביזנעס־אגענטען צו ווארענען די ארבעטער אין די קאנטראקטינג־שעפער, אז ווען זיי קריגען נים אויסגעצאלט זייער ליין אין דעם באשטימטען טאג פון דער וואך, זאלען זיי באלד לאזען וויסען דער יוניאן און נים אפלייגען דאס אפילו אויף א טאג. אזוי ארום וועט מען איינשפארען דער יוניאן א סך צרות און די בעל מלאכות וועלען העלפען פארמיידען די שוועריקייטען ביי דעם אייפמאנען זייער פארדינטען ליין.

א צווייטער פראבלעם איז דאס, וואס די בעל מלאכות פארנאכלעסיגען אריינצונייען דעם יוניאן־„לייבעל״ אינם גארמענט. אייך דאס איז אן אלטער ענין וועגען וועלכען מען דארף אבער פון צייט צו צייט ווידעראמאל דערמאנען.

די וויכטיגקייט פון יוניאן־„לייבעל״

דער קלאוק־טרייד איז דער איינציגער טרייד אין דער פריידער אינדוסטריע וואס האט א נאציאנאלע אינסטיטוציע, די „נעשאנעל קאוט ענד סוט אינדוסטרי רעקאווערי באארד״ וועמענס וויכטיגער עמבלעם עס איז דער „לייבעל״ וואס מיר זיינען פארפליכטעט אריינצונייען אין יעדען גארמענט, צי א סוט אדער קאוט יועלכע פראדוצירט אין א יוניאן־שאפ אין ביאטעל יאקינגטאן אדער אין פעטערסאן, ניו דזשירזי, אין לאס אנדזשעלעס אדער אין ניו יארק, איז עס דער זעלביגער „לייבעל״ וואס ווייזט, אז דער גארמענט איז פראדוצירט געווארען אין א יוניאן־שאפ און אונטער יוניאן־באדינגונגען.

דער רעקאווערי באארד אין אונזער אינדוסטריע איז ארגאניזירט געווארען אין א וויכטיגען היסטארישען מאמענט אין דעם לעבען פון אונזער יוניאן. די „אלדטיימערס״ אונזערע געדענקען געוויס די צייט ווען דער סופרים־קאורט האט דערקלערט דעם „נעשאנעל אינדוסטרי רעקאווערי עקט״ (ען. אר. עי.) פאר אומגעזעצלעך, און אזוי ארום בטל געמאכט די אלע אינדוסטריע־„קאודס״. וואס זיינען געשאפען געווארען אונטער אט דעם געזעץ אין די ערשטע יארען פון רוזעוועלט׳ס „ניו־דיל״. און די „קאודס״ זיינען געווען געזעצלעך פאראנקערט זייער וויכטיגע יוניאן — דערגרייכונגען און עס האט געדראהט א געפאר, אז דורך בטל מאכען די „קאודס״ וועט די אינדוסטריע צוריק אריינזינקען אין דעם כאאטישען צושטאנד, אין וועלכע זי האט זיך געפונען איידער די יוניאן האט זיך ווי געהעריג ארגאניזירט. אזא כאאטישער צושטאנד וואלט געשעדיגט נים בלויז די ארבעטער און די יוניאן, נאר אויך אלע ערלעכע פאקטארען אין דער אינדוסטריע.

אין יענעם מאמענט, אין זומער 1935, איז דעריבער ארגאניזירט געווארען די „נעשאנעל קאוט ענד סוט אינדוסטרי רעקאווערי באארד״, וועלכער האט איבערגענומען די מייסטע פונקציעס פון דעם געזעצלעכען אינדוסטריע־„קאוד״. אונטער דער ען. אר. עי. איינע פון די סאמע וויכטיגסטע פונקציעס פון אט דער ניי־געשאפענער אינסטיטוציע איז צו פאראינטערעסירען קאנסומער־ארגאניזאציעס און אויך די ריטעילסוחרים אין דער וויכטיגקייט פון אט דעם „לייבעל״.

דא איז ניט דער פלאץ אויסצורעכענען די קאמפען וואס די יוניאן האט געפירט אין די ערשטע יארען פון איר גרינדונג צו געווינען אנערקענונג פארן יוניאן־„לייבעל״. דער מאנגעל אין פלאץ דערלויבט מיר אויך ניט צו פארצייכענען מער איינצעלהייטען פון די פילזייטיגע און וויכטיגע פונקציעס פון אונזער רעקאווערי־באארד. עס איז אבער כדאי אנצואווייזען, אז אין מאנכע אינדוסטריעס גיבען יוניאנס איים א פארמעגען צו רעקלאמירען דעם „לייבעל״, ווייל זיי האלטען, און מיט רעכט, אז דאס איז דער וויכטיגסטער אינסטרומענט אייפצוהייבען דעם אנזען פון דער אינדוסטריע אין די אייגען פון קאנסומערס, צו פארגרעסערען דעם פארקויף פון דעם יוניאן־פראדוקט און פארזיכערען דעם דערגרייכטען ארבעטס־סטאנדארד אין דער אינדוסטריע.

אייך מיר האבען זיך באמיט צו געווינען דעם צוטרוי פונם ריטעיל־סוחר און פון דעם קאנסומער אין דער גוטער קוואליטעט אין היכען ווערט פון דעם יוניאן־פאבריצירטען סוט אדער קאוט. א דאנק דעם רעקאווערי־באארד האבען מיר אויך אט דעם געביט שוין א סך דערגרייכט. אבער די גאנצע פראפאגאנדע־ארבעט פארן לייבעל איז ארויסגעווארפען ווען די בעל מלאכות פארגעסען עס אריינצונייען אין דעם גארמענט, אדער די בעלי בתים שטעלען ניט צו די לייבעלס אין צייט. ווי אזוי קענען מיר דערווארטען די קאאפעראציע פון די ריטעילערס און קאנסומערס, ווען אונזערע אייגענע בעל מלאכות און אייך מאנופעקטשורערס לייגען נים גענוג אכט, אז יעדער גארמענט, פראדוצירט אינם שאפ, זאל האבען דעם „לייבעל?״ איז לאמיר האפען, אז סיי אונזערע באאמטע און סיי אונזערע מיטגלידער וועלען פארן שוץ פונם קאנסומער און פארן שוץ פון דער אינדוסטריע אכטונג טאן אז יעדער גארמענט זאל האבען דעם יוניאן־לייבעל.

א חוץ דעם האבען מיר ביים סטעף־מיטינג אויפגענומען פראבלעמען וועגען אייפמאנען באצייטענס חובות צו די וועל־

פעיר־פאנדען. וואס דאס איז היינטיגע צייטען באזונדערס וויכטיג; וועגען אכטונג טאן, אז פירמעס זאלען נים ארויסשיקען ארבעט צו נים־דעזיגנירטע קאנטראקטארס און אז קאנטראקטארס זאלען נים ארבעטען פאר דזשאבערס אדער מאנופעקטשורערס אן דער געהעריגער גוטהייסונג פון דער יוניאן; וועגען אכטונג טאן, אז שטיק־ארבעטער זאלען קריגען די געהעריגע געסעטעלטע פרייזען און אז מיטינגען זאלען אפגעהאלטען ווערען אפט גענוג כדי צו זיין שטענדיג אין א נאענטען קאנטאקט מיט די טאג־טעגלעכע פראבלעמען אין די שעפער. ביזנעס־אגענטען זיינען אויך אינסטרואירט געווארען אפצוהאלטען פון צייט צו צייט מיטינגען מיט אלע שאפ־טשערלייט אין זייערע דיסטריקטען כדי נעענטער צו פארבינדען די ארבעטער אין די שעפער אונטער זייער קאנטראל.

קלאוק לאקאלען דריקען אויס אנערקענונג

אין פארלויף פון פאריגען חודש האט דער דזשאינט באארד דערהאלטען צושריפטען פון כמעט אלע קלאוק־לאקאלען, אויסדריקענדיג אנערקענונג פון דער מיטגלידערשאפט פאר דעם אופן ווי אונזער צענטראלע קערפערשאפט האט דערליידיגט די פראגע פון דער גרויסער צאל פענסיע־אפליקאציעס און פאר העכערען די בענעפיטען פונם העלטה־פאנד.

די דאזיגע אנערקענונג־אויסדריקען באטראכט איך פאר א צייכען פון דער צופרידענהייט פון אונזערע מיטגלידער, סיי מיטן פאקט, וואס עס איז איצט מעגלעך געווארען צו רעטייערען די אלטע, וואס ווילען און זיינען בארעכטיגט צו עלטער־פענסיע, און סיי מיט די פארבעסערונגען פון די העלטה־בענעפיטען. אונזערע דערגרייכונגען זיינען א רעזולטאט פון דער הארמאנישער צוזאמענארבעט אין דער אנפירונג פון אונזער יוניאן. וועלכע איך באטראכט אלס זייער און זייער וויכטיג פארן פראגרעס פון אונזער ארגאניזאציע.

קאלעוואלא, איבערזעצונג פון פינישע עפישע לידער, דערשינען

קאלעוואלא, א פיינע איבערזעצונג פון פינישע עפישע לידער, פון הערש ראזענפעלד, איז שוין דערשינען. דאס בוך איז געלייבט געווארען פון אנערקענטע אידישע ליטעראטור־קריטיקער.

ש. ניגער שרייבט אין „טאג": הערש ראזענפעלד עפענט פאר אונז מיט זיין איבערזעצונג פון די פינישע עפישע לידער א ליכטיגע און רייכטע וועלט. ער ברענגט אונז צוריק צו דער קינדהייט און דער קינדישקייט פון מענשלעכע פאנטאזיע. דאס איז א גרויסער ליטעראארישער און קולטורעלער אייפטו.

הערש ראזענפעלד'ען קומט א יישר כח דערפאר וואס ער האט אונז אין אזא לעבעדיגען און לייכט־פליסענדיגען אידיש געגעבען די געזאנגען פון אט דעם אזוי פרעכטיגען און פרישען עפאס.

איר קענט קריגען דאס בוך ביי הערש ראזענפעלד'ן:

620 יועסט 149 סט סטריט, נ. י. 31, נ. י.

לואיס הייטאן וועט ניט זיין א קאנדידאט פאר ווידערערוויילונג

וויים־פרעזידענט לואיס הייטאן, מענעדזשער פון קלאוק־פינישערס לאקאל 9, האט, ביי א מיטינג פון דעם לאקאלס עקזעקוטיוו באארד, דעם 17טען נאוועמבער, דערקלערט, אז ער וועט ניט זיין קיין קאנדידאט פאר ווידערערוויילונג צו זיין אמט. ער האט די דערקלערונג געמאכט אין צוזאמענהאנג מיט די וואלען פאר באאמטע, עקזעקוטיוו־באארד מיטגלידער און קאנווענשאן־דעלעגאטען, וועלכע וועלען אין יאנואר און אין פעברואר, 1956, אפגעהאלטען ווערען אין אלע לאקאלען פון דער אינטערנעשאנעל.

די דערקלערונג פון לאקאל 9 מענעדזשער איז ווי פאלגט:

„מיין באשלוס ניט צו זיין א קאנדידאט פאר מענעדזשער פון לאקאל ביי די קומענדע וואלען, האב איך שוין אנגענומען מיט א צייט צוריק. אבער, כדי נים צו שטערען דעם נארמאלען גאנג פון דער ארבעט אין דער יוניאן, האב איך זיך צוריקגעהאלטען פון מאכען אזא דערקלערונג. איצט, ווען די צוגרייטונגען צו דער וואל־קאמפאניע מוזען זיך אנהויבען, לויט דעם באשלוס פון דעם דזשענעראל עקזעקוטיוו באארד פון דער יוניאן, איז געקומען דערויף די פאסיגע צייט.

„איך וויל דא פעסטשטעלען, אז די ווייטגרעסטע מערהייט פון די באאמטע, עקזעקוטיוו באארד און אקטיווע מיטגלידער פון לאקאל האבען פרובירט אויסאיבען א דרוק אויף מיר, אז איך זאל ווייטער קאנדידירען פארן אמט אלס מענעדזשער פון דער ארגאניזאציע. איך האב אבער ניט געענדערט מיין באשלוס צוליב געוויסע אורזאכען. איך האב אויך געהאלטען, אז אין די איצטיגע אומשטענדען איז ראטזאם איבערצוגעבען די אנפירונג פון לאקאל אין אינגערע הענט. כאטש איך בין נים אזוי אלט אדער, חלילה, קראנק.

„עס איז ניט איצט דער מאמענט פאר מיר צו רעדען וועגען מיין טעטיגקייט אין דער אידישער ארבעטער־באוועגונג, פאר די לעצטע איבער פופציג יאר. איך וויל זיך אבער אפשטעלען אין קורצע שטריכען אויף די לעצטע פערצען יאר, ווען איך האב געדינט אלס מענעדזשער אין לאקאל 9.

„אין יאר 1942, ווען איך בין דערוויילט געווארען געגען א שטארקער פאראייניגטער אפאזיציע, האט דער לאקאל זיך געפונען אין גרויסע שוועריגקייטען: פינאנציעל פארזונקען אין חובות און מיט א מיטגלידערשאפט פון 3,800. די עקאנאמישע לאגע פון די פינישערס און זייער אנזען אין דער אינדוסטריע איז געווען קלאגעדיג. היינט, טראץ די לעצטע שווערע עטלעכע יאר אין אונזער אינדוסטריע, האבען מיר אין דער טרעזשורי פון לאקאל אן ערך פון 100,000 דאלאר. די מיטגלידערשאפט איז איצט 4,300 און די באדינגונגען פון די פינישערס ויינען אומפארגלייכלעך פארבעסערט. דער מינימום־סקייל פון די פינישערס איז געהעכערט געווארען פון 46 דאלאר דאן, ביז 83 דאלאר איצט, און א פינישערס־געהילף פון 38 דאלאר דאן, ביז 67 דאלאר מיט 50 סענט איצט. אין פארלויף פון די 14 יאר

האט אונזער קלאוקמאכער יוניאן געהאט צו פארצייכענען באדייטענדיגע דערגרייכונגען אויפן געביט פון רעטייערמענט, וואקאציע און קראנקען־בענעפיטס.

„נאטירלעך, וועל איך ניט צושרייבען די אלע דערגרייכונגען אויף מיין פערזענלעכען קרעדיט. אבער, איך גלויב, אז עס איז ניט אומבאשיידען פאר מיר צו זאגען, אז א שטיקעל חלק אין די קאמפען און נצחונות האב איך אויך געהאט.

„א ספעציעלען פארגעניגען גיט מיר דער באוואוסטזיין, אז איך האב מיטגעהאלפען צו הויבען די חשיבות און אנזען פון די פינישערס אלס קרעפט, ניט בלויז אין די אויגען פון די בעלי בתים, וועלכע האבען זיך אנגעהויבען מיט זיי מער צו רעכענען, נאר אויך די אנדערע ארבעטער אין די שעפער האבען אויפגעהערט קוקען פון אויבען אראפ אויף די פינישערס. ווי דאס איז, לײדער, געווען די דערפארונג מיט יארען צוריק.

„נאטירלעך געשעט עס אפט, אז ווען א מאן וואס איז געשטאנען אין דער אנפירונג פון אן ארגאניזאציע פאר פילע יארען, באשליסט זיך צוריקצוציען, זאלען זיך געפינען קליינלעכע מענשען, וואס באמיען זיך ארונטערצורייסען און דערנידעריגען זיין ארבעט און דערגרייכונגען. אויך אין מיין פאל האבען זיך געפונען איינצעלנע פון דעם קאליבער. עס איז אונטער מיין ווירדע זיך אריינצולאזען אין פאלעמיקס מיט זיי. די געשיכטע וועט זיין מער אביעקטיוו און איך האף און גלויב, אז מיין ארבעט איז און וועט געהעריג אפגעשאצט ווערען.

„די קלאוק אינדוסטריע לעבט איבער שווערע צייטען, צוליב א גאנצע רייע סיבות. אונזער יוניאן איז אין דער פארגאנגענהייט בייגעקומען שווערע צייטען. איך בין זיכער, אז דער מענעדזשער, וועמען די פינישערס וועלען אין די קומענדיגע וואלען אנפארטרויען זייער גורל, וועט ווייטער פירען די ארגאניזאציע פאראויס צו א בעסערען און א ליכטיגערען מארגען".

דאנק־רעזאלוציע

מיר, די ארבעטער פון דעם „מארקיזי־קלאוק־שאפ, 512 7טע עוועניו, האבען ביי א שאפ־מיטינג באשלאסען צו באדאנקען אונזער פריערדיגען שאפ־טשערמאן, סעם בערלין, פאר זיין אומדערמידלעכער און גוטער ארבעט לטובת די בעל מלאכות אין אונזער שאפ. אלס אויסדרוק פון אנערקענונג פרעזענטירען מיר אים מיט א מתנה, וועלכע מיר ווינשען, אז ער זאל געזונטערהייט פארנוצען.

מיר דריקען אויך אויס אנערקענונג צו אונזער ביזנעס אגענט ב. פאלמאן און אויך צום געהילף־מענעדזשער פון דעם אינדאסטריעל קאונסיל דעפארטמענט, נעט ווינדמאן, פאר זייער גוטער ארבעט פאר אונזער שאפ.

טשארלס סטיינבערג — שאפ־טשערמאן; שאפ־קאמיטע: מ. זימערמאן און סילווער, פון לאקאל 117.

מיט די קלאוק פרעסערס אין שאפ און אין דער יוניאן

פון יוסף ברעסלאו, וויס־פרעזידענט

מיר זיינען העכסט צופרידען וואס אונזער נבואה אין אין דעם פאריגען נומער „גערעכטיגקייט", אז עס וועט נאך זיין ארבעט ביי קלאוקס, איז מקוים געווארען. מיר האבען איצט מער ארבעט, ווי אין סעפטעמבער און אין אקטאבער. א פאקט איז, אז אין די שעפער איז איצט מער ביזי אויף ווינטער קאוטס, ווי אין די דערמאנטע צוויי מאנאטען איז געווען, אין מען ארבעט גאנץ געשמאק, לייענענדיג די טרייד צייטונגען און פון אונזער אייגענער פראקטיק, ווייסען מיר, אז די מאנופעקטשורערס האבען שוין אנגעהויבען צו ווייזען די ספרינג־סעמפעלס. אבער ווען די באיערס קומען אנקוקען די ספרינג־לאין באשטעלען זיי דערווייל ווינטער־קאוטס. עס זיינען דא פאלען, ווען די באיערס קומען זען די ספרינג־סעמפעלס און מען מאכט דארט ניט קיין קאוטס — גייען זיי אין אנדערע פלעצער. וואו מען מאכט יא ווינטער־קאוטס און זיי ארדערען ווינטער־גארמענטס אין וועלכע זיי נייטיגען זיך. אנדערע מאנופעקטשורערס קלעימען, אז ווען זיי וואלטען געהאט פארטיגע ווינטער־קאוטס, איצט, וואלטען זיי עס געקענט פארקויפען ווייל עס איז דא א נאכפראגע און א פארלאנג פאר דעם.

די שעפער וואס ארבעטען ביזיי אויף סוטס, הויבען שוין אויך אן צו ארבעטען די ספרינג־ארבעט, און די מערסטע פון זיי זיינען זייער אפטימיסטיש פאר דער צוקונפט, ווייל עס איז דא דער געפיל, אז עס וועט זיין א גוטער ספרינג־סעזאן מיט א סך ארבעט. זיינען מיר טאקע דערפאר צופרידען, וואס אונזער נבואה איז מקוים געווארען — און וואס אונזערע מיטגלידער האבען פרנסה. ווי עס ווייזט אויס, וועט מען אזוי, ארבעטענדיג די ווינטער־ארבעט, זיך אריינארבעטען אין דעם ספרינג־סעזאן אריין. מיר זיינען דעריבער זייער צופרידען וואס אין דער זעלבער צייט זיינען די פארלאנגען פון געוויסע בעלי בתים פאר פראמאושען ארבעט, ווא... מיינט פאר ביליגערע פרייזען, צוריקגעוויזען געווארען פון דער יוניאן. אויב עס געפינען זיך איינצעלנע ארבעטער, דא און דארט, וואס האבען געמאכט א פריוואטען דיל מיט א בעל הבית, אן דעם וויסען פון דער יוניאן, וועלען זיי עס שטארק באדויערען, וואס זיי האבען זיך געלאזט ארייננארען. מיר האפען און דערווארטען, אז זיי וועלען עס א צווייט מאל מער ניט טאן אויף דעם אייגענעם חשבון.

אונזער יוניאן האט שוין אויך געקראגען א פארלאנג פון איניגע מאנופעקטשורערס צו סעטלען זייער ספרינג־ארבעט, אבער ווען אינזערע אדזשאסטערס זיינען געקומען צו די פירמעס, זיינען זיי געווען אזוי ביזי ביי דער ווינטער־ארבעט, אז מען האט געמוזט אפלייגען די סעטעלמענטס. די יוניאן איז אלענפאלס גרייט צו סעטלען די ספרינג־ארבעט אויף דעם זעלבען באזיס, ווי מיר האבען געסעטעלט ביז איצט, כדי צו מאכען א לעבען.

עדיוקיישאנעל אקטיוויטעטען פון לאקאל 35

די עדיוקיישאנאל קאמיטע פון אונזער לאקאל האט געהאט איר ערשטען מיטינג און פארגעלייגט איר פלאן פון עדיוקעישאן און רעקריעיישאן פאר אינזער עקזעקוטיוו, וועלכער איז גוטגעהייסען געווארען. מיר פאנגען אן אונזער ארבעט מיט א פארשטעלונג אין קינסט טעאטער, וואס וועט פארקומען שבת־מאטינע, דעם דריטען דעצעמבער. מיר ווילען ציען די אויפמערקזאמקייט פון אלע אינזערע מעמבערס, אז די פארשטעלונג האט געזאלט פארקומען מיט א וואך שפעטער, דעם 10טען דעצעמבער, נאר צוליב סיבות פון דעם טעאטער, האט מען געמוזט מאכען די ענדערונג. און די פארשטעלונג וועט פאזיטיוו פארקומען, ווי געזאגט, דעם דריטען דעצעמבער, שבת־מאטינע, וואו אונזער לאקאל 35 משפחה וועט זיך באגעגענען און זיך אמוזירען אויף א פיינעם אופן, ווי אלע יאר ביי אונזערע טעאטער אינטערנעמונגען. אויב עמעצער קען, צוליב דער ענדערונג פון דעם דאטום, ניט קומען אין טעאטער, קען מען קומען אין יוניאן־אפיס, און צוריקקריגען דאס געלט פאר די טיקעטס.

די צווייטע אונטערנעמונג וואס מיר פאנגען איז צו נעמען דעם „מאוויי־טעאטער" וואו מען שפילט דעם ישראל־פילם „בערגער 24 ענטפערט נים". אויך די דאזיגע טיקעטס, ווי דער שטייגער איז, וועלען מיר פארקויפען פאר זייער צוגעגלעכע פרייזען. און דעם דאטום וועלען מיר אנאנסירען אין דער טעגלעכער אידישער פרעסע, כדי יעדער זאל האבען די געלעגענהייט צו זען די פארשטעלונג.

דריטענס, וועט די יוניאן אראנזשירען פארשיידענע סימפאזיומס און לעקציעס פון באקאנטע פערזענלעכקייטען אויף טעמעס ווי: „וואס ווילען די ארבעטער געווינען פון דער פאראייניגונג פון דער א. פ. או ל. מיט דער סי־אי־או?"; „וואס באווייזט דער אייסגאנג פון לעצטען עלעקשאן ביי אונז אין לאנד און וואס קען מען פון דעם אפלערנען?" עס וועלען אויך פארקומען סימפאזיומס וועגען אינטערנאציאנאלע פראגען; וועגען דער ראלע פון סאוועט־רוסלאנד אין דער איצטיגער וועלט־לאגע און אויך וועגען אונזער אייגענע און איצטיגען קריטישען מאמענט, וואס מיר דארפען טאן פאר מדינת ישראל.

א חוץ דעם ווילען מיר מיט גרויס צופרידענהייט איבערגעבען, אז לאקאל 35 האט באשלאסען צו פייערען 25 יאר יוניאן־אקטיוויטעט פון אונזער וויים־טשערמאן, י. מארגענשטערען. עס וועט געגעבען ווערען א גרויסען טעסטימאניאל־דינער לכבוד י. מארגענשטערען אויף א לאקאל 35 שטייגער. יאר מען וועט אים אפגעבען כבוד. אלע די וואס ווילען זיך אין אים באטייליגען,

וועלען זיך גוט אמוזירען. די צייט און פלאץ וועט מען לאזען וויסען דירך בריוו.

א שמחה וואס האט זיך געענדיגט ביי דער גריוועגס קאמיטע

איינער פון אונזערע מאנופעקטשורערס האט זיך צוריקגעצויגען פון ביזנעס — און זיין זון האט צוזאמען מיט א געוועזענעם קאנטראקטאר איבערגענומען דעם טאטענס ביזנעס און געעפענט אן אינסאיד־שאפ. האט ער דעריבער געמאכט א פארטי מיט געטראנקען און מיט אלערליי גוטע צובייסענס. צו דער געלעגענהייט האט מען איינגעלאדען, פארשטייט זיך, די סיילסלייט, די באיערס און אויך די ארבעטער. עס זיינען געווען אפערייטארס, פינישערס און פרעסערס ביי דער פארטי. מען האט, פארשטייט זיך, געמאכט א „לחיים". און אז מען האט זיך אזויפיל געווינשעוועט, האט מען דערווייל פארגעסען דעם חשבון. ווען מען האט גענומען חשבונ'ען, האט מען אויסגעפונען, אז עס איז פארלוירען געווארען א זילבערנע טאץ. אין דער פריילעכקייט, האט אן אפערייטאר באשולדיגט א פרעסער, אז ער האט צוגענומען א טאץ. האט עס דעם פרעסער שטארק פארדראסען פון דער אומבארעכטיגטער באשולדיגונג — און עס האט געהאלטען ביי טראבעל. אבער אלע איבעריגע אנטיילנעמער האבען ניט געוואלט צעשטערען די שמחה, און האבען זיי בארואיגט. אלע זיינען דאן אוועק א היים.

דער פרעסער האט עס אבער ניט פארגעסען, עס האט אים שטארק געקרענקט, אז ער האט די נאכט נים געקענט שלאפען. ווייל, ווי קומט עס מען זאל אים באשולדיגען אין אזעלכע זאכען גאר. ערשט אויף מארגען, ווען אלע זיינען געקומען צו דער ארבעט אין שאפ און זיינען שוין געווען „אויסגעטריקענט", האט מען געפונען די פארלוירענע טאץ, און עס האט זיך ארויסגעצייגט, אז אין דער פריילעכער אטמאספערע, האט עמעצער געוואלט אפטאן א שפיצעל דעם פרעסער. דער פרעסער האט זיך פארט ניט געקענט בארואיגען... ווייל ער קען ניט אריבערטראגען אזא באליידיגונג, אזא בילבול. דער רעזולטאט דערפון איז, אז די „קעיס" איז איבערגעגעבען געווארען צו דער גריוועגס־קאמיטע — און מיר האפען, אז די גריוועגס־קאמיטע וועט געפינען אויסצוגלייכען די „קעיס" אויף דעם בעסטען און ריכטיגען אופן.

דאנק־רעזאלוציע

מיר, די ארבעטער פון מאריס פלאסטער קלאוק קאמפאני, דריקען אויס אונזער דאנק צו אונזער ביזנעס־אגענט און צום אסיסטענט דיסטריקט־מענעדזשער, בר. נעט ווינדמאן, פאר זייערע באמיאונגען, אז אונזער שאפ זאל זיך ניט ליקווידירען. ווען דער שאפ האט זיך פארט ליקווידירט, האט ער אונז געהאלפען קריגען פאר דריי וואכען שכירות. מיר שאצען אפ זייער ווארעמען אינטערעס אין אונזער שאפ און אין אונזערע בעל מלאכות.

סאל טיטאן, שאפ־טשערמאן; נייטען שניידער, קא־טשערמאן.

מאנטרעאלער אינטערנעשאנעל געווינט וויכטיגע סטרייק

פון וויים-פרעזידענט בערנארד שעהן

אין מיין באריכט דעם פאַ־ריגען חודש, האבען מיר אויך באריכטעט וועגען א סטרייק וואס אונזער יוניאן פירט אן געגען דער פירמע „סילווער פעשאן אינק.", וועלכע באשעפטיגט ארום הונדערט ארבעטער און פראדוצירט הויז־קאוטס, קימאנעס און בייַ־דינג־סוטס.

איצט קען איך באריכטען, אז מיר האַ־בען דעם סטרייק געוואונען. נאך א זעקס־וואכיגען סטרייק האט די פירמע איינגע־שטימט אונטערצושרייבען אן אגרימענט מיט דער יוניאן. דער סטרייק איז דערקלערט געווארען ווען די פירמע האט געבראכען איר פריערדיגען אפמאך מיט דער יוניאן, אפזאגענדיג די טשערליידי און עטלעכע אנ־דערע מיטגלידער, וועלכע זיינען געווען אקטיוו אין דער יוניאן.

די פירמע האט זיך געבויגען, נאכדעם ווי זי האט איינגעזען, אז זי קען ניט פראַ־דוצירען, ווען אונזערע מיטגלידער זיינען אין סטרייק. זי האט זיך פארפליכטעט איצט נאכצוקומען אלע פונקטען פון אגרימענט; זי האט צוריק אריינגענומען די עטלעכע ארבעטער, וועלכע זי האט פריער אפגע־זאגט, און פון היינט און ווייטער, וועט עס שוין זיין א גוטער יוניאן־שאפ.

די ארבעט פון אונזער העלטה סענטער

אונזער העלטה־סענטער האט זיך ערעַ־פענט דעם 10טען מערץ. זינט דאן זיינען א היבש ביסעל פון אונזערע מיטגלידער פון אים געהאלפען געווארען.

ביז דעם 19טען אקטאבער זיינען אין אים באהאנדעלט געווארען 9.011 קייסעס, וואס שליסט־איין 1.392 עקס־רעיס און אויך 4.589 אלגעמיינע מעדיצינישע באהאנדלונגען.

לויטן באריכט פון מר. רענדאלף, סופער־אינטענדענט, זיינען 701 מיטגלידער געקו־מען בעטען מען זאל אונטערזוכען זייערע אויגען; 442 האבען זיך באנוצט מיטן דע־פארטמענט פאר אויערען. נאז און האלז. 83 זיינען אונטערזוכט געווארען צי זייערע הערצער זיינען אין ארדענונג.

עס קומען א סך מיטגלידער, וועלכע באַ־קלאגען זיך, אז זיי פילען „עפעס ניט מיט אלעמען". ווען מען האט זיי אונטערזוכט האט מען אויסגעפונען, אז זיי הויבען אן ליידען פון א געוויסער קראנקהייט, וואס אויב מען זאל עס פארנאכלעסיגען, קען עס ווערען זייַ־ער קריטיש. היות זיי זיינען געקומען באַ־צייטענס, קען מען זיי העלפען אזוי, אז זיי זאלען פארמיידען א סך צרות.

דעם 26סטען אקטאבער, האבען מיר דא אראנזשירט א באזוך אינם קליניק פון א צאל פאראינטערעסירטע מענשען, וואס זייַ־נען פארבונדען מיט דער אינדוסטריע און מיט דער יוניאן. זיי האבען געזען א קליניק, וואס איז איינגעארדענט ווי דער מאדערנ־סטער שפיטאל; די אינסטרומענטען און די אויסשטאטונג פון אלע דעפארטמענטס זייַ־נען פון די סאמע מאדערנסטע און בעסטע. זיי האבען געזען, אז אונזער אינדוסטריע גיט גוט אכטונג אויף די מענשען, וועלכע זייַ־נען אין איר באשעפטיגט און ארגאניזירט אין אונזער יוניאן.

גראטולירונג צו איינעם פון אונזערע פיאנערען־מיטגלידער

אין יאר 1911, ווען אונזער אינטערנע־שאנעל האט געגעבען א טשארטער צו די מאנטרעאלער קלאוקמאכער איז ברודער מא־ריס פייגעלסאן געווען איינער פון די ערשטע מיטגלידער פון דעם ניי־ארגאניזירטען לאַ־קאל. אלע יארען, זינט דאן, איז ער געווען איינער פון די לאיאלסטע און איבערגעגע־בענסטע מיטגלידער צו אונזער אינטערנע־שאנעל.

ברודער פייגעלסאן און זיין פרוי האבען געפייערט איצט זייער גאלדענע חתונה. אין נאמען פון אלע מיטגלידער פון אונזער אינ־טערנעשאנעל ברענגען מיר זיי די בעסטע ברכות און וואונשען צו דער דאזיגער וויכ־טיגער געשעעניש אין זייער לעבען.

שבת, דעם 12טען נאוועמבער, האט די עקזעקוטיווע פון לאקאל 43 אראנזשירט א פארטי פאר ברודער פייגעלסאן כדי אויס־צודריקען אונזערע ווארעמע געפילען צו אים און צו זיין פרוי. ביי דער דאזיגער פארטי איז אים געגעבען געווארען א מתנה.

ברודער פייגעלסאן איז אין יארען איינער פון אונזערע עלטסטע מיט־גלידער. אבער אין גייסט און אין אקטיווי־טעט איז ער נאך אלץ פון די סאמע יונגע; ער איז אקטיוו אין טרייד און טשערמאן פון לאקאל 43. די אינטערעסען פון אונזער יו־ניאן זיינען אים נאנט צום הארצען. אלע מיטגלידער פון אונזער אינטערנעשאנעל שאצען אפ זיינע לייסטונגען פאר אונזער יו־ניאן און ווינשען אים לאנגע יארען פון פרא־דוקטיווע ארבעט פאר דער ארגאניזאציע.

טאראנטער יוניאן וועט פייערען סעם קרייזמאנ'ס 60סטען געבורטסטאג

די טאראנטער קלאוקמאכער גרייטען זיך צו פייערען דעם 60סטען געבורטסטאג פון זייער באליבטען מענעדזשער, סעם קרייז־מאן, מיט א באנקעט, שבת אוונט, דעם 17טען דעצעמבער, אין דעם גרויסען זאל פון בארא־קאזי־צענטער, אויך ליפינקאט סט. אויסער די קלאוקמאכער, די מיטגלידער פון דער יוניאן, וועלן זיך אין דער פייערונג אויך באטייליגען פארטרעטער פון אלע אר־בעטער ארגאניזאציעס אין טאראנטא, ווי אויך אנגעזעענע פערזענליכקייטען פון דער שטאטישער און פראווינציעלער רעגירונג. אויסער זיינע אקטיוויטעטען אין דער יו־ניאן, נעמט אויך ברודער קרייזמאן אן אק־טיווען אנטייל אין אנדערע געזעלשאפטלי־כע טעטיגקייטען און האט זיך דערמיט דערווארבען די אכטונג און דעם אנזען ביי אלע קרייזען פון דער געזעלשאפט.

מיר ווילען דא געבען, אויף וויפיל עס איז מעגלעך אין די ראמען פון א צייטונגס־נאטיץ, א קורצען איבערבליק פון דעם אינ־טערעסאנטען און פארבענרייכען לעבען פון דעם מענשען, וועלכער האט דעם גרעסטען טייל פון זיין ביז־איצטיגען לעבען געווידמעט דעם קאמף פאר בעסערע לעבענס־באדינ־גונגען פאר די ארבעטער און פאר א בעסע־רער וועלט בכלל.

אין יאר 1907, ווען בלויז 12 יאר אלט, ווערט קרייזמאן א מיטגליד אין דער מיי־נערס יוניאן אין לאנדאן, ענגלאנד. און אין יאר 1914 ווערט ער א מיטגליד אין דער סאציאליסטישער פארטיי. אין 1916 קומט ברודער קרייזמאן קיין אמעריקע און ווערט דא באלד טעטיג אין דער סאציאליסטישער באוועגונג. ווי א אידישער סאציאליסט האט ער זיך תמיד געפילט אלס א געטרייער זון פונם אידישען פאלק און אין 1918 שליסט ער זיך אן אינם אידישען נאציאנאלען אר־בעטער פארבאנד, אין וועלכען ער איז גע־בליבען א געטרייער און אנגעזעענער מיט־גליד ביזן היינטיגען טאג.

אין יאר 1921 קומט ברודער קרייזמאן קיין טאראנטא, און ווערט באלד טעטיג אין דער קלאוקמאכער יוניאן. ער ווערט דער סעקרעטאר פון זיין פרעסער לאקאל 92, און נעמט אן אקטיווען אנטייל אין אלע טע־טיגקייטען פון דער יוניאן. ער לאזט אפט־מאל איבער די ארבעט אין שאפ און לויפט העלפען די ארגאניזירן א נייעם שאפ.

אין יאר 1931 ווערט ברודער קרייזמאן באשטימט אלס ארגאניזייער און אויך ביז־נעס־אגענט פון דער קלאוקמאכער יוניאן. דאס איז געווען א פעריאד ווען טרייד סטרייקס זיינען געווען כמעט א טאג־טעגלעכע דער־שיינונג און סעם קרייזמאן שטייט אפטמאל אויף דער פיקעט־ליין פון פארטאג ביז שפעט אין דער נאכט. ווען עס איז פארגע־קומען דער ביטערער סטרייק ביי די דרעס־מאכער, האט ער גלייך אנגעבאטען זיין הילף און זיך טאקע געהאלפען געווינען דעם דא־זיגען סטרייק.

דער הויפט־פונקט פון זיין קאריערע אלס ביזנעס־אגענט איז אבער דער קאמף, וואס איז פארבליבען אין דער געשיכטע פון דער טאראנטער קלאוקמאכער יוניאן אלס „דער סטרייק אין גועלף". איינע פון די גרעסטע קלאוק־פירמעס אין טאראנטא, וואס האט גע־האט אן אגרימענט מיט דער יוניאן, האט פלוצים אריבערגעפירט איר שאפ אין דעם שטעטעל גועלף, אין אנטאריא, כדי זיך ארויסצודרייען פון דעם אגרימענט מיט דער יוניאן.

דאס איז געווען א גרויסער קלאפ פאר דער יוניאן און האט בעדראט איר סאמע עקזיסטענץ. מיט א הייפעלע לאיאלע יוניאן־לייט איז סעם קרייזמאן אוועק קיין גועלף און דארט אנגעהויבען א שווערען קאמף געגען דעם גועלף'ער סקעב־שאפ. דער העלדישער קאמף און די אויפקלערונגס־ארבעט, וואס קרייזמאן האט אנגעפירט צווי־שען דער שטאטישער באפעלקערונג אין גועלף, האבען ענדלעך געוואונען די סימ־פאטיע פון דער ארטיגער באפעלקערונג פאר די סטרייקער. נאך א ביטערע צוזאמענשטויסונג, האט די פירמע ענדלעך געמוזט נאכגעבען און איז צוריקגעקומען מיט איר שאפ קיין טאראנטא און איינגע־פירט יוניאן־באדינגונגען. דאס געווינען דעם סטרייק האט ארויסגערופען גרויס באגייס־טערונג ביי דער יוניאן־מיטגלידערשאפט און דאס האט געהאלפען צו סטאבילירען די יוניאן און זי אויפצושטעלען אויף א פעסטען באזיס. אנדערע שעפער האבען ניט געוואגט מער זיך אנצוהויבען מיט דער יוניאן. עס האט זיך אנגעהויבען א פעריאד פון פרידען און קאאפעראציע אין דער קלאוק־אינדוס־טריע, וואס האלט אן ביז דעם היינטיגען טאג.

אין יאר 1936 ווערט סעם קרייזמאן בא־שטימט אלס מענעדזשער פון דער טאראנטער קלאוקמאכער יוניאן, ער פארבלייבט אבער ניט לאנג אויף דעם פלאץ, ווייל דער פרע־זידענט פון אונזער אינטערנעשאנעל שיקט אים אין פערשיידענע שטעט, וואו זיינע אר־גאניזאציאנס פעאיגקייטען ווערען זייער דערפאלגרייך אויסגענוצט. אין יאר 1947, ווען צוליב אינערלעכע סיבות, מאכט די טאראנטער קלאוקמאכער יוניאן דורך א שווערען קריזיס, ווערט ברודער קרייזמאן צוריקגעברענגט פון די טאראנטער קלאוק־מאכער און ער נעמט איבער די פירערשאפט פון דער טאראנטער יוניאן, וואו עס גע־לינגט אים איינצושטעלען ארדענונג און גע־ווינען א סך פרעסטיזש פאר דער ארגאני־זאציע.

איצט, לכבוד זיין 60סטען געבורטסטאג, גרייטען צו די קלאוקמאכער צוזאמען מיט די מיטגלידער פון דעם ספארטסוועיר לאקאל אן עהרען־אוונט צו דעם טאראנטער זייער דאנקבארקייט און איבערגעבענקייט צו זייער מענעדזשער, ברודער סעם קרייזמאן, און אים צו ווינשען געזונט און הצלחה, אז ער זאל נאך לאנגע, לאנגע יארען קענען זיך ווידמען די אינטערעסען פון די טאראנטער יוניאנס און דער ארבעטערשאפט אין אלגעמיין.

א. מ ע ג ע ר מ א ן, ביזנעס־אגענט.

אונזערע מיטגלידער שרייבען

רעטייערטע יוניאן־וועטעראנען באדאנקען

איך וויל אויסדריקען א הארציגען דאנק צו די באאמטע פון מיין יוניאן פאר נעמען אנטייל אין דער פארטי, וועלכע די ארבעט־טער פון „הענרי געגנס" פירמע האבען גע־מאכט פאר מיר, צו מיין רעטייערמענט.

איך באדאנק מיין אסיסטענט מענע־דזשער, ברודער נייטען מארגאליס, דעם ביזנעס־אגענט בר. ישראל ברעסלאוו, פאר די שיינע רעדעס. איך דאנק אויך ברודער מייער קראוויץ, בר. ליאיס ראוזענטאל, אר־טור סקולניק און שוועסטער עליס ברענט. א דאנק צו בר. דוואק מעיער פאר נעמען פאטאגראפיעס פון דער פארטי, דאס וועט פארבלייבען אין שיינעם פלאץ אין מיין פא־מיליע אלבום.

א הארציגען דאנק צו מיין טשערמאן בר. היימאן שפיטאלניק און צו אלע ארבעטער אין שאפ פאר דער זייער שיינער פארטי און פאר זייער מתנה. איך האף נאך ווייטער אנטייל צו נעמען אין דער ארבעט פון מיין יוניאן.

איך ווינש מיין געוועזענעם ביזנעס־אגענט בר. הימעלפארב א רפואה שלמה.

שמואל עססיג, לעדזשער 5750.

ערלויבט מיר אויסצודריקען א הארצי־גען דאנק צו די ארבעטער פון בלומענ־שטיינס דרעס־שאפ — 530 7טע עוועניו, פאר דער „פארטי", וועלכע זיי האבען פאר־אנשטאלט צו מיין רעטייערמענט, אקטאבער דעם ערשטען, 1955. ס'איז א באוואוסטער פאקט, אז וואו נאר עס ווערט געגעבען א רוף אין דער פרעסע צו זאמלען געלט פאר קולטורעלע און געזעלשאפטלעכע צוועקען, שטייט דער באטרעפענדער שאפ מיט א גרויסער געלט־שטייער, וואס פארשאפט דעם שאפ ווי אויך אונזער יוניאן א שטאלץ און כבוד.

די שמחה וואס די ארבעטער פון שאפ האבען געמאכט פאר מיין רעטייערמענט, איז אראנזשירט געווארען פון שאפ־טשערמאן איוב ליטווינא צוזאמען מיט דער קאמיטע: דזשיק ענדער, פ. פאבערמאן און בעלא בזוואלד. אויך בין איך פרעזענטירט גע־ווארען מיט א גאלדענעם זייגער, וואס צו־זאמען מיט דער שמחה וועט מיר פארבלייבען אין זכרון אויפן גאנצען לעבען. ברודער ישראל ברעסלאוו האט אין א גלענצענדער רעדע באגריסט דעם בעל שמחה אויף די ארבעטער פאר זייער טעטיגקייט אין דער יוניאן און האט אויסגעדריקט זיין האפנונג, אז איך אין דער צוקונפט וועל מיר פארזיכערן פיל צופרידענהייט און געזונטהייט.

מיט אכטונג און דאנק צו אונזער לאקאל 22, ווי אויך צו די ארבעטער פון בלומענשטיינס שאפ.

יעקב בליישארב.

א פארשלאג פון א קלאוק פענשאנער

איך דענק, אז די מייסטע מיטגלידער פון אונזער יוניאן וואלטען ניט געווען געגען דעם, אז אויך די ארבעטער זאלען בייטשטייערן צום רעטייערמענט פאנד צו מאכען גרעסער פאר מעמבערס צו רעטייערען; מען זאל ניט דארפען ווארטען 20־15 יאר צו קענען רעטייערען. מיר צאלען דאך אויך טעקסעס צו דער רעגירונג, כאטש זי צאלט אזוי ווייניג פאר עלטער־פענסיע. טא פאר־וואס זאלען מיר ניט צאלען צו אונזער יו־ניאן, פון וועלכער מיר דערווארטען צו גע־ניסען אויף די עלטערע יארען. מען טוט עס אין אנדערע יוניאנס, פארוואס ניט ביי אונז?

מיט יוניאן־גרוס, קלארא פיידערער, מעמבער פון לאקאל 9, לעדזשער נומער 16611.

ענטפערס אויף בריוו

סעם גרעבער, טאראנטא, קאנאדע

פון אייער בריוו פארשטייען מיר, אז די יוניאן אין טאראנטא, וואו איר זייט איצט א מיטגליד, האט ניט אנגענומען אייער אפליקאציע פאר עלטער־פענסיע, ווייל לויט די רעגולאציעס פונם רעטייערמענט־פאנד פעלט אייך נאך 5 יאר אויף צו זיין בארעכטיגט צו אייער פענסיע. עס זיינען געווען אויסערגעוויינלעכע סיבות, צוליב וועלכע איר זייט אוועק פון טרייד אין יאר 1938, נאכדעם ווי איר זייט געווען א מיט־גליד אין דער יוניאן 28 יאר. איר זייט צו־ריק געווארען א מיטגליד סוף יאר 1941 און אייער רעכט אויף עלטער־פענסיע רעכענט זיך פון יענעם טאג. לײדער, קענען מיר ניט ענדערען די אנגענומענע כללים פונם פענסיע־פאנד, וועלכער ווערט, ווי איר ווייסט, פארוואלטעט ניט פון דער יוניאן אליין. פארעפנטלעכען אייער בריוו אין דער „גערעכטיקייט" וועט די דאזיגע רעגו־לאציע ניט ענדערען. מיר ראטען אייך זיך ווענדען צו אייער לאקאל צו נעמען אין אכט אייערע באזונדערע אינדיווידועלע שווע־ריגקייטען. — די רעד.

מיטגלידער אין ניו יארק, אויפמערקזאם!

נאך דעם 31טען דעצעמבער וועט דער יוניאן העלט סענטער ניט מער אנער־קענען די מעדיקעל סירוויס עניוועלאפס, וואס איר האט ארויסגענומען אין 1955. עס איז דעריבער נייטיג, אז איר זאלט אין פארלויף פון היינטיגען חודש ארויס־נעמען די נייע מעדיקעל עניוועלאפס פאר 1956, וועלכע איר קענט קריגען נאכן 15טען דעצעמבער, אין אפיס פון אייער לאקאל.

די נייע עניוועלאפס וועלען זיין גילטיג א גאנצען יאר, א חוץ פאר די מיטגלידער פון די לאקאלען 20, 82, 91, 99, 105, 132 און 155. די מעדיקעל עניוועלאפס פאר די מיטגלידער פון אט די זיבען לאקאלען וועלען זיין גילטיג ביז דעם 30טען יוני. זיי וועלען דארפען דאן ארויסנעמען נייע עניוועלאפס פאר צווייטער העלפט פון יאר ביז דעם 31טען דע־צעמבער 1956.

די מיטגלידער פון די לאקאלען 22 און 89 און די מיטגלידער פון לאקאל 10, וואס זיינען באשעפטיגט אין דרעס־טרייד, וועלכע האבען אויסגעקליבען די מע־דיצינישע באדינונג פון „היפ" און „גרופ העלט אינשורענס", וועלען זיך ניט קע־נען באנוצען מיטן יוניאן העלטה סענטער.

מאכט אייער בייזשטייערונג צום אינפאנטייל פאראליזיס־פאנד!